

SERVICE DES ANTIQUITÉS DE L'ÉGYPTE

Cairo. Musée des Antiquités égyptiennes.

CATALOGUE GÉNÉRAL

DES

ANTIQUITÉS ÉGYPTIENNES

DU MUSÉE DU CAIRE

N° 43227

PAPYRUS DE MÉNANDRE

PAR M. GUSTAVE LEFEBVRE

LE CAIRE

IMPRIMERIE DE L'INSTITUT FRANÇAIS

D'ARCHÉOLOGIE ORIENTALE

1911

CATALOGUE GÉNÉRAL
DES
ANTIQUITÉS ÉGYPTIENNES
DU MUSÉE DU CAIRE

PAPYRUS DE MÉNANDRE

Lib. Bonn.
Hansmann
2-28-25
11040

LE MÉNANDRE DU CAIRE

INTRODUCTION

En publiant, il y a quatre ans, les fragments de Ménandre, découverts à Aphroditopolis (Kôm Ichkaou)⁽¹⁾, j'entrevois, et j'annonçai même pour une époque indéterminée, une seconde édition du *Codex* conservé au Musée du Caire. Mais une telle entreprise exige un travail qu'il n'est guère possible de mener en Égypte et qui m'a paru, à la réflexion, au-dessus de mes forces. Vu l'importance intrinsèque du don, le public s'est montré plein d'indulgence pour celui, si indigne fût-il, qui le lui avait révélé, estimant sans doute, selon le mot célèbre, *prima tentamina in re non bene perspecta optima esse si mediocritatem attingant*; mais il aurait le droit de se montrer plus sévère pour une œuvre qui ne serait plus un essai. Aussi bien, mon ébauche est-elle depuis longtemps dépassée, et il serait téméraire et vain de songer à rééditer, par exemple, les *Epitrepontes*, après la précise et élégante étude de M. Croiset, ou l'ensemble du manuscrit après l'édition, déjà classique, des *Menandrea* d'A. Koerte.

Ma tâche est plus modeste. Je n'ai eu d'autre but que d'accompagner la publication des planches d'une transcription en capitales destinée à en faciliter la lecture. Ce travail, après une première révision du *Codex*, était prêt, quand parut l'article de Koerte dans les comptes rendus de l'Académie des Sciences de Saxe (24 mai 1908), suivi, vers la fin de 1909, de l'édition précitée, dont le savant professeur enrichissait la bibliothèque de Teubner; dans l'intervalle de ces deux publications, j'avais eu le temps de revoir une fois encore le papyrus, en profitant des innombrables conjectures que ne cessaient de proposer, dans d'excellents mémoires⁽²⁾, l'élite des hellénistes des deux mondes. Que, dans ces conditions, je sois arrivé à établir un texte fort différent, par endroits, de celui que j'avais donné en 1907, et se rapprochant beaucoup de celui de l'édition Teubner, c'est ce qu'on admettra, je crois, facilement. Toutefois, c'eût été encombrer inutilement le présent ouvrage que de signaler les lectures nouvelles que je devais — en grand nombre — à Koerte, ou d'insister sur les

⁽¹⁾ G. LEFEBVRE, *Fragments d'un Manuscrit de Ménandre*, Le Caire, Imp. de l'Inst. Franç. d'Arch. Or., 1907, in-4°, p. XIX-217. — Le manuscrit n'est pas aussi ancien que je l'avais cru d'abord : il serait, suivant M. F. G. Kenyon, du IVe ou même plus probablement du Ve siècle de notre ère.

⁽²⁾ La bibliographie en est donnée en tête de l'édition de Koerte.

points où je ne me trouvais pas d'accord avec lui. J'ai donc préféré remanier mon travail, en lui donnant comme base fondamentale le texte de l'édition Teubner⁽¹⁾, modifié quand il me semblait devoir l'être : à titre exceptionnel, j'ai cru devoir confirmer en notes telle lecture de Koerte ou de moi-même, à cause de son importance ou de sa nouveauté. Un an après, paraissait dans le *Rheinisches Museum*, 1910, IV, p. 539, un article essentiel de Chr. Jensen : cet excellent philologue, doué d'yeux de lynx, comme l'écrivait Koerte⁽²⁾, était en état de proposer une quantité étonnante de nouvelles lectures, dont ce n'est pas trop de dire qu'elles sont admirables et, pour la plupart, définitives. J'ai eu la bonne fortune de pouvoir en profiter ; je relus donc, pour la troisième fois depuis 1907, le *Codex* de Ménandre, et introduisis dans mon texte, déjà imprimé, les corrections dues à Jensen : j'ai indiqué, en notes, dans quelle mesure cette dernière et remarquable collation avait fait progresser l'établissement du texte qui devait déjà tant à Koerte.

En dehors des quelques rares passages qu'après Jensen j'ai encore pu améliorer, la seule nouveauté que présente mon travail, c'est la publication d'un certain nombre de fragments de Ménandre et d'Aristophane (?), ayant même origine que le *Codex*, mais jusqu'à présent inédits. Ces fragments ont été retrouvés, soit par M. Jean Maspero, soit par moi-même, dans les rouleaux de papyrus byzantins dont ce jeune savant a entrepris la brillante publication. J'ai essayé, quand c'était possible, de les identifier, de les raccorder aux fragments déjà connus, et de les classer à leur place dans les comédies auxquelles ils appartiennent ; je n'ai pas réussi pour tous, et il reste à faire en ce sens, je ne me le dissimule pas. Je dois remercier M. Maurice Croiset d'avoir bien voulu jeter un coup d'œil sur le manuscrit de cette partie de mon travail ; bien qu'il n'ait pas pu l'examiner à loisir, il m'a fait part cependant de quelques observations dont j'ai profité, on le verra, et dont je lui suis profondément obligé.

Les belles planches de cette édition sont dues à Émile Brugsch Pacha, le dévoué conservateur du Musée du Caire ; elles lui font le plus grand honneur, et je sais quelles peines elles lui ont coûté. Elles sont prêtes depuis dix-huit mois environ, et j'en ai rédigé les légendes à un moment où je n'avais pas encore terminé l'identification de tous mes nouveaux fragments : d'où la non correspondance, pour certains d'entre eux, entre la légende de la planche et le titre admis dans le texte. J'y ai remédié dans la mesure du possible : au surplus, le Tableau ci-dessous contribuera, je pense, à dissiper toute cause d'obscurité. Pour finir, j'avertis que, par suite d'une erreur dont je me suis aperçu trop tard, la planche XLII a dû être supprimée ; mais ce n'est que demi-mal, la planche C faisant en partie double emploi avec elle : en effet, quand j'eus réussi à identifier certains morceaux et à les raccorder avec d'autres fragments, M. Maspero n'hésita pas à faire tirer les planches supplémentaires A, B, C, D, E, qui consacrent ces résultats : je lui en suis très reconnaissant.

⁽¹⁾ J'ai indiqué au bas de chaque page la référence à ce texte. On sait que Koerte a pu introduire dans son édition quelques excellentes lectures dues à Th. Reinach et à S. de Ricci.

⁽²⁾ *Berl. Philol. Woch.*, 1910, n° 47.

A. — FRAGMENTS INÉDITS DE MÉNANDRE.

Avant d'aborder l'étude de ces fragments, j'indiquerai d'abord la place qu'ils occupent dans l'ensemble du manuscrit, ainsi que dans la présente publication. Ils sont désignés ci-dessous par un astérisque.

COMÉDIE.	ORDRE des feuillets.	DIMENSIONS.	PAGE du Texte.	PAGE de l'Introduction.	PLANCHES.
HÉROS.	1. A ¹ .	0 ^m 30 × 0 ^m 18.	1.	IV	I.
	2. A ² . (<i>puis, lacune</i>).	—	2.		II.
	* 3-4. O + γ.	0,10 × 0,17.	3.		A.
EPISTREPONTES.	1. D ¹ .	0,31 × 0,18.	4.	VI et VII VI et VIII IX	III.
	2. D ² .	—	5.		IV.
	3. C ¹ .	—	6.		V.
	4. C ² .	—	7.		VI.
	5. B ¹ .	—	8.		VII.
	* 6. B ² .	—	9.		VIII.
	7. B ³ .	—	10.		IX.
	8. B ⁴ .	—	11.		X.
	9. C ³ .	—	12.		XI.
	10. C ⁴ .	—	13.		XII.
	11. [D ³] } N. T. M.	0,30 × 0,05 — 0,16	14.		XXXVII.
	12. [D ⁴] } (<i>puis, lacune</i>).	—	15.		XXXVIII.
	* 13. Y ¹ -R ¹ .	0,17 × 0,16.	16.	XIII	XL et C.
	* 14. Y ² -R ² . (<i>puis, lacune</i>).	—	17.		XXXIX et XLIII et B.
	* 15. V-X. (<i>puis, lacune</i>).	0,18 × 0,04-05.	18.		XLI.
	16. H ¹ .	0,31 × 0,18.	19.	XIV	XIII.
	17. H ² . (<i>puis, lacune</i>).	—	20.		XIV.
	* 18. U. (<i>puis, lacune</i>).	0,04 × 0,08.	21.		XLI.
	19. Q ¹ -Q ² . (<i>puis, lacune</i>).	0,10 × 0,13.	21.		XXXVII et XXXVIII.
	20. H ³ .	0,31 × 0,18.	22.		XV.
	21. H ⁴ .	—	23.		XVI.
PÉRIKLEIOMÉNÉ.	1. E ¹ .	0,31 × 0,18.	24.	XIV	XVII.
	2. E ² . (<i>puis, lacune</i>).	—	25.		XVIII.
	3. J ¹ .	—	26.		XIX.
	4. J ² .	—	27.		XX.
	5. J ³ .	—	28.		XXI.
	6. J ⁴ . (<i>puis, lacune</i>).	—	29.		XXII.
	7. E ³ .	—	30.		XXIII.
	8. E ⁴ . (<i>puis, lacune</i>).	—	31.		XXIV.
	9. K ¹ .	0,13 × 0,16.	32.		XXXV.
	10. K ² . (<i>puis, lacune</i>).	—	33.		XXXVI.
	* 11. β (?).	0,12 × 0,125.	33.		XLVI.
SAMIA.	1. G ¹ .	0,26 × 0,18.	34.	XVI et XVII XVI et XVIII	XXV.
	2. G ² .	—	35.		XXVI.
	3. P ¹ .	0,31 × 0,18.	36.		XXVII.
	4. P ² .	—	37.		XXVIII.
	5. F ¹ .	—	38.		XXIX.
	6. F ² . (<i>puis, lacune</i>).	—	39.		XXX.
	7. F ³ .	—	40.		XXXI.
	8. F ⁴ .	—	41.		XXXII.
	9. P ³ .	—	42.		XXXIII.
	10. P ⁴ .	—	43.		XXXIV.
COMÉDIE ANONYME.	* 1 } L. P. S. α.	0,23 × 0,16.	44.	XVII	XL et XLV et E.
	* 2 }	—	45.		XXXIX et XLV et D.
AUTRE COMÉDIE.	* Z.	0,10 × 0,17.	46.	XIX-XXI	XLIV.
VARIA.	* δ, ε, ζ; η; θ; ι.	—	46.		XLVIII.

1. — HÉROS (?).

1. — Fragment γ (Planche A).

Partie inférieure d'un feuillet, mesurant 0 m. 10 × 0 m. 08. Bien conservé au *verso*, il est, au *recto*, en assez mauvais état.

<p>(¹⁾ γ¹ ←</p>	<p>(vacat)</p> <p>]ΙΓΕCΥ</p> <p>] . OTI</p> <p>] ΡΕCΤΑΤΟΝ :</p> <p>] ΠΡΩΤΟΝΛΕΓΕ</p> <p>5] ΚΕCΤΙΝΜΟΝΗ</p> <p>] Τ'ΕΙCΥΛΕΓΕ[</p> <p>] ΠΩCΛΑΝΘΑΝΕΙ</p> <p>] Δ'ΑΠΕΠΕCΤΕΕΠΗΝΙ...[</p> <p>(marge)</p>	<p>γ² ↑</p>	<p>(vacat)</p> <p>...C.[.]Α[</p> <p>ΤΟΥΤΩ : Π.[</p> <p>ΜΑΛΛΟΝΔ[</p> <p>ΤΗΝΘΡΑΤΤ[</p> <p>5 CΥΤΑΛΛΙΝΑΦ[</p> <p>ΕCΚΟΡΑΚΑCΕΞ[</p> <p>ΑΚΑΙΠΟΗCΩΚ[</p> <p>ΙΔΡΩCΑΠΟΡΕΕΙ[</p> <p>ΕΠ'ΕΜΑΥΤΟΝΕΛΑΒ[</p> <p>(marge)</p>
---------------------------------------	---	------------------------	---

γ¹. — 8. Les lettres pointées sont très douteuses. Après ΝΙ, traces de deux lettres, puis lacune pouvant convenir à une ou deux lettres.

γ². — 1. Avant C, restes d'une haste verticale; après, restes d'une haste inclinée (Τ ?), une lacune, puis Α ou Ω. — 3. Au lieu de ΜΑΛΛΟΝΔ[peut-être faut-il lire ΜΑΛΛΟΝΔΕ[. — 8. Après ΑΠΟΡ, le manuscrit paraît avoir été remanié. Le scribe aurait écrit d'abord ΑΠΟΡΕΕΙ, puis aurait effacé le premier Ε sans rien rétablir clairement à sa place : en tout cas, il a dû confondre *ἀπορεῖν* avec *ἀπορρεῖν*. Après *ἰδρῶς*, on attend *ἀπορρεῖ*, que je n'arrive pas à lire, mais qu'il faut conjecturer.

Ce fragment se rattache très exactement au fragment O déjà connu (*Fragments*, p. 215)⁽²⁾. Nous aurons donc :

Recto (←) :

<p>5</p>	<p>(vacat)</p> <p>]ΙΓΕCΥ</p> <p>] . OTI</p> <p>] ΡΕCΤΑΤΟΝ :</p> <p>] ΠΡΩΤΟΝΛΕΓΕ</p> <p>ΕΤΗCΤΙΝΟΚΤΩΚΑΙΔΕΚ' : ΟΥΚΕCΤΙΝΜΟΝΗ</p> <p>[———]ΥΤ'ΕCΤΩΔΕΤΟΥΤ'ΕΙCΥΛΕΓΕ[</p> <p>[———] . ΤΟΠΡΑΓΜΑΓΙΝΕΤΑΙΠΩCΛΑΝΘΑΝΕΙ</p> <p>[———]ΙΩCΩΝCΕ' ΠΩCΔ'ΑΠΕCΤΕΕΠΗΝΙ...[</p>
----------	--

5. Le début de ce vers a été, comme on sait, amélioré par Koerte. — 6. ...*ἔστω δὲ τοῦτ'· εἰ σὺ λέγε[is*. — 7. La lettre qui précède ΤΟ est ronde (Ο ?); ΤΟ est fort effacé. — 8. ΙΟ dans ΙΟC bien douteux (...*υἱὸς ὄν*...)

⁽¹⁾ Ici, et partout ailleurs, la flèche indique le sens des fibres du papyrus. C'est par pure hypothèse (à moins d'indication contraire) que je fais correspondre les mots *recto* et *verso* aux flèches ← et ↑. — ⁽²⁾ Cf. KOERTE, *Mém.*, p. 8-9.

Verso (1) :

5 C. [.] A[
 ΤΟΥΤΩ : Π. [
 ΜΑΛΛΟΝ ΔΙ[
 ΤΗΝΘΡΑΤΤ[
 ΞΥΤΑΛΛΑΙΝΑΦ[.] ΝΕΡΩΣ ΓΕΝΗΔΙΑΩΓΥΝΑΙ[.] ΤΙ :
 ΕΣΚΟΡΑΚΑΣ ΕΞΕΣΤΗΚΑΣ : ΟΙΑΓΑΡ ΛΕΓΕΙΣ :
 ΑΚΑΙΠΟΗΣΩ ΚΑΙ ΔΕΔΟΚΤΑΙ ΜΟΙ ΠΑΛΑΙ
 ΙΔΡΩΣ ΑΠΟΡΕΙΝΗΔΙ' ΕΥΓ' Ω ΜΥΡΡΙΝΗ
 ΕΠ' ΕΜΑΥΤΟΝ ΕΛΑΒΟΝ ΠΟΙΜΕΝ' ΟΣ ΒΛΗΧΩΜΕΝΟΝ

5. La lacune qui suit Φ est d'une lettre, après laquelle venait Ν dont il ne reste plus que la haste de droite : la restitution Φ[α]νερός s'impose. — A la fin du vers, entre ΓΥΝΑΙ et ΤΙ, la lacune n'est certainement pas de plus d'une lettre : il y avait là probablement un point ou un double point. Le double point après ΤΙ est à peu près sûr. — 6. Je ne suis pas absolument certain du double point après ΛΕΓΕΙΣ.

Pouvons-nous identifier le fragment, plus complet aujourd'hui, O+γ? Appartient-il à la pièce que nous continuons à appeler Ἡρώς? Rien ne l'indique davantage, et nous restons en pleine hypothèse. Toujours est-il que le sens du *verso* s'éclaire. Il ne s'agit assurément pas, comme je l'avais supposé autrefois, de l'esclave Daos confiant à Myrrhiné son amour pour Plangôn. Je crois même que l'interlocuteur de Myrrhiné n'est pas un homme de condition servile. Je serais tenté de voir dans cette fin de page un fragment de dialogue entre Myrrhiné et son mari Lachès : Plangôn a été compromise, et les deux époux sont en train de deviner, ou ont déjà reconnu, que Plangôn est leur fille : douleur de la mère; angoisses plus viriles et décision du père :

5
 τὴν Θράτταν . . .
 L. σὺ τάλαινα φανερώς, νῆ Δί', ὦ γύναι. M. τί γε; ⁽¹⁾.
 L. ἐς κόρακας· ἐξέστηκας. M. οἶα γὰρ λέγεις;
 L. ἂ καὶ ποήσω καὶ δέδοκται μοι πάλαι
 ἰδρὼς ἀπορρεῖ, νῆ Δί'· εὖγ', ὦ Μυρρίνη·
 ἐπ' ἐμαυτὸν ἔλαβον ποιμέν' ὅς βληχώμενον . . .

Le *recto* est encore plus obscur et d'une interprétation plus difficile que le *verso* : mais rien n'empêche (sans se livrer à d'inutiles hypothèses) d'y voir une scène d'éclaircissement, plus ou moins passionnée, précédant la scène de reconnaissance du *verso*.

2-4. — ΕΠΙΤΡΕΠΟΝΤΕΣ.

2. — Fragment Y (Planches XLIII, C, et B). •

Ce fragment comprend la partie supérieure d'un feuillet (marge et trois lignes), ainsi que les restes, très réduits, des deux-tiers environ de la longueur de ce feuillet. Il mesure

⁽¹⁾ Le vers 5 est faux. En déplaçant γε, et élidant α de Δία, on rétablit la mesure.

en largeur : 0 m. 16 en haut, 0 m. 03 au centre, 0 m. 05 en bas. Sa hauteur est de 0 m. 18 et 0 m. 05. Papyrus blanchâtre, très usé et sali.

(marge)

Y¹

ΜΙΨΕΙΤΟΝΗΔΥΝΛΕΓΟΜΕΝΟΝΤΟΥΤΟΝΒΙΟΝ
 [...]ΗΝΕΜ[...]...ΕΙΝΟCΕCΧΕΝΕCΠΕΡΑC
]ΕΝΔ'ΑΥΡΙΟ[...]ΕΙΝ : ΕΧΕΙ
]Η[(environ 10 l.)]ΟΥC
 5]ΕΚΕΝ
]ΕΙ
 (vacat)
 (vacat)
 (vacat)
 10]Α
] ΧΑΙΡ/
]ΜΩΞΕΤΑΙ
]ΛΕΙΩΤΟΝΒΙΟΝ
]ΑΙΚΟCΗΝΕΠΕΙCΑΓΕΙ
 15]ΔΕΓΙΝΩCΚΩΝΔΟΚΩΝ :
]ΗΞΕΙΛΑΒΩΝ
]ΗΛΑΔΗ
]ΕΜΟΙΔΟΚΕΙ
]Ν
 20]ΕCΤΙΜΟΙ
](illisible)
 (vacat)

9. Au début [...]Η, ou [...]Η; ensuite ΝΕΜ[, ou ΝΕΝ[. — Devant]ΕΙΝΟC, peut-être traces de la partie supérieure de ΕΚ : il aurait peut-être été mieux de transcrire : [...]ΗΝΕΜ[...]...ΕΚΕΙΝΟC etc... — 11. ΧΑΙΡ/. lecture un peu douteuse; c'est en tout cas une indication marginale. Ρ est sûr, Χ presque sûr; entre les deux, ΑΙ est possible. — 15. ΔΟΚΩΝ, quoique peu satisfaisant pour le sens, est d'une lecture à peu près certaine.

(marge)

Y²

ΥΜΩΝΕΤΑΙΡΟCΟΥΤΟC...[.]ΝC...ΝΕΤ[
 ΠΑΙΔΑΡΙ[...]ΕΚΠΟΡΝΗC[
 ΠΡΟCΩ[(6 ou 7 l.)]...[
 ΕΙΛΗΦ[
 5 ΠΑΡ...[
 ΕΝ...[
 (vacat)
 (vacat)
 (vacat)
 10 ...[
 ΤΟΥΤΟ[
 ΠΟΛΥΠΡΑΓΜ[
 ΚΑΤΑΛΟΓΟΝΕΞΟΝ[
 ΛΑΒΟΝΤΑΤΟΥΤΕΜΕ[
 15 ΔΕΔΟΓΜΕΝΟΝΝ[
 ΥΜΑCΔ'ΟΜΟ[
 ΜΕΘΩΝΕ[
 ΘΥΓΑΤΕΡΑ[

20 ΔΕΙΞ. 'Υ[
C[] ΜΗΔΕC[
ΚΑΡΤΕΡ[

1. Après ΟΥΤΟC, traces d'une lettre ronde (δ ?); après la lacune, NC ou HC. — 6. Après ΕΝ, haste verticale. — 11. ΤΟΥΤΟ est à peu près sûr, mais on ne voit que la partie inférieure des quatre dernières lettres. — 13. ΕΞΟΝ[, ou peut-être ΕΞΟΜ[. — 16. L'apostrophe après Δ est sûre; la lettre qui suit n'est peut-être pas Ο. — 19. Lectures douteuses. — 20. Dans la marge, traces d'une lettre ronde (C ?), début d'un nom propre ou d'un mot surajouté. — La lettre qui suit ΜΗΔΕ est ronde.

Le fragment Y se raccorde, sans nul doute, avec le fragment R déjà connu (*Fragments*, p. 216). En effet, le vers 9 de R¹, où M. von Arnim (*Neue Reste*, p. 25) a justement reconnu le début d'un vers des *Epitrepontes* cité par Harpocraton (Kock, III, p. 52, fr. 177), trouve son complément dans la ligne 13 de Y¹:

R¹, 9 καταφθαρείς τ' ἐ[ν ματρυ]λείῳ τὸν βίον Y¹, 13.

A la ligne 12 de Y¹, se lit d'ailleurs le mot οἱ μῶξεται cité également par Harpocraton (même passage).

Il ne reste donc qu'à réunir Y à R, ce qui donne :

Y¹-R¹.

(recto)

	μισεῖ τὸν ἡδὺν λεγόμενον τοῦτον βίον	
	[...] ηνεμ[...] [...] ἐκ] εἶνος ἔσχεν ἑσπέρας	
	[...] ἐν δ' αὖρι ο[ν...] εἰν. — ἔχει	
	[...] η[...] ους	
5	αυ[...] εκεν	
	αλλ'[...] .ει .	
	απα[...]	
	οὐδ' ἀλ[...]	
	μέρος τ[...]	
10	ἢ μὴ μεις[...] α	
	ἡμῖν κεκηθ[ευμ...] Χαῖρ(έστρατος)	
	ὑψηλὸς ὢν τις, [νὴ Δί', οἷα οἱ] μῶξεται;	
	καταφθαρείς τ' ἐ[ν ματρυ]λείῳ τὸν βίον	
	μετὰ τῆς καλῆς [γυν]αικός, ἣν ἐπεισάγει,	
15	βιώσειθ', ἡμᾶς δ[...]. δε γινώσκων δοκῶν	
] ηξει λαδῶν	
	δ]ηλαδή	
	δ]έ μοι δοκεῖ.	
] .ν	
20] ἐστι μοι	
] (illisible)	

(verso)

15. Il semble indiqué de restituer : ἡμᾶς δ[οὐ]δὲ γινώσκων; mais la lacune est plus large que celle de la ligne précédente : elle correspond, je crois, à quatre lettres, — certainement pas à deux. — 12. νὴ Δί', restitution proposée par Leo, répond bien à l'étendue de la lacune.

Y²-R².
(verso)

		ὕμῶν ἐταῖρος οὗτος_____
		παιδάρι[ον] ἐκ πόρνης[
		πρόσω[
		εἰληφ[_____]τις
5		παρ. . [_____]θω
		εν. [_____]μάλα
		_____]τεται
	(casc)	το]ῦ βίου
		το]ῦ δυστυ[χο]ῦς.
10		. [_____]τό]ν δυστυχή.
		τοῦτο[_____]ν· ἀλλ' ἴσως ἐγώ
		πολυπραγμ[ονῶ . . .]ω τε πράττω τῶν ἐμῶν;
		κατὰ λόγον· ἐξόν[.]ν τὴν θυγατέρα
		λαβόντα· τοῦτ' ἐμε[. . .]εισω καὶ σχέδον
15		δεδογμένον ν. [.]νει μαρτύρομαι
		ὕμᾱς δ' ὁμο[
		μεθ' ὧν εἰ[
		θυγατέρα[
		ῥεῖξ. 'υ[
20	Σ[μηδε. [
		καρτερ[

12-15. J'ai déterminé l'étendue de la lacune centrale, en prenant comme point de comparaison le vers 14 du recto : à une lettre près, mes estimations doivent donc être justes. Néanmoins les restitutions restent difficiles à établir, et je renonce à combler les lacunes : le vers 13 paraît être incomplet : la lacune de cinq lettres est insuffisante pour contenir ce qui manque, à savoir un pied et demi, au moins trois syllabes ⁽¹⁾. On savait déjà que le vers 12 était corrompu (j'ai adopté la correction de Leo, *πράττω τῶν ἐμῶν*).

Si peu qu'il reste du fragment Y, on peut néanmoins déterminer, sans invraisemblance, la place du feuillet auquel, avec R, il appartenait : ce serait, à mon avis, au milieu de la pièce, sans doute au IIIe acte. Il manque une quinzaine de lignes à chacune des pages. Le double point du vers 3 *recto*, la *paragraphos* qui est au-dessous du vers 11 *recto*, et les trois *paragraphoi* au-dessous des vers 4, 9, 19 *verso*, indiquent qu'il y a en scène au moins deux acteurs : l'un est Smikrinès, comme il ressort de l'ensemble; l'autre est l'un des amis de Charisios, probablement Chaerestratos (si ma lecture de la note marginale du vers 11 *recto* est exacte). Comment se distribuait entre eux le dialogue, c'est ce qu'il serait vain de

⁽¹⁾ M. Maurice Croiset me propose la restitution suivante, qui est trop longue pour la lacune : . . . κατὰ λόγον, ἐξόν [μ' ἀπαγγεῖν τὴν θυγατέρα] λαβόντα. Mais en supposant, ce qui est probable, le vers corrompu, ce complément est très séduisant. Smikrinès s'est fait à lui-même une objection oratoire, et il y répond : « . . . (on me reproche de m'agiter à tort . . .) l'objection est juste, puisque je pourrais prendre ma fille et l'emmener ».

rechercher ⁽¹⁾. Ce qu'on peut dire, c'est qu'après une très courte interruption de Chaerestratos, au vers 11, Smikrinès reprenait la parole, invectivant son gendre : ὑψηλὸς ὦν τις etc. Le passage 10-20 *verso* doit vraisemblablement lui être également attribué.

Voici où en serait l'action : le bruit s'est vite répandu qu'un soi-disant bâtard était né à Charisios : le beau-père a des premiers appris la nouvelle, et il arrive chez son gendre, furieux : il est reçu par Chaerestratos, l'un de ces jeunes gens qui partagent l'agréable vie τὸν ἡδὺν βίον de Charisios. Le passage 12-15 *recto*, et les mots du *verso* παιδάριον ἐκ πόρνῃς (v. 2), θυγατέρα (v. 18), sans compter le passage 11-14, indiquent suffisamment l'objet de la conversation : la naissance de l'enfant, né de Charisios et de la prostituée, sa concubine, sont des outrages excessifs, et Smikrinès vient rechercher sa fille. Telle pouvait être, en gros, la scène qui occupait le feuillet Y+R, et dont la place devait être dans la grosse lacune qui sépare D⁴ de H¹ ⁽²⁾.

3. — Fragments V-X (Planche XLI).

Ces deux fragments se raccordent : ils forment une bande longue de 0 m. 18, large de 4 à 5 centimètres, arrachée à la bordure d'un feuillet. En voici le texte :

V-X¹ : marge à droite et en bas :
(*recto*)

	(<i>vacat</i>)
]ΔΗ
	(<i>vacat</i>)
]ΙΩΝ
5]ΨΑΛΤΡΙΑΣ
]ΗΣΕΦΗ
	(<i>vacat</i>)
]·ΝΟΝ
]Η
]·Η
10]·ΙΩ
]ΥΤΟΥΤΟΓΕ
]ΤΗΣΕΜΕ
]Ω·ΤΡΟΠΩ
]ΤΟΤΗΝΑΠΛΟΥΝ
15]ΚΑΙΨΑΛΤΡΙΑ
]ΚΥΒΟΙΤΥΧΩ·

V-X² : marge à gauche et en bas :
(*verso*)

	(<i>vacat</i>)
	ΤΕ[
	ΠΑ[
	ΚΑ[
	CM/ ΧΑ[
5	XAP/ ΝΟΥ[
	ΜΕ[
	[·].[
	[·]
	[
10	Α[
	Ε·[
	ΕΙΝ[
	ΩΗΡ[
	ΑΠΙΩΜ[
15	ΜΙΚΡΟΥ[
	ΠΡΩΗΝΑ·[

⁽¹⁾ Pour M. Croiset, le dialogue ne serait certain qu'au *verso*. Au *recto*, Smikrinès prononcerait un monologue, devant un personnage (Chaerestratos) qu'il ne voit pas et à qui doivent être attribués les vers 1-3 *recto* et l'interruption du vers 11, formant à part. C'est possible.

⁽²⁾ Le fragment V-X pourrait être la suite de ce feuillet Y-R : l'explication décisive entre Smikrinès et son gendre ferait suite à la conversation de Smikrinès avec Chaerestratos.

].ΛΑΧΑΙΡΕΤΩ		ΕΠΑΝΩΘ[
]ΠΟΛΛ.ΝΕΓΩ		ΕΓΩΓ'ΑΠΟΛ[
]ΩΝΕΚΤΗΣΕΜΗ[!]		ΟΚΝΗΡΟ[
20]..ΙΝΕ..[?	20	CMI/ ΕΠΕΙΤΑΔ[
]ΗΜΟΙΜΟΝΗ		ΘΥΓΑΤΕΡΑ[
]ΕΙ.....		ΤΕΤΟΚΕΚ[
].....		ΛΑΒΟΝΤ'Α[
	(marge)	25	ΠΑΡΑΚΑΛ[
			ΔΙΑΚΟΝΕ[
			ΧΑΡ[
			ΤΟΦ[
			(marge)

V-X¹. — 4. Du Ψ de ΨΑΛΤΡΙΑΣ, il ne reste que le côté droit de la barre transversale. — 13. Un point en haut, entre Ω et ΤΡΟΠΩ. — 14.]ΤΟΥΤΗΝ... ou peut-être]ΤΑΤΗΝ... — 16. Mes lectures me paraissent sûres. — 17. Devant ΛΑ... peut-être un Υ. — 18. Avec quelque hésitation, je lis ΠΟΛΛΗΝ. — 19. Je ne vois aucune trace de lettre après Η final; mais si la lecture ΕΜΗ est exacte (Ε et Η douteux), il faut probablement conjecturer la disparition d'un C, *ἐκ τῆς ἐμῆς*. — 22. Une haste verticale devant ΕΙ, ensuite peut-être un Κ. La fin de cette ligne et la ligne 23 sont illisibles. — 23. Peut-être y avait-il encore une ligne après la vingt-troisième. En effet, ce qui reste de la marge inférieure mesure vingt millimètres après la ligne 23 au *recto*, et 12 millimètres seulement après la dernière ligne (27) du *verso*.

V-X². — 8. La lettre initiale est ronde. — 11. Après Ε, une haste verticale. — 16. Après Α, une longue haste verticale appartenant peut-être à un Ρ.

L'importance de ce fragment V-X, malheureusement si mutilé, saute aux yeux. Il appartient aux *Epitrepointes*, et le *verso* tout au moins est un dialogue entre Charisios et son beau-père (cf. *verso*, 4, 5, 20). Dans ce que nous connaissons déjà de cette comédie, Charisios n'apparaît qu'au cinquième acte; mais, comme l'a fait remarquer M. Maurice Croiset (R. É. G., 1908, p. 297), il est peu vraisemblable qu'un personnage si intéressant ait été tenu en réserve jusqu'à la fin de la pièce. Notre nouveau fragment a donc sa place vers le milieu de la comédie. Peut-on préciser davantage? Je l'ai cru quelque temps : d'après les caractères extrinsèques de cette bande de papyrus, sa couleur, son état d'usure, je pensais pouvoir l'attribuer à ce qui nous reste du feuillet D³⁻⁴ (cf. Planches XXXVII et XXXVIII). On sait de quels fragments se composent ces deux pages encore incomplètes. MM. von Arnim et von Wilamowitz ont été les premiers à rapprocher N et T; M. C. Robert a ajouté M à N, attribution dont M. de Ricci a vérifié la justesse. Je croyais donc que V-X aurait fait pendant à M et formé la suite de T, — non pas, à vrai dire, la suite immédiate, car il faudrait supposer entre les deux fragments une lacune de deux centimètres environ; cette lacune constatée et admise, nous aurions eu 35 (peut-être 36⁽¹⁾) vers au *recto* et 37 au *verso*; d'autre part, ajoutant par la pensée deux centimètres pour compenser ce qui manque de la marge inférieure, nous obtenions un feuillet de taille normale, d'environ 0 m. 31.

J'ai renoncé à cette hypothèse et j'en dirai tout à l'heure la raison. Cependant, peut-être

⁽¹⁾ Cf. note du vers 23 *recto*.

n'estimera-t-on pas tout à fait inutile que j'expose à quoi menait cette combinaison qui m'a assez longtemps séduit⁽¹⁾. Voici comment je transcrivais les deux pages :

D³ [N¹ + T¹ + M¹ (+V-X¹)].
(recto)

περιεργασάμενον ἢ λαλήσαντ', ἐκτεμεῖν
 δίδωμ' ἐμαντοῦ τοὺς ὀδ[ό]ντας. — |ἀλλ'| οὐτοσί
 τίς ἐσθ' ὁ προσιών; Σμ[ι]κρίνης ἀναστρέφει
 ἐξ ἄστεως πάλιν, ταρα[κτι]κῶς ἔχων
 5 αὐτίς· πέπ[υσ]ται τὰς ἀλ[.]ις
 παρὰ τινος οὗτος· ἐκ[ποδών δὲ β]ούλομαι
 ποιεῖν ἐ[μαντόν]]δο[κ]εῖν
 πρε[.]με δεῖ
 ἐξῆ. [
 10 ἄσωτ[ος] (vacat)
 ὁ ληγ[
 εὐθύς[
 σαφῶς[.]δη
 πίνειν[.] (vacat)
 15 τοῦνομ[α]]ων
 ζῆν αὐτόν[.]τῆς ψ[άλτριας
 πλέον ἢ μ[.]ης ἔφη
 αὐτόν διαλ[λ] (vacat)
 οἶμοι τάλ[ας] . νον
 20 κοινωνό[ς]η
 προσῆλθ[.] . η
 ὅτε τήν[.] . ιω
 πυνθαν[.]υ τοῦτό γε
 φίλοι[.]της ἐμέ
 25 ἐναπτ[.]τ[αν] τρόπω
]το τὴν ἀπλοῦν
]καί ψάλτρια
]κυβοι (?) τύχω
] . λα χαιρέτω
 30]πολλ[ή]ν ἐγώ
]ων ἐκ τῆς ἐμῇ(ς)
] . . ινε . . [?
]η μοι μόνη
] . ει
 35] σω

⁽¹⁾ Je le fais d'autant plus volontiers que M. M. Croiset, après lecture de mon manuscrit, se déclarait enclin à s'en tenir à ma première hypothèse.

$D^3 [T^3 + N^3 + M^2 (+V - X^2)]$.
(cease)

οὐδείς αν . . . [. . .] ἕτερος ὑμῖν. — ποικίλον
 ἄριστον ἀριστῶσιν· ὃ τρισάθλιος
 ἐγὼ κατὰ πολλ[ά]· νῦν μὲν οὖν οὐκ οἶδ' ὅπως
 δ[. . .] σκεδαν . . . [. . .] υκ . ος ἀλλ' ἐὰν πάλιν
 5 π[. . .] μαγείρου [τι]ς τύχη
 [. . .] ν . [. . .] . ε [β]αλεῖτ' [εἰ]ς μακαρίας
 . σ τινος Σμι(κρίνης)
 . ν
 (vacat) . κη⁽¹⁾
 10 . . ν . .
 τε[. . .]
 πα[. . .] ενο . . ε
 κα[. . .] ψάλ[. . .] τριας
 Σμι(κρίνης) χα[. . .] . σικαι
 15 Χαρ(ισιος) νου[. . .] ἄρά γε
 με[. . .] χου τί δή
 [. . .] π[. . .] μπειν· ἵνα
 . [. . .] τὰ χροῖματα
 20 [. . .] ν ἡλίκη
 α[. . .] βού[. . .] λομαι
 ε . [. . .] δ[. . .] έσποιν' οἰκίας·
 ειν[. . .] ιμμιας
 ὦ Ἡρ[. . .] ακλεις . . . νή τ[. . .] ὄν ἡλιον
 25 ἀπίωμ[. . .] εν . . .] ταύτην ἐγώ
 μικροῦ[. . .] . . .] τὰς ὀφρῦς⁽²⁾
 πρῶην α . [. . .]
 ἐπάνωθ[. . .] εν
 ἐγὼ γ' ἀπόλ[. . .] ωλα
 ὀκνηρό[. . .] ε
 30 Σμι(κρίνης) ἔπειτα δ[. . .]
 θυγατέρα[. . .] (vacat)
 τέτοκε κ[. . .]
 λαδόντ' α[. . .]
 παρακαλ[. . .]
 35 διακονε[. . .]
 χαρ[. . .] ισιο
 τοφ[. . .]

⁽¹⁾ Dans le texte, p. 15, vers 391, au lieu de ·ΚΗ, lire ·ΚΗ.

⁽²⁾ τὰς ὀφρῦς, cf. Kock, fr. 39 (ΑΝΔΡΙΑ) : οἱ τὰς ὀφρῦς αἰροντες.

On aurait donc la situation suivante : Onésimos, apercevant Smikrinès qui revient de la ville, s'est prudemment retiré (D³, 6, ἐκποδὼν δὲ βούλομαι), et le vieillard reste seul en scène. Monologue assez long (du vers 8 au vers 25, je n'aperçois pas de *paragraphos*) : Smikrinès se plaint de l'inconduite de son gendre qui vit avec la ψάλτρια (v. 16; v. 27). Vers la fin de la page D³, entre en scène un personnage qui — telle Habrotonon au Ier acte — paraît s'échapper de la salle du festin et parler à la cantonade (D⁴, 1). Ce personnage ne serait-il pas Charisios? ⁽¹⁾ Quittant brusquement ses convives, il se précipiterait sur la scène où, sans voir d'abord son beau-père (dans la bouche duquel je placerais les mots ironiques ποικίλον ἄριστον ἀριστῶσιν!), il laisserait échapper quelques paroles de mauvaise humeur et de chagrin (ὦ τρισάθλιος ἐγὼ κατὰ πολλά). Smikrinès mêlait-il au monologue de Charisios quelques réflexions faites à part, ou, intervenant, invectivait-il son gendre et une explication avait-elle lieu entre le mari et le père de Pamphilé? Je ne sais. En tout cas, Smikrinès prenait la parole, à partir du vers 7, *verso*.

La situation n'avait rien d'in vraisemblable en cette fin d'acte II. Mais — et voilà pourquoi j'ai renoncé à ma première hypothèse — si l'on s'explique bien la signification et l'opposition des mots ψάλτριας (v. 13 *verso*) et δέσποινα οἰκίας (v. 22 *verso*), on ne comprend pas ici le mot τέτοκε, du vers 32 *verso*, qui fait partie d'une tirade de Smikrinès. Quelle peut être en effet la femme qui a accouché? Habrotonon ou Pamphilé. Or, d'une part, personne encore n'est au courant de la ruse imaginée par la joueuse de luth (à moins qu'on ne suppose que, pendant le monologue d'Onésimos — vingt-cinq vers —, elle a eu le temps d'informer de son soi-disant accouchement ou Charisios dans la salle du festin, ou Smikrinès dans la rue; mais ce serait sans doute pousser trop loin la conjecture). D'autre part, en ce qui concerne Pamphilé, c'est seulement à la fin de la pièce que Smikrinès apprendra que sa fille lui a donné un petit fils. Le mot τέτοκε ne s'explique donc pas à cette place. Par conséquent, il me semble qu'il faut renoncer au rapprochement de V-X et de D³-D⁴ et réserver pour l'acte III, en le rejetant après la page Y²-R², ce fragment qui appartiendrait à une explication décisive entre Charisios et son beau-père.

4. — Fragment U (Planche XLI).

Petit fragment incomplet de toutes parts, si ce n'est d'un côté où la marge est conservée 0 m. 04 × 0 m. 08.

U. 1	(vacat)	U. 2	(vacat)
	ΕΠΑΡΧΟ.[].ΓΩΜΕΝΟΥ :
	ΟΝΤΩΣ[.]Β[]ΟΝΔΙΑ
	ΑΛΛ'ΕΞΑΠΑΤ[]ΑΥΤΟΥΤΩΦΘΟΔΡΑ
ON/	ΑΠΕΩΣΕΣΥ.[]ΩΣΟΜΟΛΟΓΩ :
5	ΕΓΩΓΕΠΡΟΣ[5]ΣΕΜΕΒΛΕΠΕΙ
	[.]ΑΝ[]...[...].ΑΙΕ...[?
	(vacat)		(vacat)

⁽¹⁾ M. von Arnim supposait (*Neue Reste*, p. 12) qu'il prononçait une partie du vers 2.

U¹. — 1. Peut-être ΕΠΑΡΧΟΥ[. — 2. Devant B[, je crois voir parfois les traces d'un A, mais j'en suis peu sûr. — 4. Après CY, restes de la branche gauche d'une lettre comme A ou M. — 5. De E (dans ΓΕ) on ne voit que l'extrémité de la branche transversale.

U². — 1. Devant ΓΩΜΕΝΟΥ : une lettre ronde. — 6. Au début, peut-être la boucle d'un P, suivi de I, puis Δ ou A (?). — Après ΑΙΕ, trois lettres dont il ne reste pour ainsi dire rien, puis peut-être un Ε.

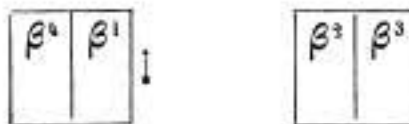
L'intérêt de ce petit fragment réside surtout dans l'indication marginale de U¹. Il appartient aux *Epitrepontes*, à une scène dont Onésimos était l'un des acteurs. Les vers 3-4 semblent indiquer plutôt la fin de l'action (ἀπέσωσε; ἐξαπατ[...]. En bien examinant ce morceau de papyrus, sa couleur, son état d'usure, la qualité de l'encre, il me semble qu'on peut sans invraisemblance le rapprocher du fragment connu Q; il ne s'y juxtapose pas, mais il n'est pas impossible qu'il appartienne au même feuillet, et le vers 6 de U¹, par exemple, n'est peut-être pas très éloigné du vers 1 de Q¹. Si nous admettons avec M. M. Croiset (R. É. G. 1908, p. 313) que Q¹ est un fragment de dialogue — au début du Ve acte — entre Pamphilé et Onésimos, et que la femme de Charisios, rentrée au foyer et réhabilitée, fait savoir à l'astucieux esclave comment elle entend récompenser et Habrotonon et lui-même, nous verrons sans peine dans U¹ une partie de ce dialogue entre Pamphilé et Onésimos. Les vers 2-4 feraient allusion au bienfaisant effet de la ruse d'Habrotonon (v. 2 : οὕτως [Α]ἔ[ρ]οτονον...; v. 3, ἀλλ' ἐξαπατ[ῶ]σα...; v. 4, ἀπέσωσε συ[μμαχοῦ]σα... Et, ajoute Onésimos, j'ai aidé au succès de l'affaire ἐγώ γε προσ[...]. La conclusion est qu'il mérite la même récompense qu'Habrotonon, la liberté.

U² est assurément obscur, mais il ne renferme rien néanmoins qui empêche de le rapprocher de Q², — ce dernier fragment appartenant, on le sait, à la fin du IVe acte.

5. — ΠΕΡΙΚΕΙΡΟΜΕΝÉ (?).

5. — Fragment β (Planche XLVI).

Ce fragment est constitué par les restes de deux feuillets (4 pages) appartenant à une même feuille. L'ensemble mesure 0 m. 12 sur 0 m. 125, mais, pour ce qui est de la largeur, considérée par exemple du côté ←, la double marge occupe 0 m. 05; il ne reste donc pour l'écriture même que 0 m. 075, débuts et fins de vers. Le côté ↓ est celui qui a le plus souffert : on ne peut tirer de ce fait aucune conclusion touchant la place de la

feuille dans le cahier et l'ordre de succession de ses quatre pages. Toutefois je supposerai, par hypothèse pure, que la page de droite ↓ est le *recto* du premier des deux feuillets, et l'appellerai β¹.

(β¹ et β²)
β¹

(vacat)
]ΓΚΑ[
ΕΣΤΗΚΑΣΙΕΡ[
ΑΛΛ'ΑΡΤΙΩC.[
ΕCΤΑΙCΕΠΡΑ.[
5 ΠΑΝΤ'Ε[
ΕΓΩC[
ΒΡΟΝΤ[
ΑΛΛ'.[
10 .[.]Α ΤΙCΕΙC[
ΟΥΚΟΙC[
ΠΟΛ ΟΥΚΗΝC[
ΟΥΚΗΝCΟ[
ΒΟΥΛΕΙΜ'ΑΠ[
Π... ΑΛΛ'ΕΞΑΠΕΙ[
15 ΕΜ'ΕΠΡ[
[.]ΕΙC.[
ΦΗCΟΝ[
[...Μ'.[
(vacat)

β²

(vacat)
].[
]ΑΙΓΑΡ.[
]ΩCΕΓΩΤΑΛΑΝ
]ΙΝΠΑΝΤ'ΕΙΔΕΝΑΙ
5]ΟΡΘΩCΛΕΓΕΙC
]..ΕΝ:
]..ΡΕ
]ΟΜΩC
]ΥΤΟΔΗ
10]ΒΟΥΛΟΜΑΙ
]ΜΑΤΑ
~ ~ ~
(espace mesurant 0 m. 024 ou 0 m. 025)
]ΕΙΜΕΝΟΝ
]ΥΤΗ[.]Ο.
]ΕΝΑΝΤΙΟ[
15]ΤΑCΚΕΠΤΟ[
].[
(vacat)

β¹. — 1. De la ligne qui précédait il reste la trace d'une lettre au-dessus de Γ (peut-être la branche inférieure de gauche d'un X). — 2. *εστηκας, ιερ[όσυλε]*. — 3. Après ΑΡΤΙΩC, une haste verticale. — 8. Après ΑΛΛ', une lettre ronde, Ε plutôt que Ο. — 10. *οὐκ οἶσ, ou οὐκ αἶσ, ou οὐκ εἶσ*. C final très douteux. — 11. La *paragraphos* au-dessous de ce vers est douteuse. — 16. Au début, peut-être une lettre ronde. — 17. Peut-être ΤΙΦΗC.

Les trois indications marginales sont d'une lecture difficile. Encre pâle, presque effacée, d'une seconde main. Il est possible qu'il y en ait d'autres que celles que j'ai indiquées.

β². — 2. Après ΓΑΡ, traces d'une haste verticale. — 4. Devant ΠΑΝΤ'ΕΙΔΕΝΑΙ, lire]ΙΝ ou ΗΝ. — 6. Peut-être ΟΜΕΝ : très douteux; le double point n'est pas non plus très sûr.

(β³ et β⁴)
β³

(vacat)
].[ΟΤΡ[
[...ΚΑΛ[
ΕΙΤΙΚΑΛΟΝ.[
5 ΩCΠΕΡΛΥΗ[
ΑΠΕΛΗΛΥ[
ΑΠΟ[.]Τ[
ΦΙΛ.[
ΔΙΑ.[
10 ΟΥΚΟΙ[
ΚΑΙΝ[
ΟCΑΜ.[
ΗΝΜΟΙ.[
ΕΝΔΟΝΠΟΙ[
ΕΟΙΚΕΝ : ΟΥ[
15 [...]ΟCΠ.[
(vacat)

β⁴

(vacat)
]ΕΧΑΜ[
]ΟΥΔ[.]
]Η...Α[.]
]ΟΥ[.]ΑΚΑ[
5]Ο.Θ...[
]..CΤΑCΟ
]ΜΕ:
]ΕΛΕ.[
]Γ...[
10]ΑΝ...Ε.ΩCΥ.
]..Υ.....
]ΟΥΤΕ[
]ΥΤ'ΑΛΛΑCΥ[
]..CΤΟΥΤ'[.]
15].[
(vacat)

β³. — 8. Après ΔΙΑ une haste verticale.

β⁴. — 5. Peut-être ΟΡΘΩC. — Cette page est d'une lecture très difficile.

L'identification des restes de ces quatre pages est bien difficile. Toutefois, si l'on tient compte des indications marginales de β^1 , quelque douteuses qu'elles soient, on peut supposer que le feuillet $\beta^1 \beta^2$ fait partie de la *Périkeiroméné* : il s'agirait peut-être d'une conversation, plus ou moins violente (cf. β^1 , v. 2), dont l'un des interlocuteurs serait Polémon. A la page β^2 , le vers 12 marque le début d'un Acte : dans la lacune qui sépare les vers 11 et 12 devait se lire le mot $\overline{\chi\omicron} \overline{p} \overline{o\upsilon}$.

Si le feuillet β^3 - β^4 appartient à la même pièce que β^1 - β^2 , c'est ce que je ne saurais deviner.

6. — COMÉDIE INCONNUE⁽¹⁾.

6. — Fragment α . (Planches D et E. Cf. XL et XLV).

Hauteur : 0 m. 075 ; largeur 0 m. 08. Fragment incomplet de toutes parts (excepté pour quelques vers où le texte atteint la marge).

α^1		α^2
	(vacat)	(vacat)
]ΕΜΕ : ΤΙΠ[]ΙCKΩΤΙCPI[
	ΠΕΙΘΩΜΕΝΑΥΤΟΝΕΑ·ΒΙΑCΕ[]ΓΑΡΓΕΓΟΝΕΝΕΚΤΟΥΤΟΥ·[.]ΙΦ[
	ΠΕΙΘΩΠΑΡΑΔΟΥΝΑΙΤΗΝΕΜ[]ΝΟC·ΩΠΟΛΥΤΙΜΗΤΟ[.]ΕΟ[
	[.]ΥΤΟC : ΎΠΟΜΕΙΝΟΝΔΙΕΜΕ : []ΟΥΠΡΑΓΜΑΤΟC : ΑΠΟΛΛΩ[.]Α[
5	[.]ΙCΧΥΝΟΜΑΙΛΑΧΗCCE : ΤΙ[5]ΕΟΙΚ'ΕΠΗΝΗC' : ΟΥΔ[
	[.]ΚΟΥΕΔΗΜΟΥ·ΜΟCΧΙΩΝΤΗ[]Ρ'ΗΔΙΚΗΤΑΙΦΙΛΑΤΑΤΟC.
	[.]ΩΝΕΧΕΙΚΛΕΙΝΕΤ'Α·[]ΗΤΑΙΧΑΙΡΕΑC : ΟΥΘΕΝΤΙΟΥ[
	ΜΗΘΕΝΒΟΗCΗCΓΝΗCΙΩ[]ΔΕΥΡ' : ΙCΩCΕΒΟΥΛΕΤΟ
	[.]ΑΙΔΩΝΟΠΑΤΗΡΑΥΤΟΥ[]ΕΤΑΥΤΑCΥΝΕΤΑΞΑCΘ'ΑΡΑ
10	[?]·ΥCΕΠΙΒΕΒΑΙΟΙCΦΗC[10]ΟΥΘΕΝΑΛΛ'ΟΜΩCΕΑ
	[.]ΓΑΡΤΙΒΟΥΛ[.....]Ε[]ΡΑΓΕΙΝCΕΠΡΟΤΗCΕCΤΙ·[?
	(vacat)	(vacat)

α — 1. Le double point n'est pas absolument sûr. — 2. Je ne vois pas d'autre lecture possible, après ΑΥΤΟΝ, que ΕΑ', ou ΕΩ ; Ε est à peu près sûr : la seconde lettre est bien incertaine. — 7. Après ΚΛΕΙΝΕΤ', Α ou Ο suivi d'une haste verticale. — 10. Il manque une, ou peut-être deux lettres, devant Υ ; la lettre qui suit Υ est ronde (C probable). Entre C et Ε, au dessus de la ligne, un signe (γ) qui est ou une apostrophe (C'), ou plutôt un esprit (Ê). Je crois voir un accent circonflexe sur Ι de ΒΕΒΑΙΟΙC. — 11. Je ne sais s'il manque une ou deux lettres devant ΓΑΡ.

α — 1. Après]ΙCKΩ, ΤΙ m'a l'air plus sûr que Π ; ensuite une lettre ronde ; puis Ρ et une haste. On attend un verbe à la seconde personne. — 6. Après ΦΙΛΑΤΑΤΟC, un point, reste possible d'un double point. — 9. Peut-être y avait-il un double point après ΑΡΑ. — 11. Au-dessous de la ligne 11, on voit les restes (indistincts) d'une ou deux lettres.

⁽¹⁾ La légende des planches XL, XLV, D et E a été rédigée à un moment où je me demandais encore si le feuillet des planches D et E n'appartenait pas à la *Samia*. Je crois maintenant plus exact de l'attribuer, avec Koerte, à une comédie anonyme, qui ne serait pas autrement représentée dans notre manuscrit. (C'est une autre question de savoir si le fragment Z — voyez plus loin, p. XVIII — appartient à la même comédie anonyme, ou à une seconde *fabula incerta*.)

Ce fragment se raccorde avec le fragment connu S, — lequel, comme l'a bien vu M. de Ricci ⁽¹⁾, se rattache à L-P. Nous avons donc maintenant à peu près les deux tiers d'un feuillet de cette comédie anonyme (voyez en la transcription, ci-dessous, *Texte* pp. 44-45).

Le sens de ces fragments est loin encore d'être clair. La distribution des rôles est chose fort délicate. Toutefois si, faute des ressources nécessaires, nous ne pouvons pas pour le moment tout élucider, quelques indications ne laissent pas que d'apparaître. Trois personnages sont en scène : Lachès, vieillard, père du jeune Moschion; Chaereas, jeune homme; Kléénète, autre vieillard, beau-père de Moschion. — Au *recto* (→) Chaereas se plaint à Lachès de la déception qu'il a éprouvée en voyant Moschion épouser la fille de Kléénète. Lachès n'a pas l'air très informé. Kléénète (v. 19-20) arrive à propos, et ici commence entre lui et Lachès une scène d'éclaircissement qui se continue au *verso* (!). — Ces données, je ne me le dissimule pas, n'expliquent pas absolument tout; elles jettent du moins quelque lumière sur bon nombre de passages; il faut tenir compte au surplus de l'état incertain du texte.

(Cf. Koerte, p. 145).

- 11 (Chaereas) ἀδικεῖ μ' ἐκεῖνος, οὐδὲ[ν ἐ]ξ ἐμοῦ π[αθών].
 ἦρα μὲν αἰεὶ τῆς κόρης [καὶ] πολλὰ μοι
 πράγματα παρεῖχεν· ὥ[ς δ'] ἐπέβαινε οὐδὲ εἰ[ν]
 αὐτῷ παραδοῦναι τὸν [γάμο]ν πείθων, ἰδοῦ,
 15 ἐξεργάσατο. (Lachès) τί οὖν ἀναίνει τὴν ἐμὴν
 ἔχειν θυγατέρα; (Chaereas) τοῖς δὲ δοῦσι τίνα λόγον
 ἐρῶ, Λάχης; γενοῦ γάρ, ἰκετεύω
 (Lachès) οἶμοι, τί ποιήσω; (Chaereas) τίς ὁ βοῶν ἐστίν ποτε
 πρὸς ταῖς θύραις; (Lachès) εὐκαιρο[ς ἦλθ]ε, νῆ Δία,
 20 [Κλεαίνετος πρὸς] ἐμέ. (Κλέεnete) τί ποιήσω, Λάχης;
 (Lachès) πείθωμεν αὐτόν· — ἔα, βίας ἐρρωμένης —
 (Κλέεnete) πείθω παραδοῦναι τὴν ἐμὴν ἀδικούμενος
 [αὐτός; (Lachès) ὑπόμεινον, δι' ἐμέ. — (Κλέεnete) νῆ τὸν Ἥλιον,
 [αἰσχύνομαι, Λάχης, σέ. (Chaereas) (?) τί
 25 [ἄ]κουε δὴ μου. Μοσχίων τὴν παρθένον
 [ἐλ]ῶν ἔχει, Κλεαίνετ',
 (Κλέεnete) μηθὲν βοήσης· γνησίω[ν δ'] ἐπὶ σπορᾷ
 [π]αίδων ὁ πάτηρ αὐτοῦ Λάχης ὅδε (?)
 . . . ἐπιβεβαιοῖς, φῆς, Χαιρέα,
 (Chaereas) (?) [τί] (?) γάρ, τί βουλ[

[27-28. Γνησίων δ' ἐπὶ σπορᾷ παίδων, cf. *Périkleioméne*, 435-436 (éd. Koerte, p. 139) : ταύτην γνησίων παίδων ἐπ' ἀρότων σοι δίδωμι.]

⁽¹⁾ C. R. Congrès Intern. d'Arch., Le Caire, 1909, p. 240.

(Cf. Koerte, p. 147).

- (Κλέεnete) ἀλλὰ μὴν ποσεῖν]
 40 (41) ἡμῖν ἔδοξ' . . . τ' ἔχει τὴν παρθένον
 ὁ Μοσχίων· [ἐγ]η[μ]' ἐθελοντῆς, οὐ βία.
 ὥόμεθα χα[λε]πανεῖν σε τοῦτο πυνθόμενον.
 (45) ἀστέιος ἀποξέβηκας· εὐτυχῆκαμεν.
 45 περὶ τοῦ βοῶμεν; (Lachès) πῶς λέγεις; (Κλέεnete) ὥσπερ λέγω.
 (Lachès) οὐ Χαιρέα τὸ πρῶτον ἐξεδώκατε
 τὴν παιῖδα; (Κλέεnete) μὰ Δία. (Lachès) τί σὺ λέγεις; οὐ Χαιρέα;
 ἀλλὰ τίν[ι]; (Κλέεnete) π[άν]υ γέλοιον· οὐκ ἀκήκοας;
 (50) τῷ σῷ νεανίσκῳ· τί () νῆ τ[ο]ύς Θεο[ύς]
 50 καὶ παιδίον γὰρ γέγονεν ἐκ τούτου. (Lachès) [τ]ί φ[ῆς];
 ἐκ Μοσχίωνος; ὦ πολυτίμητο[ι] Θεο[ί]·
 ἐρρωμένου πράγματος. (Κλέεnete) Ἀπόλλω [κ]αὶ [Θεοί],
 πρῶτ' γε σ', ὡς εἰκ', ἐπήνησ'. (Lachès) οὐδ[αμῶς].
 (55) ὁ Χαιρέας ἄρ' ἠδίκηται φίλτατος;
 55 (Κλέεnete) τί γὰρ; ἠδίκηται Χαιρέας. (Lachès) οὐθέν. (Κλέεnete) τί οὐ[ν]
 ἔβρα πορευθ[εῖς] δεῦρ'; () ἴσως ἐβούλετο—
 (Lachès) ἐβούλετ'; εἴ[π' ἐμ]ε ταῦτα συνετάξασθ' ἄρα.
 () ὦ Γῆ. () τί πο[η]τέον; (Κλέεnete) οὐθέν· ἀλλ' ὅμως ἐα
 59 (60) δὲς ἢ τρ[ίς]

7. — AUTRE COMÉDIE INCONNUE (?)⁽¹⁾.

7. — Fragment Z (Planche XLIV).

Haut d'un feuillet en mauvais état; papyrus blanchâtre : 0 m. 10 × 0 m. 17. Le côté — porte en haut, à gauche, à 0 m. 01 du bord un ζ très visible (exactement ceci ζ), tandis que, de l'autre côté, à environ 0 m. 015 du bord gauche, je crois distinguer (à la loupe) un Z. Le côté — serait donc la page 6 du premier cahier et de la première pièce; le verso en serait la 7e. Il se peut que soit une comédie (précédant le *Ἡρώς*), autre que la comédie anonyme représentée par les fragments L-P-S-α. Je me contente de transcrire ces deux hauts de page, pleins d'obscurité et (une demi-douzaine de vers mis à part) d'une lecture fort difficile.

Z

§ ἌΛΛ' Εἰμεσὼζωντοῦτομῆπειαισεμε·
 ΟΥΚΕΤ[.]ΠΑΤΗΡΚΡΙΝΟΙ[.]ΝΑΛΛΑΔΕΣΠΟΤΗΣ·
 ΛΟΓΟΥΔΕΔΑΙΤΟ[.]Ρ[Ι]Τ·ΚΑΙΣΥΜ[Ι]·ΟΙΣΕΩΣ
 ΟΥΚΕΤΙ·Σ[.]...[.]...[.]Μ[.]·ΑΤΙΒΟΑΙ

⁽¹⁾ J'ai cru un moment que ce fragment appartenait à la *Samia*. D'où la légende de la planche XLIV. — Peut-être est-ce un morceau de la *fabula incerta* qui précède; peut-être d'une autre comédie anonyme.

5 ΦΩΝΗΝΛΦΙΕΙΣΕΙΔΕΚΑΜΕΔΕΙΛΕΓΕΙΝ
 [...]ΣΜ⁽¹⁾... ΤΡΙΔΕΣΟΙ[...]ΔΗΣΟΜΑΙ
 [...]ΑΝΕΤΙΣΩΘΕΙΗΠΟΤ'ΟΥΤΟΣ[...]ΓΕΣΥ
 [...]ΑΜΕ[...]ΗΣΕΙΔΕΩΣ[...]Δ'[...]ΣΦΟΔΡΑ
 [...]ΚΟΥΣΕΑΘΕΙΗΣΕΤ'ΑΠ[
 10 [...]ΟΝΩΤΟΥΤΩΝΤ[
 [...]ΝΕΧΟΥΣ[...]ΙΠΑΡ[
 [...]ΤΑΙΑ' [...]
 Ζ
 Ζ
 ΤΗΝΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΝΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΔΙΣΤΙΣΕΙ·
 ΣΚΙΡΑΔΙΣ·ΤΟΝΟΛΕΘΡΟΝΤΟΥΒΙΟΥΚΑΤΑΜΑΝΘΑΝΕ
 ΟΥΚΟΥΝΑΠΟΛΩΛΕΝΟΥΤΟΣΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΣ
 5 ΣΚΟΠΕΙ[...]ΟΣΟ...Κ.ΦΗΣΙΔΕΙΝΕΙΣΥΝ[...]Ρ[...]Ν
 ΑΥΤΟΝΒΑΔΙΣΑΙ·ΚΑΘΑΔΕΙΤΑΚΣΙΣΕΛΟ[
 ΤΟΥΤΟΙΣΕΔΥΝΗΣΩΠΕΡΙ...ΕΙΣ...Ν[
 ΑΔΕΣ[...]ΤΟ[...]ΠΙΝΕΙΜΕ[...]...ΔΗ[
 [...]Σ[...]...ΣΕΞΗΛΘ[...]Σ[
 [...]Κ...ΕΡΕΥΣ·ΠΑΝΤ[
 10 [...]...ΣΟΙΒΟΥΛΟ[
 [...]ΚΕ[...]...ΛΟ[

8-9. — FRAGMENTS DIVERS.

8. — Fragments δ-ε-ζ; η; θ. (Planche XLVIII).

Les trois fragments δ-ε-ζ se raccordent exactement et forment un morceau de 0 m. 045 × 0 m. 055.

Je les rapproche de η et de θ : c'est la même encre, la même couleur de papyrus, le même aspect général. Toutefois, je ne pense pas qu'il y ait moyen de raccorder η à θ, ou l'un et l'autre de ces fragments à δ-ε-ζ. Ils ont pu appartenir tous au même feuillet; je n'en saurais dire davantage. Fragment η : 0 m. 035 × 0 m. 035; θ : 0 m. 02 × 0 m. 07.

Fragment η.

<p>η</p> <p>5</p> <p>(vacat)</p> <p>[.]ΥΔΗ[</p> <p>[.]ΛΘΕΙΝΕΚΕΙ[</p> <p>ΝΗΤΟΝΠΟΣ[</p> <p>ΛΑΒΕΙΝΕΔ[</p> <p>ΕΛΕ[</p> <p>(vacat)</p>	<p>η</p> <p>5</p> <p>(vacat)</p> <p>]ΑΩΤΟ[</p> <p>]ΑΙΣΥΝΔΟΚ[</p> <p>]ΕΙΔ'ΑΥΤΩΠΟ[</p> <p>]...ΤΙΝΑ</p> <p>]ΑΣΚ[</p> <p>(vacat)</p>
---	--

η —. — 1. Probablement σ]δ δθ; puis une haste verticale. — 2. ε]λθεῖν. — 3. Peut-être une paragraphos au-dessus de Ν dans η initial.

η —. — 2. Α initial, ou Ν. — 3. Devant ΕΙ, Τ ou Γ peut-être.

Fragment θ .

θ <div style="text-align: center;">(vacat)</div> .[.] HCXYN[.]..YΠ[ΑΛΕΑΘΑΝΑΣ[]ΤΑ[.]...[<div style="text-align: center;">(vacat)</div>	θ <div style="text-align: center;">(vacat)</div>].Ι.Μ[.]ΡΤΙΝ[]ΙΟΤΙΤΗΣΠΟΛΛΗ...[]ΕΠ[<div style="text-align: center;">(vacat)</div>
---	--

θ —. — 1. La haste appartient probablement à un P. — 2. A la fin, au lieu de YΠ, peut-être ΤΙÇ.
 θ |. — 1. Tout est douteux dans cette ligne. — 2. La haste initiale appartenait probablement à un N.

Fragments δ - ϵ - ζ .

δ - ϵ - ζ <div style="text-align: center;">(vacat)</div>]ΟΝΤΡ[]ΡΑΝΔΡΙΑ[]ΙΑΥΤΑ[.]..ΤΥΧΩΜ[].Çÿ[.]ΡΒΟΛΑÇΕΧ[5]ΠΑΘΟÇΗΓΝΩΜΗÇΦΟ[]ΝΕΚΒΙΑÇÇΕΤΙÇΠΟΤΕ]ΝÿΠΟΝΟΕ[.]ΤÇÇ[].ΓΗ.[<div style="text-align: center;">(vacat)</div>	δ - ϵ - ζ <div style="text-align: center;">(vacat)</div>]Ρ[].ΛΟΙΜ'Ω[]Ç-ΤΟΥΤΟΤ[<div style="text-align: center;">~ ~</div> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;"> $\bar{\chi}\bar{o}$ \bar{p} [</div> 5]ΚΑΘΙÇΕΑΜ'ΑΜΑΡ[].Ç[.]ΜΙΝΥΜΩ[]ΜΑ[<div style="text-align: center;">(vacat)</div>
--	--

— 4. Devant Çÿ, restes de A, Λ, ou M. Les lettres ΡΒΟ fort douteuses, mais possibles (ύπερβολας). —
 5. σφόδρα], fin du vers. — 6. εν εκ βίας σε τις ποτε, fin du vers. — 7. Τ du groupe ΤÇÇ n'est pas sûr : lire par conséquent έπονος[ι]τε, ou peut-être έπονος[ι]ς. — Les deux dernières lettres visibles sont rondes.
 |. — 2. Au lieu de].ΛΟΙΜ' peut-être].ΛΗΜ'.

J'ai longtemps cherché, mais en vain, à identifier ces fragments. J'ai dit plus haut que je ne pensais pas qu'on pût les raccorder l'un à l'autre. Le papyrus présente le même aspect que celui du fragment ξ . Si, par hasard, η et θ se rattachent à β^{1-2} ou β^{3-4} , je dois prévenir en tout cas qu'il ne faut songer à raccorder le verso | de δ - ϵ - ζ avec la page β^2 . En effet, page β^2 , l'intervalle qui sépare les deux actes, et où devait être écrit le mot ΧΟΡΟΥ, est de 0 m. 024 ou 0 m. 025, tandis que, page δ - ϵ - ζ^2 (!), l'intervalle est à peine de 0 m. 020. Il y a toute la différence d'une ligne.

Si le grammairien du fragment Kock, n° 967, s'était montré plus explicite, nous serions du moins en état d'identifier le fragment θ . Les mots *ἀλέας Ἀθ(η)νᾶς* ont servi à un commentateur d'Hésiode, lequel n'a malheureusement pas précisé l'origine de sa citation ⁽¹⁾. Je regrette d'être obligé d'observer la même réserve que Proculus.

⁽¹⁾ Voici le texte de Kock, 967 : Proculus Hesiod. Op. 491 ἀλέα ἡ Θέρμη ἡ περὶ τὸν ἥλιον, κυρίως ὑπαίθριος τόπος ὑπὸ ἡλίου θερμαινόμενος. Μένανδρος ἀλέας Ἀθῆνας. — Ἀλέας Ἀθηνᾶς, Mein. cf. Preller. Myth. gr.³ I 156, II 241.

9. Fragment ι (Planche XLVIII).

Papyrus blanchâtre. Incomplet sur un des bords et à la partie inférieure. 0 m. 04 × 0 m. 06.

ι	ΤΕ	ι	ΠΑΝΤ'ΑΚ[
] . ΝΕΔΕΙ		ΕΚΕΙΝΟC[
]ΞΑCΟΑ[.] . C :		ΑΝΑΔΕΞΟΜ[
]ΕΓ'ΑΘΛΙΟ[Φ[.Ω.ΔΙΚΑ[
5]ΑΛΑΧΑ[5	ΑΠ[.]ΤΑΜΕΛ[
] . 'ΟΥΚ[Π[....]....[
	(vacat)		(vacat)

ι — 3. δλ[ο]υς et δλ[η]ς sont également possibles.

ι — 4. Après Φ, peut-être Η.

Je ne vois pas à quelle pièce appartient ce fragment. J'avais pensé qu'il pouvait appartenir au haut de la page L-P-S-α, mais mon hypothèse ne repose sur aucun fondement sérieux.

B. — FRAGMENTS INÉDITS DE COMÉDIE ANCIENNE.

Des trois fragments qui suivent, les deux premiers appartiennent certainement à la Comédie ancienne, au même manuscrit et, je crois, à la même comédie aristophanesque. Le troisième fragment paraît être de la même main que les deux premiers, mais il présente moins de traits caractéristiques de la παλαιά. Ce sont tous trois des documents fort curieux, mais qui soulèvent une foule de problèmes, que je ne suis pas en état de résoudre. Je me suis donc contenté de transcrire ces morceaux aussi fidèlement que possible : du premier seulement, le mieux conservé dans son ensemble, je donnerai une brève analyse.

Qu'il appartienne à une comédie d'Aristophane, c'est ce qu'indique le ton général et que confirme une phrase comme celle-ci par exemple :

[α]ὐτὸς δ' ἔκειθ' ὁ Θεογένης
[τ]ὴν νύχθ' ὄλην πεπορδώς (recto, 9-10).

La mention d'ὀλκάδες (recto, 7) m'avait fait songer à la comédie d'Aristophane qui porte ce nom, comédie assez célèbre, puisqu'il ne nous en reste pas moins de vingt-neuf fragments ⁽¹⁾, qui d'ailleurs nous laissent ignorants de l'action. Aussi bien, le mot ὀλκάδες figure-t-il également dans le vocabulaire des *Caraliers* (v. 171). Rien ne prouve donc que notre fragment appartienne aux ὀλκάδες d'Aristophane.

Le recto semble être un chant satirique, plein de jeux de mots, d'épigrammes et d'allusions personnelles. Les quatre premiers vers sont obscurs, le texte paraît en être altéré.

⁽¹⁾ Kock, I, p. 495 et suiv.

Dans ce qui suit, le sens des mots, sinon toute la pensée, est assez facile à saisir. Quatre personnages sont ici l'objet des satires du chœur, Pauson, Théogène, Callias et Nikératos : Pauson est nommé plusieurs fois dans la comédie : c'est le « pauvre » par excellence (Suidas, s. v. Παύσων καὶ Ἰρος ὀνόματα κύρια πενήτων). Théogène est peut-être celui qui fut envoyé comme député en Perse en 409 (Xénophon, *Hell.* I, 3, 13), et qui devint un des Trente (*ibid.* II, 3, 2). Le troisième personnage serait Callias le prodigue, et le quatrième un Nikératos également prodigue, mais différent de Nikératos, fils de Nicias, qui était du dème des Kydantidai ⁽¹⁾.

- 5 Παύσων δέ, προσίας Θεογένει
δειπνοῦντι πρὸς τὴν καρδίαν,
τῶν ὀλκάδων τιν' αὐτοῦ
[κ]λέψας ἅπαξ διέστρεφεν,
[α]ὐτὸς δ' ἔκειθ' ὁ Θεογένης
10 [τ]ὴν νύχθ' ὅλην πεπορδώς.
στρέφειν οὖν πρῶτα μὲν χρὴ Καλλίαν
τοὺς ἐν μακροῖν τείχεσιν θ' ἅμα
(ἀστικώτεροι γάρ εἰσιν ἡμῶν),
Νικήρατον τ' Ἀχαρνέα
15 [εἴκο]σιν διδόντα χοίρικας
[ἢ καὶ τι πλέ]ον ἐκάσιγ'

Le *verso* se compose d'un antépírrhème ⁽²⁾, que suit l'entrée en scène des acteurs. Le coryphée reproche son origine étrangère à un politicien (*verso*, 1-3), qui d'ailleurs se mêle également de composer des comédies (καὶ τρυγῶδ[ίας ποιεῖ], v. 7). Le sens de presque tout le détail nous échappe dans ces premiers vers; avec le vers 8, commence une série d'allusions à des faits qu'il paraît tout aussi difficile d'expliquer ⁽³⁾ :

- eis δὲ Μαντίνε(ι)αν ὑμᾶς οὗτος οὐ με[θῆκε δῆ, (?)]
τοῦ Θεοῦ βροντῶντος ὑμῖν οὐκ ἔων [καλὸν τι δρᾶν.]
10 εἶπε δῆ· σὺ τοὺς στρατηγοὺς πρὸς βίαν [διαφθερεῖς;]
ὅσῃς οὖν ἄρχειν τοιούτους ἄνδρας [οὐ κακὸν δοκεῖ,]
μήτε πρόδατα τεκνοῖτο μ(ή)τ' εἴη

« Or, c'est lui qui n'a pas voulu vous laisser partir pour Mantinée, et, lorsque le dieu vous encourageait de son tonnerre, il ne vous permettait pas d'accomplir une entreprise

⁽¹⁾ C'est à M. M. Croiset que je dois ces renseignements, ainsi que la restitution du vers 16. M. Croiset propose également de corriger le début du vers 11 en (δε)στρέφειν, ce verbe ayant le même sens de « tordre le cou » qu'au vers 8.

⁽²⁾ Probablement la fin d'une parabase.

⁽³⁾ Les restaurations et la traduction des vers 8-14 sont dues à M. Croiset, qui me les communique purement *exempli gratia*. Le v. 12 semble être altéré : il manque une longue après πρόδατα (malheureusement je n'ai pas pu déchiffrer avec certitude la correction placée au-dessus de la ligne). La fin du vers est également altérée.

qui eût été glorieuse. Rappelez-vous ses paroles : « Quoi! disait-il (*à l'orateur du parti contraire*), tu veux donc faire violence aux stratèges et les envoyer à la mort! » S'il est quelqu'un qui estime que de tels hommes peuvent exercer le pouvoir sans inconvénient, que celui-là (voie dépérir ses troupeaux etc. . .) ».

La scène qui suit semble comporter un dialogue entre un exilé (Ἀρμ. . . ?), rentrant dans sa patrie et un autre personnage (Σμ. . . ?). L'exilé s'écrie :

ὦ γῆ πατρίδα, χαῖρε· σὲ γὰρ ἀ[σπάζομαι]
 14 πασῶν πόλεων ἐκπαγλ[ότατ' οὖν ἦς μοι φίλη.]

« O terre de mes pères, salut. Oui, je t'embrasse. Entre toutes les villes, je le vois, tu m'étais terriblement chère! »

1-2. — ARISTOPHANE (?).

1. — Premier fragment (Planches XLIX et L).

Hauteur 0 m. 12, largeur 0 m. 16. Ce fragment est formé de trois morceaux qui se raccordent. Haut d'un feuillet.

Côté ← (Pl. XLIX).

ΚΑΙ ΔΗ ΔΕ ΠΕΙΣΑΝΑΡ[.] [!] ΔΙΑ[?] ?
 ΣΤΡΑΦΘΑΙ ΧΘΕΣ ΑΡΙΣΤΩΝΤΑΦΑ
 Σ' ΕΠΙΞΕΝΟΙΝ ΤΙΝ' ΟΝΤ' ΑΥΤΟΥ
 ΟΥΚ ΕΦΑΣΚΕ ΘΡΕΨΕΙΝ
 5 ΠΛΥΣΩΝ ΔΕ ΠΡΟΣΤΑΣΘΕΟΓΟΝΕΙ
 ΔΕΙΠΝΟΥΝΤΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑΝ
 ΤΩΝ ΟΛΚΑΔΩΝ ΤΙΝ' ΑΥΤΟΥ
 [.] ΛΕΨΑΣ ΑΠΑΞ ΔΙΕΣΤΡΕΦΕΝ
 [.] ΥΤΟΣ Δ' ΕΚΕΙΘ' ΟΘΕΟΓΕΝΗΣ
 10 [.] ΗΝΝΥΧΘ' ΟΛΗΝ ΠΕΠΟΡΔΩΣ
 ΣΤΡΕΦΕΙΝ ΟΥΝ ΠΡΩΤΑ ΜΕΝ ΧΡΗΚΑ ΛΙΑΝ
 ΤΟΥΣ ΕΝ ΜΑΚΡΟΙΝ ΤΕΙΧΟΙΝ Θ' ΑΜΑ
 ΑΣΤΙΚΩΤΕΡΟΙ ΓΑΡ ΕΙΣΙΝ ΗΜΩΝ
 ΝΙΚΗΡΑΤΟΝΤ' ΑΧΑΡΝΕΑ
 15 [....] ΣΙΝ ΔΙΔΟΝΤΑ ΧΟΙΝΙΚΑΣ
] ΕΟΝΕΚΑΣΤΩΙ
] ΝΗΤΩΝ ΧΡΗΜΑΤΩΝ
] ΝΤΡΙΧΟΣ ΠΡΙΑΙΜΗΝ
] Ν
 20] ΠΟΣ

1. Il est vraisemblable que la lettre précédant la première lacune est un P, dont il reste seulement l'extrémité de la haste : après la lacune, extrémité d'une haste verticale plus courte. Entre cette lettre et Δ, il peut y avoir une lacune équivalant à une lettre. La dernière lettre visible est probablement un Α refait sur un Ε (διαστράφθαι).

Côté ↓ (Pl. L).

.ΩΣΦΗΣΠΑΝ...ΕΙ[.]...[.]ΚΑΞΙΟΙΔΗΜΗΓΟΡΕΙΝ
 ΧΘΕΣΔΕΚΑΙΠΡΩΗΝΠΑΡΗΜΙΝΑΦΑΤΕΡΩΝΕΠΙ[
 ΚΟΥΔΑΝΗΤΤΙΚΙΖΕΝΗΜΗΤΟΥΣΦΙΛΟΥΣΧΙΣΧΥΝ[
 ΤΩΝΑΠΡΑΓΜΟΝΩΝΤΕΠΟΡΝΩΝΚΟΥΧΙΤΩΝΣΕΜΝΩΝ
 5 ΑΛΛ'ΕΔΕΙΝΕΥΣΑΝΤΑΧΩΡΕΙΝΕΙΣΤΟΚΙΝΗΤΗΡ[
 ΤΗΣΕΤΑΙΡΙΑΣΔΕΤΟΥΤΩΝΤΟΥΣΦΙΛΟΥΣΕΣΚ[
 ΤΑΙΣΣΤΡΑΤΗΓΙΑΙΣΔ'ΥΦΕΡΠΕΙΚΑΙΤΡΥΓΩΙΔ[
 ΕΙΣΔΕΜΑΝΤΙΝΕΑΝΥΜΑΣΟΥΤΟΣΟΥΜΕΜ[
 ΤΟΥΘΕΟΥΒΡΟΝΤΩΝΤΟΣΥΜΙΝΟΥΚΕΩΝ[
 10 ΕΙΠΕΔΗΣΥΤΟΥΣΣΤΡΑΤΗΓΟΥΣΠΡΟΣΒΙΑΝ[
 ... ΟΣΤΙΣΟΥΝΑΡΧΕΙΝΤΟΙΟΥΤΟΥΣΑΝΔΡΑΣ.[
 ΜΕΤΩ
 ΜΗΤΕΠΡΟΒΑΤΑΤΕΚΝΟΙΤΟΜΕΤΕΙΗΚ[
 ΑΡΜ/ ΩΓΗΠΑΤΡΩΑΧΑΙΡΕΣΕΓΑΡΑΣΠ[
 ΠΑΣΩΝΠΟΛΕΩΝΕΚΠΑΓΚΛ[
 15 ΣΜ/ ΤΟΔΕΠΡΑΓΜΑΤΙΕΣΤΙ.[
 ΧΑΙΡΕΙΝΔΕΦ.[
 ΠΑΝΤΑΠ...[
 ΠΡΑ[

1. Toutes les lettres pointées sont fort douteuses. — 2. L'A qui précède ΦΑΤΕΡΩΝ est à peu près effacé et semble l'avoir été à dessein : (il faut comprendre en effet : «le voilà qui parle en public lui qui d'hier seulement a pu se procurer une phratric *χθές (τ)ε καὶ πρόην παρ' ἡμῶν Φατέρων*...»). Le dernier mot du vers se compose d'un Ε initial suivi de plusieurs lettres à hastes verticales. — 11. Traces de lettres, illisibles, dans la marge. — 12. Le mot ΜΕΤΩ (ou ΜΑΤΩ; — seules les lettres ΤΩ sont sûres), de seconde main, d'une encre pâle. — Ε de ΤΕΚΝΟΙΤΟ refait sur un Ι. — 14. ΕΚΠΑΓΚΛ[, probablement pour *ἐκπαγλ[ότατ'*. — 13, 15. Les indications marginales (noms des personnages) aux lignes 13 et 15, et la paragraphos au-dessous du vers 15 sont d'une seconde main.

2. — Deuxième fragment (Planche LI).

Hauteur : 0 m. 12, largeur variant de 0 m. 07 à 0 m. 10. Ce fragment est formé de trois morceaux qui se raccordent.

Côté ←

(vacat)
]ΠΕΤΤΕΙΝ...[
]ΣΥΓΓΕΝΩΜ[.]ΘΑ ...
]ΤΑΥΤΑΚΑΙΠΕΠΡΑΞΕΤΑΙ
].ΣΕΣΘΕΤΟΥΣΔΗΜΟΥΣΟCΩ
 5]ΟΙΝΥΝΔΙΑΚΕΙΜΕΝΟΙ
]Κ'ΗΡΧΕΤΟΝCΥΚΑΙCΟΛΩΝ
]ΟΥΤ'ΕΚΕΙΝΟΥΚΑΙΦΡΕΝΩΝ
].Ζ.[?]ΗΔ[.]ΜΑΤΩΝ
]ΟΙ[.]CΥΧΝΗ
 10]ΧΕΤΑΙ
]ΤΟΝΗ
]ΡΟCΘΕΝ
]ΗΠΡΟΔΩC

15
]ΝΠΡΟΘΥΜΙΑΝ
]ΚΡΩΝΙΔΗΝ
]ΟΥΣΑΝΗΓΑΓΕΝ
]ΑΣΠΑΣΑΣΘΑΙ
]Α[...]ΟΚΩ
 (vacat)

1. De Π initial, je ne vois que la haste de droite. — 2. Traces de lettres (?) en marge. — 6. Il semble qu'il y ait un point ou une apostrophe après Κ.

Côté ↓

[.]ΤΟΣΓΑΡΩΣ.[
 ΑΝΔΡΕΩΝΗ[
 ?]ΙΤΕΣΕΝΤΟΙΑΙΣΙΝΗ
 ΔΟΝΑΙΣΙΚΕΙΜΕΘΑ
 5 ?]ΕΙΔΟΝΩΤΟΥΣΑΝΔΡΑΣΗΔΗΤΥΧΗ[
 ?]ΗΜΕΝΟΥΣΟΥΣΦΑΣΙΝΗΚΕΙΝΠΑΡ[
 ?].ΕΑΜΕΝΔΗΤΩΝΦΙΛΩΝΠΡΟΣΤΗ[
 ?]ΟCΟΡΘΟCΕCΤΗΚΩ[.]...CΤ'ΑΥΤΩΝ...[
].ΦΩΝΙΔΗΣΕΡΩΜΕΘ...ΥΤΟ[
 10 ΕΙΠΕΜΟΙΩ[
 ΜΟΛΙCΕ.[
 ΠΡΟΣΠΟΛΛΩΝ[
 ΦΡΑ[.]ΩΝ...[
].Δ'ΑΥΤΟCΗΜ'ΕΚΕΙΝΟCΟΝΕ[
 15]ΡΤΑΣΑΘΗΝΑΣΠΟΛΛ'ΕΤΗ[
]ΑCΤ[...].ΔΡΟΥCΑΝΔΡ[
 ΗΚΑΙCΑΦΩCΟΙ.[
 ΗΝΑΝΕΘ[.]ΗΓΓ.[
 [traces de lettres]
 (vacat)

1. Peut-être [Ο]ΥΤΟC (on voit l'extrémité de la haste de Υ, mais sur une fibre déplacée. — 3. Il semble qu'il y ait au moins une lettre devant ΤΕC. — 5-6. Lettres pointées douteuses. — 13. *Paragraphos* sous le vers 13.

3. — AUTRE FRAGMENT DE COMÉDIE (Planches LII et LIII).

Hauteur 0 m. 14, largeur 0 m. 15.

Côté ←

]Ν[—————]ΝΤΕΠΡΟCΜ...[
]ΝΥΝΑΥΤΙΚΑΓΝΟCΞΙΜ'ΟΤΩ
]ΚΑΙΟCΕΙΜ'ΑΝΗΡ[.]ΛΕΓ'ΟΤΙΛΕΓΕΙC
]ΟCΠΟΘ'ΕΙCΑΓΟ[...]ΝΚΥΚΕΩΠΙΩΝ
 5]ΗΜΝΩΝΤΗ[.]ΥΠΗΝΗΝΑΝΑΠΛΕΩC
].ΩΝΤΟΥΤΕΝΝΟΟΥΜΑΙΠΩCΕΓΩ
 [...]ΘΩΝΔΕΤΑΧΕΩCΟΙΚΑΔ'ΕΥΘΥCΤΟΥΞΕΝΟΥ
 [...]ΕΔΡΑCΑCΩΠΑΝΟΥΡΓΕΚΑΙΚΥΒΕΥΤΑCΥ
 [...]ΕΝΚΕΛΕΥΕΙΝΤΟΝΞΕΝΟΝΜΟΙΧΡΥCΙΟΥ
]ΝCΤΑΤ[.]ΡΑCΕΚΑΤΟΝΗΝΓΑΡΠΛΟΥCΙΟC

10]ΠΟΝΕΚ[.]ΛΕΥΣΕΜ'ΕΙΠΕΙΝΟΤΙΠΙΩΝ·
]ΚΑΤ'ΕΛΑΒΟΝΤΟΧΡΥΣΙΟΝ
]ΕΙΤΩΤΙΟΤΙΠΟΤΕΒΟΥΛΕΤΑΙ·
]ΤΗΣΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣΟΧΗ[?]
 15]ΗΤΗΝΟΥΤΕΙΤΩΔΙΑΣΤΟΛΑ[.]
]ΩΝΠΡΑΞΕΝΟΥΠΙΔΑΥΡΙΟΣ[?]
]ΦΡΕΝΩΝΑΠΟΚΛΕΙΣΕΚΠΟΔΩΝ.[?]
]ΡΑΝΚΑΤΕΛΥΣΑΣ..ΤΗΘΕΙΣΠΟΛΥ
]ΑΣΑΜΗΝΔΕΧΡΗΜΑΤ'ΟΥΛΕΓΩ.
 20]ΘΑΝΟΝΤΩΝΤΑΥΤΑΣΟΥΧΑΡΙΤΟΣΑΞΙΑ
 |...ΝΕΙΣΑΦΩΣΤΙΣΑΠΟΘΑΝΟΙ
]ΥΟΠΟΥ.[

2. ΑΓΝΟΣ^ΕΙΜ, Ο a été barré et Ε tracé au dessus. — 3. Après ΑΝΗΡ, il devait y avoir un double point dans la lacune. — 8. Il manque une seule lettre (consonne), semble-t-il, au début du vers. — 9. Manquent environ trois lettres. — 14, 16 et 17. Vers qui paraissent complets à droite. — 17 et 19. Les deux vers se terminent par un trait transversal ΠΟΔΩΝ/, ΛΕΓΩ/.

Côté]

]ΣΙ[.]Τ.ΝΤΩΧΕΙ[.]
]ΜΕΔ'ΗΤΑΥΤΑΝ[.]ΠΟΡΣ·ΧΡΗΜΑ[
 [...ΤΟΥΣΘΑΝΟΝΤΑΣ[.]·ΕΛΙΣΤΕΘΗΚΕΝ[
 [.]ΑΡΤΥΡΟΜΑΙΣ'ΕΤΙΔΕ..ΑΓΩΝΙ[.]ΥΜ[
 5 [...]ΛΕΣΑΣΜΕΣΥΝΔΕΙΣΚΛΑΔ[.]·ΣΙ:ΑΛΛ'ΟΥ[
 ΣΥΝΕΔΗΣΑΣ ΑΛΛ'ΟΞΕΝΟΣΟΤΑΝΚΥΚΕΩ...
 ΔΙΚΑ[.]ΑΔΗΤΑΤΑΥΤΑΠΑΣΧΕΙΝΗΝΕΜΕ
 ΕΦΟΥΒΑΔΙΖΩΝΤΟΝΙΕΡΕΑΤΟΥΔΙΟΣ
 ΥΒΡΙΖΕΤΑΥΤΑΔ'ΟΝΤΟΦΛΗΣΕΙΣΕΜΟΙ
 10 [.]ΑΡΦΟΥΤΟΥΦΛΗΕΙΝΛΕΓΕΙΣΟΥΤΩΣΕ[.]ΩΝ
 ΚΑΙΝΑΙΜΑΔΙΑΚΛΑΟΝΤΑΚΑΘΕΣΩΣ.[.]ΗΝΩΣ
 ΚΑΙΤΟΥΤΟΜΟΥΤΟΧΡΕΟΣΚΑΤΑΨΕΥ[
 [...].ΤΕΤ'ΑΥΤΟΝΚΑΙΠΑΡΑΔΟΤΟ[
]ΑΡΕΣΤΙΝΤΩΝΤΟΙΟΥΤΩΝ Α[
 15 ΕΜ[...].ΟΜΗΝΔ'ΑΝΚΑΙΔΙΟΠ...ΟΝΧΑ[
 ΤΟΝ[...].ΡΟΣΥΛΟΝΟΣΠΟΤ'Η...ΝΕΝΔΕ[
 ΤΟΥΤΩΝΠΑΝΟΥΡΓΩΝ..ΙΝΤΩΝΝΕΩΤ[
 ΤΩΝΩΚΡΑΤΗ...ΟΠΟΤΑΝΟΥΤΟΣΩΜ'ΕΧ[
 ΕΓΩΔΕΠΑΣΗΠΡΟΣΑΓΟΡΕΥΩΤΗΠΟΛ[
 20 ΕΙΝΑΙΔΙΚΑΙΟΥΣΩΣΟCΑΝΔΙΚΑΙΟCΗΙ[
 |...ΤΩΝ...|...|....

2. Après ΠΟΡ, restes d'une lettre ronde; entre cette lettre ronde et Χ, vestiges d'une lettre (?) réduite à un point assez épais; plus haut un petit point. — 3. La lettre ronde qui suit ΘΑΝΟΝΤΑΣ est bien douteuse; après la lacune, une lettre (C? Γ?) qui paraît être surmontée d'une apostrophe. Un tiret au-dessus de ΑΙ dans ΕΑΙC. — 5. Les deux points ne sont pas sûrs devant ΑΛΛ'. — 6. Peut-être un signe de ponctuation devant ΑΛΛ'. — 10. La lacune initiale est de une ou peut-être de deux lettres. — 13. Il ne reste presque rien des lettres pointées du début. La lacune initiale est de une ou de deux lettres.

G. LEFEBVRE.

Assiout, Pâques 1911.

TEXTE.

[Pap. A, 2.]†

λ

(Fr., p. 8.)

	ΠΑΡΕΧΕΙΠΟΝΗΡΟΝΔΑ'ΥΠΕΡΔΕΙΠΝΕΙΣΙΣΩΣ :		
	ΔΛ/ ΠΕΠΟΝΘΑΤΗΝΨΥΧΗΝΤΙΠΑΙΔΙΣΚΗΝΟΡΩΝ		
	ΣΥΝΤΡΕΦΟΜΕΝΗΝΑΚΑΚΟΝΚΑΤΕΜΑΥΤΟΝΩΓΕΤΑ :		
	ΓΕΤ/ ΔΟΥΛΗΣΤΙΝ : ΟΥΤΩΣΗΨΥΧΗΤΡΟΠΟΝΤΙΝΑ·		
5	ΠΟΙΜΗΝΓΑΡΗΝΤΙΒΕΙΟΣΟΙΚΩΝΕΝΘΑΔΙ	(40)	40
	ΠΤΕΛΕΑΣΙΓΕΓΟΝΩΣΟΙΚΕΤΗΣΝΕΟΣΩΝΠΟΤΕ		
	ΕΓΕΝΕΤΟΤΟΥΤΩΔΙΔΥΜΑΤΑΥΤΑΠΑΙΔΙΑ		
	ΩΣΕΛΕΓΕΝΑΥΤΟΣΗΤΕΠΛΑΓΓΩΝΗΣΕΡΩ :		
	ΝΥΝΜΑΝΘΑΝΩ : ΤΟΜΕΙΡΑΚΙΟΝΘ'ΟΓΟΡΓΙΑΣ : ΔΛ/		
10	ΟΤΩΝΠΡΟΒΑΤΙΩΝΕΝΘΑΔ'ΕΠΙΜΕΛΟΥΜΕΝΟΣ	(45)	45
	ΝΥΝΙΠΑΡΗΜΙΝ : ΟΥΤΟΣΩΝΗΔΗΓΕΡΩΝ ΔΛ/		
	ΟΤΙΒΕΙΟΣΟΠΑΤΗΡΕΙΣΤΡΟΦΗΝΓΕΛΑΜΒΑΝΕΙ		
	ΤΟΥΤΟΙΣΠΑΡΑΤΟΥΜΟΥΔΕΣΠΟΤΟΥΜΝΑΝ·ΚΑΙΠΑΛΙΝ		
	ΛΙΜΟΣΓΑΡΗΝΜΝΑΝ·ΕΙΤ'ΑΠΕΣΚΗΝ : ΤΗΝΤΡΙΤΗ ΓΕΤ/		
15	ΩΣΟΥΚΑΠΕΔΙΔΟΥΤΥΧΟΝΟΔΕΣΠΟΤΗΣΟΣΟΣ :	(50)	50
	ΙΣΩΣ·ΤΕΛΕΥΤΗΣΑΝΤΑΔ'ΑΥΤΟΝΠΡΟΣΛΑΒΩΝ		
	ΟΓΟΡΓΙΑΣΤΙΚΕΡΜΑΤΙΟΝΕΘΑΥΕΚΑΙ		
	ΤΑΝΟΜΙΜΑΠΟΙΗΣΑΣΠΡΟΣΗΜΑΣΕΝΘΑΔΕ		
	ΕΛΘΩΝΑΓΑΓΩΝΤΕΤΗΝΑΔΕΛΦΗΝΕΠΙΜΕΝΕΙ		
20	ΤΟΧΡΕΟΣΑΠΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΣ : ΗΠΛΑΓΓΩΝΔΕΤΙ : ΓΕΤ/	(55)	55
	ΔΛ/ ΜΕΤΑΤΗΣΕΜΗΣΚΕΚΤΗΜΕΝΗΣΕΡΓΑΖΕΤΑΙ		
	ΕΡΙΑΔΙΑΚΟΝΕΙΤΕ : ΠΑΙΔΙΣΚΗ : ΠΑΝΥ· Δ[.]		
	ΓΕΤΑΚΑΤΑΓΕΛΛΙΣ : ΜΑΤΟΝΑΠΟΛΛΩ : ΠΑΝΥΓΕΤΑ Δ[.]		
	ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣΚΑΙΚΟΣΜΙΑ : ΤΙΟΥΝΣΥ·ΤΙ		
25	ΠΡΑΤΤΕΙΣΥΠΕΡΣΑΥΤΟΥ : ΛΑΘΡΑΜΕΝΗΡΑΚΛΕΙΣ	(60)	60
	ΟΥΔ'ΕΓΚΕΧΕΙΡΗΚ'ΑΛΛΑΤΩΜΩΔΕΣΠ[.]Η		
	ΕΙΡΗΚ'ΥΠΕΣΧΗΤΑΙΤ'ΕΜ[.]ΙΣ[
	ΑΥΤΗΝΔΙΑΛΕΧΘΕΙΣΠΡΟΣ[
	ΤΙΛΑΜΠΡΟΣΑΠΟΔΗΜΕΙΤΡ[
30	ΠΡΑΞΙΝΙΔ[.]ΑΝΕΙΣΑΗΜ[(65)	65
	ΕΧΟΜΕΘΑΤΗΣΑΥΤΗΣ[
	ΣΩΖΟΙΤΟ : ΧΡΗΣΤΟΣ·[
	ΟΝΗΣΙΣΕΙΗ : ΠΟΛΥΠ[
	ΦΡΟΝΕΙΣ·ΕΓΩΓΑΡΚΑ]		
35	ΘΥΣΑΙΜ'ΑΝΟΝΗΤΟΝ·[(70)	70
36	ΩΞΥΛΟΦΟΡ[(71)	

λ, au-dessus et au milieu de la première ligne, de seconde main. — 11. Les deux points ont été ajoutés après coup au-dessous de la ligne. — 23. *iota* adscrit dans ΚΑΤΑΓΕΛΛΙΣ, de plus petite taille et descendant un peu au-dessous de la ligne. — 28. Η de ΑΥΤΗΝ refait sur un Ο (seconde main). — 29. La lecture ΤΙΛΑΜΠΡΟΣ (de Ricci) est sûre. — 35. La lecture ΑΝΟΝΗΤΟΝ (Jensen) est certaine; ensuite —C et une lettre douteuse.

* Κορυττ, Μέν. (p. 4-8), v. 17-52.

[Pap. O¹ + γ¹] ←

		(vacat)		
]ΙΓΞΥ		[γ ¹ , 1.]
]ΟΤΙ		
]ΡΕΣΤΑΤΟΝ :		
]ΠΡΩΤΟΝΛΕΓΕ		75
5	ΕΤΗΣΤΙΝΟΚΤΩΚΑΙΔΕΚ' : ΟΥΚΕΣΤΙΝΜΟΝΗ	(Fr., p. 215.)	[5]	
	[—]ΥΤ'ΕΣΤΩΔΕΤΟΥΤ'ΕΙΣΥΛΕΓΕ[
	[—].ΤΟΠΡΑΓΜΑΓΙΝΕΤΑΙΠΩΣΛΑΝΘΑΝΕΙ			
8	[—]ΙΩΣΩΝΣΕ·ΠΩΣΔ'ΑΠΕΣΤΕΕΠΗΝΙ..[[8]	

[Pap. O² + γ²] ↑

		(vacat)		
C.[.]Α[[γ ² , 1.]	80
	ΤΟΥΤΩ : Π.[
	ΜΑΛΛΟΝΔΙ[
	ΤΗΝΘΡΑΤΤ[
5	ΣΥΤΑΛΛΙΝΑΦ[.]ΝΕΡΩΣΓΕΝΗΔΙΑΩΓΥΝΑΙ[.]ΤΙ :	(Fr., p. 215.)	[5]	
	ΕΣΚΟΡΑΚΑΣΕΞΕΣΤΗΚΑΣ : ΟΙΑΓΑΡΛΕΓΕΙΣ :	(5)		85
	ΑΚΑΙΠΟΗΣΩΚΑΙΔΕΔΟΚΤΑΙΜΟΙΠΑΛΛΑΙ			
	ΙΔΡΩΣΑΠΟΡΕΞΙΝΗΔΙ'ΕΥΓ'ΩΜΥΡΡΙΝΗ			
9	ΕΠ'ΕΜΑΥΤΟΝΕΛΑΒΟΝΠΟΙΜΕΝ'ΟΣΒΛΗΧΩΜΕΝΟΝ	(9)	[9]	88

Pour les notes, voyez plus haut, à l'Introduction.

* Κοκκιάς, *Μέν.* (p. 8), v. 53-6 : [—Pap. O¹ et O²].

[Pap. D, 1.][†]

(Fr., p. 34.)

	ΦΕΥΓΕΙΣΤΟΔΙΚΑΙΟΝ : ΣΥΚΟΦΑΝΤΕΙΣ ΔΥΣΤΥΧΗΣ :		
	ΟΥΔΕΙΣ ΕΧΕΙΝΤΑΜΗΣ : ΕΠΙΤΡΕΠΕΟΝΤΙΝΙ		
	ΕΣΤΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΩΝ : ΒΟΥΛΟΜΑΙ ΚΡΙΝΩ ΜΕΘΑ :		
5	ΤΙΣ ΟΥΝ : ΕΜΟΙ ΜΕΝ ΠΑΣΙ ΚΑΝΟΣ ΔΙΚΑΙΑ ΔΕ	(5)	5
	ΠΑΣΧΩ· ΤΙ ΓΑΡ ΣΟΙ ΜΕΤΕΔΙΔΟΥΝ : ΤΟΥΤΟΝ ΛΑΒΕΙΝ		
	ΒΟΥΛΕΙ ΚΡΙΤΗΝ : ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ : ΠΡΟΣΤΩΝΘΕΩΝ ΔΑ		
	ΒΕΛΤΙΣΤΕ ΜΙΚΡΟΝ ΑΝ ΣΧΟΛΑΣΑΙΣ ΗΜΙΝ ΧΡΟΝΟΝ :		
	ΥΜΙΝ ΠΕΡΙ ΤΙΝΟΣ : ΑΝΤΙΛΕΓΟΜΕΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙ :		
10	ΤΙ ΟΥΝ ΕΜΟΙ ΜΕΛΕΙ : ΚΡΙΤΗΝ ΤΟΥΤΟΥ ΤΙΝΑ	(10)	10
	ΖΗΤΟΥΜΕΝ ΙΣΟΝ ΕΙΔΕΣ ΜΗ ΔΕΝ ΚΩΛΥΕΙ		
	ΔΙΑΛΥΣΟΝ ΗΜΑΣ : ΩΚΑΚΙΣΤ' ΑΠΟΛΟΥΜΕΝΟΙ		
	ΔΙΚΑΣ ΛΕΓΟ[.] ΤΕΣ ΠΕΡΙ ΠΛΕΙΤΕΣ ΔΙΦΘΕΡΑΣ		
	ΕΧΟΝΤΕΣ : ΑΛΛ' ΟΜΩΣ ΤΟ ΠΡΑΓΜ' ΕΣΤΙ ΒΡΑΧΥ		
15	ΚΑΙ ΡΑ ΙΔΙΟΝ ΜΑΘΕΙΝ· ΠΑΤΕΡ Δ ΟΣΤΗΝ ΧΑΡΙΝ	(15)	15
	ΜΗ ΚΑΤΑΦΡΟΝ[.] ΣΠΡΟΣΘΕΩΝ· ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΔΕΙ		
	ΚΑΙ ΡΩΤΟ ΔΙΚ[.] ΟΝ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΝ ΑΠΑΝΤΑ ΧΟΥ		
	ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΑΡΑ ΤΥΓΧΑΝΟΝΤΑ ΤΟΥΤΟΥ ΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ		
	ΕΧΕΙΝ ΠΡΟΝΟΙΑΝ· ΚΟΙΝΟΝ ΕΣΤΙ ΤΩ ΒΙΩ		
20	ΠΑΝΤΩΝ : ΜΕΤΡΙΩ ΓΕ ΣΥΜΠΕΠΛΕΓΜΑΙΡΗΤΟΡΙ ΔΑΟ/	(20)	20
	ΤΙ ΓΑΡ ΜΕΤΕΔΙΔΟΥΝ : ΕΜΜΕΝΕΙΤ' ΟΥΝ ΕΙΠΕ ΜΟΙ		
	ΟΙΣ ΑΝ ΔΙΚΑΣΩ : ΠΑΝΤΩΣ : ΑΚΟΥΣΟΜΑΙ ΤΙ ΓΑΡ		
	ΤΟ ΚΩΛΥΟΝ ΜΕ ΣΥΠΡΟΤΕΡΟΣ ΟΣΙΩ ΠΩΝ ΛΕΓΕ :		
25	[.] Α ΜΙΚΡΟΝ Γ' ΑΝΩΘΕΝ ΟΥΤΑ ΠΡΟΣΤΟΥΤΟΝ ΜΟΝΟΝ	(25)	25
	ΠΡΑΧΘΕΝΤ' ΙΝ' ΗΙ ΣΟΙΚΑΙΣ ΛΗΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ		
	ΕΝ ΤΩ ΔΑ ΣΕΙΤΩ ΠΛΗΣΙΟΝ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ		
	ΤΟΥΤΩΝ ΕΠΟΙΜΑΙΝΟΝ ΤΡΙΑ ΚΟΣΤΗΝ ΙΣΩΣ		
	ΒΕΛΤΙΣΤΕ ΤΑΥΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΑΥΤΟΣ ΜΟΝΟΣ		
	ΚΑΚΚΕΙΜΕΝΟΝ ΠΑΙΔΑΡΙΟΝ ΕΥΡΟΝ ΗΠΙΟΝ		
30	[.] ΧΟΝ ΔΕ ΡΑ ΙΑΚΑΙ ΤΟΙΟΥΤΟΝ ΙΤΙΝΑ	(30)	30
	[.] ΣΜΟΝ : ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΩΝ ΕΣΤΙΝ : ΟΥΚ ΕΛΛΕΓΕΙΝ : ΔΑΟ/		
	[.] ΝΑ ΛΛΗ ΣΜΕΤΑ ΞΥΘΗ ΒΑΚΤΗΡΙΑΙ		
	[.] ΘΙΞΟΜΑΙ ΣΟΥ : ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΣ : ΛΕΓΕ : ΛΕΓΩ		
	[.] ΝΕΙΛΟΜΗΝ· ΑΠΗΛΘΟΝ ΟΙΚΑΔ' ΑΥΤ' ΕΧΩΝ·		
	[.] ΕΦΕΙΝ ΕΜΕΛΛΟΝΤΑΥΤ' ΕΔΟΞΕ ΜΟΙ ΤΟΤΕ		
35	[.] ΝΝΥΚΤΙ ΒΟΥΛΗΝ Δ' ΟΠΕΡΑ ΠΑΣΙ ΓΙΝΕΤΑΙ	(35)	35
36	ΔΙΔΟΥΣ ΕΜΑΥΤΩ ΔΙΕΛΟΓΙΖΟΜΗΝ· ΕΜΟΙ		

6. Accents, de seconde main. Je persiste à voir, à la fin de la ligne, une note marginale, de seconde main, dont la lecture ΔΑ est encore ce qu'il y a de moins incertain. — 8. Accents probablement de première main. — 9. Il semble qu'il y ait dans cette ligne un certain nombre d'accents de seconde main : ΤΙΟΥΝΕΜΟΙΜΕΛΕΙ. L'accent de ΟΥΝ me paraît certain; les autres sont moins sûrs. — 11. Le point supérieur du double point est, à vrai dire, seul conservé. — 11-14. Accents de seconde main. — 12. Le second Π de ΠΕΡΙΠΑΤΕΙΤΕ est refait sur un Τ, l'accent au-dessus de Α est douteux. — 20, 21, 24. Accents de seconde main. — 24. ΗΙ, avec un iota adscrit, de taille réduite. — 32-33. Accents de seconde main. — 33. Point en haut à la fin du vers.

* Κοκκτε, Μέν. (p. 12-14), v. 1-36.

[Pap. D, 2.]

(Fr., p. 36.)

	ΤΙΠΑΙΔΟΤΡΟΦΙΑΣΚΑΙΚΑΚΩΝ·ΠΟΘΕΝΔ'ΕΓΩ		
	ΤΟΣΑΥΤ'ΑΝΑΛΩΣΩΤΙΦΡΟΝΤΙΔΩΝΕΜΟΙ		
	ΤΟΙΟΥΤΟCΙΤΙCΗΝΕΠΟΙΜΑΙΝΟΝΠΑΛΙΝ		
5	ΕΩΘΕΝΗΛΘΕΝΟΥΤΟCΕCΤΙΔ'ΑΝΘΡΑΚΕΥC	(40)	40
	ΕΙCΤΟΝΤΟΠΟΝΤΟΝΑΥΤΟΝΕΚΠΡΙCΩΝΕΚΕΙ		
	CΤΕΛΕΧΗ·ΠΡΟΤΕΡΟΝΔΕΜΟΙCΥΝΗΘΗCΕΓΕΓΟΝΕΙ		
	ΕΛΛΟΟΥΜΕΝΑΛΛΗΛΟΙCΚΥΘΡΩΠΟΝΟΝΤΑΜΕ		
	ΙΔΩΝΤΙCΥΝΝΟΥCΦΗCΙΔΑΟC·ΤΙΓΑΡΕΓΩ		
10	ΠΕΡΙΕΡΓΟCΕΙΜΙΚΑΙΤΟΠΡΑΓΜ'ΑΥΤΩΛΕΓΩ	(45)	45
	ΩCΕΥΡΟΝΩCΑΝΕΙΛΟΜΗΝ·ΟΔΕΤΟΤΕΜΕΝ		
	ΕΥΘΥCΠΡΙΝΕΙΠΕΙΝΠΑΝΤ'ΕΔΕΙΤ'ΟΥΤΩΤΙCΟΙ		
	ΑΓΛΘΟΝΓΕΝΟΙΤΟΔΑΕΠΑ[.]ΕΚΑCΤΟΝΛΕΓΩΝ		
	ΕΜΟΙΤΟΠΑΙΔΙΟΝΔΟC·[.]ΥΤΩ[.]ΕΥΤΥΧΗC		
15	ΟΥΤΩCΕΛΕΥΘΕΡΟC ΓΥΝΑΙΚΑΦΗCΙΓΑΡ	(50)	50
	ΕΧΩ·ΤΕΚΟΥCΗΔ'ΑΠΕΘΑΝ[.]ΝΤΟΠΑΙΔΙΟΝ		
	ΤΑΥΤΗΝΛΕΓΩΝΗΝΥΝ[.]ΕΙΤΟΠΑΙΔΙΟΝ·		
	CΜΙΚ/ ΕΔΕΟΥCΥΡΙCΚ'·ΟΛΗΝΤΗΝ[.]ΜΕΡΑΝ		
	ΚΑΤΕΤΡΙΨΕΛΙΠΑΡΟΥΝΤΙΚΑΙΠΕΙΘΟΝΤΙΜΕ		
20	ΥΠΕCΧΟΜΗΝ·ΕΔΩΚ'ΑΠΗΛΘΕΝΜΥΡΙΑ	(55)	55
	ΕΥΧΟΜΕΝΟCΑΓΛΘΑ·ΛΑΜΒΑΝΩΝΜΟΥΚΑΤΕΦΙΛΕΙ		
	ΤΑCΧΕΙΡΑC·ΕΠΟΕΙCΤΑΥΤ'·ΕΠΟΟΥΝ·ΑΠΗΛΑΓΗ		
	ΜΕΤΑΤΗCΓΥΝΑΙΚΟCΠΕΡΙΤΥΧΩΝΜΟΙΝΥΝΑΦΝΩ		
	ΤΑΤΟΤΕCΥΝΕΚΤΕΘΕΝΤΑΤΟΥΤΩΜΙΚΡΑΔΕ		
25	ΗΝΤΑΥΤΑΚΑΙΛΗΡΟCΤΙCΟΥΘΕΝΑΞΙΟΙ	(60)	60
	ΑΠΟΛΑΜΒΑΝΕΙΝΚΑΙΔΕΙΝΑΠΑCΧΕΙΝΦΗC'ΟΤΙ		
	ΟΥΚΑΠΟΔΙΔΩΜ'ΑΥΤΟCΔ'ΕΧΕΙΝΤΑΥΤ'ΑΞΙΩ		
	ΕΓΩΔΕΓ'ΑΥΤΟΝΦΗΜΙΔΕΙΝΕΧΕΙΝΧΑΡΙΝ		
	ΟΥΜΕΤΕΛΑΒΕΝΔΕΟΜΕΝΟCΕΙΜΗΠΑΝΤΑΔΕ		
30	ΤΟΥΤΩΔΙΔΩΜ'ΟΥΚΕΞΕΤΑCΘΗΝΑΙΜΕΔΕΙ	(65)	65
	ΕΙΚΑΙΒΑΔΙΖΩΝΕΥΡΕΝΑΜ'ΕΜΟΙΤΑΥΤΑΚ[
	ΗΝΚΟΙΝΟCΕΡΜΗCΤΟΜΕΝΑΝΟΥΤΟCΕΛΑ·[
	ΤΟΔ'ΕΓΩ·ΜΟΝΟΥΔ'ΕΥΡΟΝΤΟCΟΥΠΑΡΩΝ[
	ΑΠΑΝΤ'ΕΧΕΙΝΟΙΕΙCΕΔΕΙΝ·ΕΜΕΔ'ΟΥΔΕΕ[
35	ΤΟΠΕΡΑCΔΕΔΩΚΑCΟΙΤΙΤΩΝΕΜΩΝΕ[(70)	70
	ΕΙΤΟΥΤ'ΑΡΕCΤΟΝΕCΤΙCΟΙΚΑΙΝΥΝΕΧΕ·		
37	ΕΙΔ'ΟΥΚΑΡΕCΚΕΙΜΕΤΑΝΟΕΙCΔ'ΑΠΟΔΟCΠΑ[
	ΚΑΙΜΗΔΕΝΑΔΙΚΕ[.]ΜΗΔ'ΕΛΑΤΤΟΥ·ΠΑΝΤΑΔ·[

3, 4, 5, 6. Accents de seconde main. — 14. Entre ΕΛΕΥΘΕΡΟC et ΓΥΝΑΙΚΑ, un petit espace blanc. — 15. Accents de seconde main. ΤΕΚΟΥCΗ, avec *iota* adscrit de taille réduite. — 26. Accent de seconde main. — 27, 29, 32, 33, 35, 36. A part l'accent de N (l. 35), qui est peut-être de première main, les accents semblent être tous de seconde main. — 31. Après ΕΛΛΑ, on voit la partie inférieure d'une haste inclinée vers la droite, reste possible d'un Β (cf. Jensen). — 35. L'apostrophe qui suit ΤΟΥΤ est mal faite (ressemblant plutôt à un accent), mais elle existe certainement. — 36. ΕΙΔ', apostrophe très douteuse, mais possible.

* Κορυτζ., *Mém.* (p. 14-16), v. 37-73.

[Pap. C, 1.]

(Fr., p. 38.)

	ΤΑΜΕΝΠΑΡΕΚΟΝΤΟCΤΑΔΕΚΑΤΙCΧΥCΑΝΤΑΜΕ		
	ΟΥΔΕΙC'ΕΧΕΙΝΕΙΡΗΚΑΤΟΝΓ'ΕΜΟΝΛΟΓΟΝ :	(75)	75
	ΕΙΡΗΚΕΝ : ΟΥΚΗΚΟΥCΑCΕΙΡΗΚΕΝ : ΚΑΛΩC CΥΡ/		
5	ΟΥΚΟΥΝΕΓΩΜΕΤΑΤΑΥΤΑ·ΜΟΝΟCΕΥΡ'ΟΥΤΟCΙ		
	ΤΟΠΑΙΔΙΟΝΚΑΙΠΑΝΤΑΤΑΥΘ'ΑΝ[.]ΝΛΕΓΕΙ		
	ΟΡΘΩCΛΕΓΕΙΚΑΙΓΕΓΟΝΕΝΟΥΤΩCΩΠΑΤΕΡ		
	ΟΥΚΑΝΤΙΛΕΓΩ·ΔΕΟΜΕΝ[.]CΙΚΕΤΕΥΩΝΕΓΩ	(80)	80
	ΕΛΑΒΟΝΠΑΡΑΥΤΟΥΤΟΥΤ'ΑΝ[.]ΗΓΑΡΛΕΓΕΙ		
10	ΠΟΙΜΗΝΤΙCΕΞΗΓΓΕΙΛΕΜΟΙΠΡΟCΟΝΟΥΤΟCΙ		
	ΕΛΛΗCΕΤΩΝΤΟΥΤΩCΥΝΕΡΓΩΝΑΜΑΤΙΝΑ		
	ΚΟCΜΟΝCΥΝΕΥΡΕΙΝΑΥΤΟ[.]ΠΙΤΟΥΤΟΝΠΑΤΕΡ		
	ΑΥΤΟCΠΑΡΕCΤΙΝΟΥΤΟCΙ[.]ΠΑ[...]ΟΝ	(85)	85
	ΔΟCΜΟΙΓΥΝΑΙΤΑΔΕΡΑΙΑΚΑΙΓΩΡΙCΜΑΤΑ		
15	ΟΥΤΟC'ΑΠΑΙΤΕΙΔΑ'ΕΑΥΤΩΦΗCΙΓΑΡ		
	ΤΑΥΤ'ΕΠΙΤΕΘΗΝΑΙΚΟCΜΟΝΟΥCΟΙΔΙΑΤΡΟΦΗΝ		
	ΚΑΓΩCΥΝΑΠΑΙΤΩΚΥΡΙΟCΓΕΓΕΝΗΜΕΝΟC		
	ΤΟΥΤΟΥ·CΥΔ'ΕΠΟΗCΑCΜΕΔΟΥCΝΥΝΓΝΩCΤΕΟΝ	(90)	90
	ΒΕΛΤΙCΤΕCΟΙΤΑΥΤ'ΕCΤΙΝΩCΕΜΟΙΔΟΚΕΙ·		
20	ΤΑΧΥCΙ'ΗΤΑΥΘ'ΑΤΙΠΟΤ'ΕCΤΙΠΟΤΕΡΑΔΕΙ		
	ΚΑΤΑΤΗΝΔΟCΙΝΤΗCΜΗΤΡΟCΗΤΙCΗΝΠΟΤΕ		
	ΤΩΠΑΙΔΙΩΤΗΡΕΙCΘ'ΕΩCΑΝΕΚΤΡΙΦΗ		
	ΗΤΟΝΛΕΛΩΠΟΔΥΤΗΚΟΤ'ΑΥΤΟΝΤΑΥΤ'ΕΧΕΙΝ	(95)	95
	ΕΙΠΡΩΤΟCΕΥΡΕΤΑΛΛΟΤΡΙΑ·ΤΙΟΥΝΤΟΤΕ		
25	ΟΤ'ΕΛΑΜΒΑΝΟΝΤΟΥΤ'ΟΥΚΑΠΗΤΟΥΝΤΑΥΤΑCΕ		
	ΟΥΠΩΠΑΡΕΜΟΙΤΟΥΤ'ΗΝΥΠΕΡΤΟΥΤΟΥΛΕΓΩΝ		
	ΗΚΩΔΕΚΑΙΝΥΝΟΥΧΕΜΑΥΤΟΥΟΥΔΕΕΝ		
	ΙΔΙΟΝΑΠΑΙΤΩΝΚΟΙΝΟCΕΡΜΗC·ΜΗΔΕΕΝ	(100)	100
	[...]ΡΙCΧ'ΟΠΟΥΠΡΟCΕCΤΙCΩΜ'ΑΔΙΚΟΥΜΕΝΟΝ		
	[...]ΕΥΡΕCΙCΤΟΥΤ'ΕCΤΙΝΑΛΛ'ΑΦΑΙΡΕCΙC		
30	[...]ΨΟΝΔΕΚΑΚΕΙΠΑΤΕΡΙCΩCΕCΘ'Ο[...]CΙ		
	[...]CΥΠΕΡΗΜΑCΚΑΙΤΡΑΦΕΙCΕΝΕΡΓΑΤΑΙC		
	[...]ΕΡΟΥΕΤΑΙΤΑΥΤ'ΕΙCΔΕΤΗΝΑΥΤΟΥΦΥCΙΝ	(105)	105
	[...]ΑCΕΛΕΥΘΕΡΟΝΤΙΤΟΛΜΗCΕΙΠΟΕΙΝ		
	[...]ΡΑΝΛΕΟΝΤΑCΟΠΛΑΒΑCΤΑΖΕΙΝΤΡΕΧΕΙΝ		
35	[...]ΓΩCΙΤΕΘΕΑCΑΙΤΡΑΓΩΔΟΥCΟΙΔ'ΟΤΙ		
	[...]ΑΙΤΑΥΤΑΚΑΤΕΧΕΙCΠΑΝΤΑΝΗΛΕΑΤΙΝΑ		
37	[...]ΕΛΙΑΝΤ'ΕΚΕΙΝΟΥCΕΥΡΕΠΡΕCΒΥΤΗCΑΝΗΡ	(110)	110

4. ΟΥΤΟCΙ ou simplement ΟΥΤΟCΙ (de seconde main). — 5. Le second accent de première main. — 6. Accent de seconde main. — 31. Ω initial n'est pas possible; I (Jensen) sans être absolument certain, me paraît cependant moins douteux que mon ancienne lecture Η.

* Κοκκιντζ, Μέν. (p. 16-20), v. 74-110.

[Pap. C, 2.][†]

(Fr., p. 40.)

	ΑΙΠΟΛΟΣΕΧΩΝΟΙΑΝΕΓΩΝΥΝΔΙΦΘΕΡΑΝ		
	ΩΣΔ'ΗΘΕΤ'ΑΥ[.]ΥΣΟΝΤΑΣΑΥΤΟΥΚΡΕΙΤΤΟΝΑΣ		
	ΛΕΓΕΙΤΟΠΡΑΓΜ'ΩΣΕΥΡΕΝΩΣΑΝΕΙΛΕΤΟ·		
5	ΕΔΩΚΕΔ'ΑΥΤΟΙΣΠΗΡΙΔΙΟΝΓΝΩΡΙΣΜΑΤΩΝ	(115)	115
	ΕΞΟΥΜΑΘΟΝΤΕΣΠΑΝΤΑΤΑΚΑΤΑΥΤΟΥΣΣΑΦΩΣ		
	ΕΓΕΝΟΝΤΟΒΑΣΙΛΕΙΣΟΙΤΟΤ'ΟΝΤΕΣΑΙΠΟΛΟΙ		
	ΕΙΔΕΚΕΛΑΒΩΝΕΚΕΙΝΑΔΑΟΣΑΠΕΔΟΤΟ		
	ΑΥΤΩΪΝΑΚΕΡΔΑΝΕ[.]ΕΔΡΑΧΜΑΣΔΩΔΕΚΑ		
	ΑΓΝΩΤΕΣΑΝΤΟΝΠΑΝΤΑΔΙΕΤΕΛΟΥΝΧΡΟΝΟΝ		
10	ΗΤΗΛΙΚΟΥΤΟΙΚΑΙΤΟΙΟΥΤΟΙΤΩΓΕΝΕΙ	(120)	120
	ΟΥΔΗΚΑΛΩΣ[.]ΕΙ[.]ΜΕΝΩΜ'ΕΚΤΡΕΦΕΙΝ		
	ΕΜΕΤΟΥΤΟ[.]Ν[.]ΤΟΥΔΕΤΗΣΣΩΤΗΡΙΑΣ		
	ΕΛΠΙΔΑΛΛΑΒΟΝΤΑΔΑΟΝΑΦΑΝΙΣΑΙΠΑΤΕΡ		
15	ΓΑΜΩΝΑΔΕΛΦΗΝΤΙΣΔΙΑΓΝΩΡΙΣΜΑΤΑ	(125)	125
	ΕΠΕΣΧΕ·ΜΗΤΕΡ'ΕΝΤΥΧΩΝΕΡΡΥΣΑΤΟ·		
	ΕΣΩΣ'ΑΔΕΛΦΟΝ·ΟΝΤ'ΕΠΙΣΦΑΛΗΦΥΣΕΙ		
	ΤΟΝΒΙΟΝΑΠΑΝΤΩΝΤΗΠΡΟΝΟΙΑΙΔΕΙΠΑΤΕΡ		
	ΤΗΡΕΙΝΠΡΟΠΟΛΛΟΥΤΑΥΘ'ΟΡΩΝΤ'ΕΞΩΝΕΝΙ·		
	ΑΛΛ'ΑΠΟΔΟΣΕΙΜΗΦΗΣΙΝΑΡΕΣΚΕΙΤΟΥΤΟΓΑΡ		
20	ΪΣΧΥΡΟΝΟΙΕΤΑΙΤΙΠΡΟΣΤΟΠΡΑΓΜ'ΕΧΕΙΝ	(130)	130
	ΟΥΚΕΣΤΙΔΙΚΑΙΟΝΕΙΤΙΤΩΝΤΟΥΤΟΥΣΕΔΕΙ		
	ΑΠΟΔΙΔΟΝΑΙΚΑΙΤΟΥΤΟΠΡΟΣΖΗΤΕΙΣΛΑΒΕΙΝ		
	ΪΝ'ΑΣΦΑΛΕΣΤΕΡΟΝΠΟΝΗΡΕΥΣΗΠΑΛΙΝ		
	ΕΙΝΥΝΤΙΤΩΝΤΟΥΤΟΥΣΕΣΩΚΕΝΗΤΥΧΗ		
25	ΕΙΡΗΚΑ·ΚΡΙΝΟΝΟΤΙΔΙΚΑΙΟΝΝΕΝΟΜΙΚΑΣ·	(135)	135
	ΑΛΛ'ΕΥΚΡΙΤ'ΕΣΤΙΠΑΝΤΑΤΑΣΥΝΕΚΚΕΙΜΕΝΑ		
	ΤΟΥΠΑΙΔΙΟΥΣΤΙΤΟΥΤΟΓΙΝΩΣΚΩ·ΚΑΛΩΣ		
	ΤΟΠΑΙΔΙΟΝΔ'·ΟΥΓΝΩΣΟΜ'ΕΙΝΑΙΜΑΔΙ[
30	ΤΟΥΝΥΝΑΔΙΚΟΥΝΤΟΤΟΥΒΟΗΘΟΥΝΤΟΣΔ[(140)	140
	ΕΠΕΞΙΟΝΤΟΣΤΑΔΙΚΕΙΝΜΕΛΛΟΝΤΙΣΟ[
	ΠΟΛΛ'ΑΓΑΘΑΣΟΙΓΕΝΟΙΤ'·ΔΕΙΝΗΓ'Η[
	ΝΗΤΟΝΔΙΑΤΟΝΣΩΤΗΡΑΠΑΝΘ'ΕΥΡΩΝ[
	ΑΠΑΝΤΑΠΕΡΙΕΣΠΑΣΜ'ΟΔ'ΟΥΧΕΥΡΩΝΑ[
35	ΟΥΚΟΥΝΑΠΟΔΙΔΩ·ΦΗΜΙ·ΔΕΙΝΗΓ'ΗΚΡ[(145)	145
	ΗΜΗΘΕΝΑΓΑΘΟΝΜΟΙΓΕΝΟΙΤΟ·ΦΕΡΕΤ[
	ΩΗΡΑΚΛΕΙΣΑΠΕΠΟΝΘΑ·ΤΗΝΠΗΡΑΝΑ[
37	ΚΑΙΔΕΙΞΟΝΕΝΤΑΥΤΗΠΕΡΙΦΕΡΕΙΣΓΑΡ·ΒΡ[

2. Un gros point sous Ε de ΗΘΕΤ'. — 6. Accents de seconde main. — 7. Esprit de seconde main. — 25. Peut-être un double point, plutôt qu'un point, à la fin de la ligne. — 29. A la fin, Δ est possible; dans ce qui reste de cette lettre, on pourrait voir aussi la haste gauche d'un Μ.

* KÖRTE, *Mém.* (p. 20-22), v. 111-147.

[Pap. B, 1.]

(Fr., p. 42.)

	ΠΡΟΣΜΕΙΝΟΝΙΚΕΤΕΥΩΣ· ἸΝ' ΑΠΟΔΩ· ΤΙΓΑΡΕΓΩ ἘΠΕΤΡΕΨΑΤΟΥΤΩ· ΔΟΣΠΟΤΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ·		
	[...] ΣΧΡΑΓ' ΑΠΕΠΟΝΘΑ· ΠΑΝ[...] ΕΧΕΙΣ· ΟΙΜΑΙΓΕΔΗ	(150)	150
	[...] ΜΗΤΙΚΑΤΑΠΕΠΩΚΕΤΗΝΔΙΚΗΝΕΜΟΥ		
5	ΛΕΓΟΝΤΟΣΩΣΗΛΙΣΚΕΤ'· ΟΥΚΑΝ[...] ΟΜΗΝ CYP/ [...] ΑΛ' ΕΥΤΥΧΕΙΒΕΛΤΙΣΤΕΤΟΙΟΥ[...] ΕΔ[
	ΘΑΤΤ[...] ΔΙΚΑΖΕΙΝ ΠΑΝΤΑΣ· [...] Κ[...] ΑΤΟΣ		
	ΩΗΡΑΚΛΕΙΣΟΥΓΕΓΟΝΕΔΕΙΝ[...] Σ[...] Φ·	(155)	155
	CYP/ ΠΟΝΗΡΟΣΗΘΑΣΩΠΟ[...] ΗΡ'· [...] ΥΝΥΝ		
10	ΤΟΥΤΩΦΥΛΑΞΕΙΣΑΥΤ[...] (environ 10 lettres)· ΕΥΙΣΘΙ· ΤΗΡΗΣΩΣΕΠ[...] ΝΤΑ[...] Ν[...] ΝΟΝ		
	ΟΙΜΩΣΕΚΑΙΒΑΔΙΖΕΣΥΔΕΤΑΥΤΙΓΥΝΑΙ		
	ΛΑΒΟΥΣΑΠΡΟΣΤΟΝΤΡΟΦΙΜΟΝΕΝΘΑΔ' ΕΙΣΦΕΡΕ	(160)	160
	ΧΑΙΡΕΣΤΡΑΤΟΝΝΥΝΓΑΡΜΕΝΟΥΜΕΝΕΝΘΑΔΕ		
15	ΕΙΣΑΥΡΙΟΝΔ' ΕΠΕΡΓΟΝΕΞΟΡΜΗΣΟΜΕΝ ΤΗΝΑΠΟΦΟΡΑΝΑΠΟΔΟΝΤΕΣΑΛΛΑΤΑΥΤΑΜΟΙ		
	ΠΡΩΤ' ΑΠΑΡΙΘΜΗΣΑΙΚΑΘΕΝ' ΕΧΕΙΣΚΟΙΤΙΔΑΤΙΝΑ		
	ΒΑΛΛ' ΕΙΣΤΟΠΡΟΚΟΛΠΙΟΝ· ΜΑΓΕΙΡΟΝΒΡΑΔΥΤΕΡΟΝ	(165)	165
	ΟΥΔΕΙΣΕΟΡΑΚΕΤΗΝΙΚΑΥΤ' ΕΧΘΕΣΠΑΛΑΙ		
20	ΕΠΙΝΟΝ· ΟΥΤΟΣΙΜΕΝΕΙΝΑΙΦΑΙΝΕΤΑΙ ΑΛΕΚΤΡΥΩΝΤΙΣΚΑΙΜΑΛΑΣΤΡΙΦΝΟΣ· ΛΑΒΕ		
	ΤΟΥΤΙΔΕΔΙΑΛΙΘΟΝΤΙ· ΠΕΛΕΚΥΣΟΥΤΟΣΙ·		
	ΟΝ/ ΤΙΤΑΥΤ'· ὙΠΟΧΡΥΣΟΣΔΑΚΤΥ[...] ΟΣΤΙΣΟΥΤΟΣΙ	(170)	170
	ΑΥΤΟCCΙΔΗΡΟΥC· ΓΛΥΜΜΑΤ[...] ΡΟCΗΤΡΑΓΟC		
25	ΟΥΚΑΝΔΙΑΓΝΟΙΗΝΚΛΕΟCΤΡΑΤΟCΔΕΤΙC [...] ΝΟΠΟΙΗCΑCΩCΛΕΓΕΙΤΑΓΡΑΜΜΑΤΑ·		
	[...] ΔΕΙΞΟΝ· ΗΝCΥΔ' ΕΙΤΙC· [...] ΥΤΟCΕCΤΙ· ΤΙC·		
	[...] ΚΤΥΛΙΟC· ΟΠΟΙΟCΟΥΓΑΡΜΑΝΘΑΝΩ·	(175)	175
	[...] ΔΕCΠΟΤΟΥΤΟΥΜΟΥΧΑΡ[...] CΙΟΥ· ΧΟΛΑΙC·		
30	[...] ΠΩΛΕCΕΝ· ΤΟΝΔΑΚΤΥΛΙΟΝΘΕCΑΘΛΙΕ [...] Ε[...] ΕΡΟΝCΟΙΘΩΠΟΘΕΝΔ' ΑΥΤΟΝΛΑΒΩΝ		
	[...] ΑΠΟΛΛΟΝΚΑΙΘΕΟΙΔΕΙΝΟΥΚΑΚΟΥ		
	[...] ΤΩCΑΙΧΡΗΜΑΤ' ΕCΤΙΝΟΡΦΑΝΟΥ	(180)	180
	[...] ΔΟCΟΠΡΟCΕΛΘΩΝΕΥΘΥCΑΡΠΑΖΕΙΝΒΛΕΠΕΙ·		
35	[...] ΚΤΥΛΙΟΝΘΕCΦΗΜΙ· ΠΡΟCΠΑΙΖΕΙCΕΜΟΙ·		

1 et 20. Accents de seconde main. — 6. Il y avait peut-être une indication marginale, en face de cette ligne. — 6-7. Je conserve telles quelles mes lectures de 1907. Assurément, le petit fragment central a été mal raccordé, quand le papyrus fut photographié au Musée du Caire (je n'en suis pas responsable). La lettre K que j'ai lue jadis, v. 7, était bien un K, et je l'ai vue à la place qu'elle occupait réellement; elle n'appartient pas au vers 6, mais bien au vers 7. J'ai, heureusement, pour garant de mes premières lectures, une petite photographie de format 9 x 12, très nette, où je constate que j'ai été plutôt timide qu'entreprenant à l'excès dans mes lectures: j'aurais dû transcrire ainsi ces deux fins de vers:

.....ΤΟΙΟΥΤ[...]ΥΨΕΔ...

.....·[...]Κ] etc.

17. Après ΚΑΘΕΝ, apostrophe ou point en haut.

* Κορυαυτε, *Μέν.* (p. 22-26), v. 148-182.

[Pap. B, 2.]

(Fr., p. 44.)

		ΤΟΥΔΕΣΠ[.]ΤΟΥΣΤΙΝΗΤΟΝΑΠΟΛΛΩΚΑΙΘΕΟΥΣ :		
		ΑΠΟΣΦΑΓΕΙΗΝ[.]ΡΟΤΕΡΟΝΑΝΔΗΠΟΥΘΕΝΗ		
		ΤΟΥΤΩ[.]ΙΚ[.]ΘΥΦΕΙΜΗΝΑΡΑΡΕΔΙΚΑΣΟΜΑΙ	(185)	185
5		ΑΠΑΣΙΚ[.]ΘΕΝΑ·Π[.]ΔΙΟΥΣΤΙΝΟΥΚΕΜΑ		
		СТРЕΠΤΟΝΤΙΤΟΥΤΙΛΑΒΕΣΥΠΟΡΦΥΡΑΠΤΕΡΥΞ		
		ΕΙΣΩΔΕΠΑΡ[.]ΕΣΥΔΕΤΙΜΟΙΛΕΓΕΙΣ : ΕΓΩ		
		ΧΑΡΙΣΙΟΥΣΤΙΝΟΥΤΟCΙΤΟΥΤΟΝΠΟΤΕ		
		ΜΕΘΥ[.....]ΕC'ΩCΕΦΗ : ΧΑΙΡΕCΤΡΑΤΟΥ	(190)	190
		ΕΙΜΟΙΚΕΤΗCΗCΩΖΕΤΟΥΤΟΝΑCΦΑΛΩC		
10		ΗΜΟΙΔ[.]C[...]ΩΙ[...]ΠΑΡΕΧΩCΩΝ : ΒΟΥΛΟΜΑΙ		
		ΑΥΤ[.]C[.....]ΥΔΕΕΝΜΟΙΔΙΑΦΕΡΕΙ		
		ΕΙCΤΑΥΤΟ[.]ΑΡΠΑΡΑΓΟΜΕΝΩCΕΜΟΙΔΟΚΕΙ		
		ΔΕΥΡ'ΑΜΦΟΤΕΡΟΙ : ΝΥΝΙΜΕΝΟΥΝCΥΝΑΓΟΥCΙΚΑΙ	(195)	195
		ΟΥΚΕCΤΙΝΕΥΚΑΙΡΟΝΤΟΜΗΝΥΕΙΝΙCΩC		
15		ΑΥΤΩΠΕΡΙΤΟΥΤΩΝΑΥΡΙΟΝΔΕ : ΚΑΤΑΜΕΝΩ		
		ΑΥΡΙΟΝ·ΟΤΩΒΟΥΛΕCΘ'ΕΠΙΤΡΕΠΕΙΝΕΝΙΑΟΓΩ		
		ΕΤΟΙΜΟC·ΟΥΔΕΝΥΝΚΑΚΩCΑΠΗΛΑΧΑ·		
		ΠΑΝΤΩΝΔ'ΑΜΕΛΗCΑΝΘ'ΩCΕΟΙΚΕΝΔΕΙΔΙΚΑC	(200)	200
		ΜΕΛΕΤΑΝΔΙΑΤΟΥΤΙΠΑΝΤΑΝΥΝΙCΩΖΕΤΑΙ		

		<u>ΧΟ</u> <u>Ρ</u> <u>ΟΥ</u>		
20	ΟΝ/	ΤΟΝΔΑΚΤΥΛΙΟΝΩΡΜΗΚΑΠΛΕΙΝΗΠΕΝΤΑΚΙC		
		ΤΩΔΕCΠΟΤ[.]ΔΕΙΞΑΙΠΡΟCΕΛΘΩΝΚΑΙCΦΟΔΡΑ		
		ΩΝΕΓΓΥCΗ[.]ΗΚΑΙ'ΠΡΟCΑΥΤΩΠΑΝΤΕΛΩC		
		ΑΝΑΔΥΟΜΑΙ·ΚΑΙΤΩΝΠΡΟΤΕΡΟΝΜΟΙΜΕΤΑΜΕΛΕΙ	(205)	205
		ΜΗΝΥΜΑΤΩΝ·ΛΕΓΕΙΓΑΡΕΠΙΕΙΚΩCΠΥΚΝΑ		
25		ΩCΤΟΝΦΑCΑΝΤΑΤΑΥΤΑΜΟΙΚΑΚΟΝΚΑΚ[
		ΟΖΕΥCΑΠΟΛΕCΑΙ·ΜΗΜΕΔΗΔΙΑΛΛΑΓ[
		ΠΡΟCΤΗΝΓΥ[.]ΑΙΚΑΤΟΝΦΑCΑΝΤΑΤΑΥ[
		CΥΝΕΙΔΟΤ'ΑΦΑΝΙCΗΛΑΒΩΝΚΑΛΩC[(210)	210
		ΕΤΕΡΟΝΤΙΠΡΟCΤΟΥΤΟΙCΚΥΚΑΝ[
30		ΚΑΝΤΑΥΘΑΚΑΚΟΝΕΝΕCΤΙΝΕΠΙΕΙΚΩC·		
	ΑΒΡ/	ΕΛΤΕΜ'ΙΚΕΤΕΥΩCΕΚΑΙΜΗΚΑΚΑ		
		ΠΑΡΕΧΕΤ'ΕΜΑΥΤΗΝΩCΕΟΙΚΕΝΑΘΑ[
35		ΛΕΛΗΘΑΧΛΕΥΑΖΟΥC'ΕΡΑCΘ·[(215)	215

4. Après Κ[.]ΘΕΝΑ, un point en haut à peu près certain. — 7. Je conserve ma lecture de 1907, bien qu'elle ne soit plus en conformité absolue avec le papyrus dans son état actuel. — 8. ΜΕΘΥ, — et, en 1907, j'aurais dû transcrire ΜΕΘΥΩ[], la fin de Ω, et peut-être même la haste gauche de Ν étaient visibles sur une parcelle du papyrus qui a disparu, ainsi qu'en témoigne le cliché photographique dont j'ai parlé p. 8 (note des vers 6-7). — 22. Un tiret au-dessus de ΚΑΙ, une apostrophe (ou accent) après ce mot. — 24. Un tiret au-dessus de Υ de ΜΗΝΥΜΑΤΩΝ. — 28. Il y avait probablement un point en haut, entre ΛΑΒΩΝ et ΚΑΛΩC.

* Κορυτζ, Μém. (p. 26-28), v. 183-215.

[Pap. B, 3.]

(Fr., p. 46.)

	ΘΕΙΟΝΔΕΜΙΣΕΙΜΙΣΟΣΑΝΘΡΩΠΟΣΜ'ΕΤΙ		
	ΟΥΚΕΤΙΜ'ΕΛΓΑΡΟΥΔΕΚΑΤΑΚΕΙΣΘΑΙΤΑΛΑΝ		
	ΠΑΡΑΥΤΟΝΑΛΛΑΧΩΡΙΣ: ΑΛΛ'ΑΠΟΔΩΠΑΛΙΝ		
	ΠΑΡΟΥΠΑΡΕΛΑΒΟΝΑΡΤΙΩΣΑΤΟΠΟΝ: ΤΑΛΑΣ:	ABP/	
5	ΟΥΤΟΣΤΙΤΟΣΟΥΤΟΝΑΡΓΥΡΙΟΝΑΠΟΛΛΥΕΙ	(220)	220
	ΕΠΕΙΤΟΓ'ΕΠΙΤΟΥΤΩΤΟΤΗΣΘΕ[.]ΥΦΕΡΕΙΝ		
	ΚΑΝΟΥΝΕΜΟΙΓ'ΟΙΟΝΤΕΝΥΝΕΣΤ'ΩΤΑΛΑΝ.		
	ΑΓΝΗΓΑΜΩΝΓΑΡΦΑΣΙΝΗΜ[.]ΡΑ[....]ΗΝ		
	ΗΔΗΚΛΘΗΜΑΙ: ΠΩΣΑΝΟΥΝΠΡΟΣΤΩΝΘΕΩΝ		
10	ΠΩΣΑΝΙΚΕΤΕΥΩ: ΠΟΥΣΤ[.....]ΤΩΝΕΓΩ	(225)	225
	ΠΕΡΙΕΡΧΟΜ'ΟΥΤΟΣΕΝΔΟΝ[.....]ΩΓΑΘΕ		
	ΤΟΝΔΑΚΤΥΛΙΟΝΗΔΕΙΞΟΝΩΙΜΕ[.]ΛΕΙΣΠΟΤΕ		
	ΚΡΙΝΩΜΕΘ'ΕΛΘΕΙΝΔΕΙΜΕΠΟΙ: ΤΟΥΤΟΝΙ		
	ΕΣΤΙΝΤΟΠΡΑΓΜ'ΑΝΘΡΩΠΕ·ΤΟΥΜΕΝΔΕΣΠΟΤΟΥ		
15	ΕΣΤ'ΟΙΔ'ΑΚΡΙΒΩΣΟΥΤΟΣΙΧΑΡΙΣΙΟΥ	(230)	230
	ΟΚΝΩΔΕΔΕΙΞΑΙΠΑΤΕΡΑΓΑΡΤΟΥΠΑΙΔΙΟΥ		
	ΑΥΤΟΝΠΩΣΧΕΔΟΝΤΙΤΟΥΤΟΝΠΡΟΣΦΕΡΩΝ		
	ΜΕΘΟΥΣΥΝΕΞΕΚΕΙΤΟ: ΠΩΣΑΒΕΛΤΕΡΕ:		
	ΤΑΥΡΟΠΩΛΙΟΙΣΑΠΩΛΕΣΕΝΤΟΥΤΟΝΠΟΤΕ		
20	ΠΑΝΝΥΧΙΔΟΣΟΥΧΣΚΑΙΓΥΝΑΙΚΩΝ·ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ	(235)	235
	ΕΣΤΙΝΒΙΑΣΜΟΝΤΟΥΤΟΝΕΙΝΑΙΠΑΡΘΕΝΟΥ		
	ΗΔ'ΕΤΕΚΕΤΟΥΤΟΚΑΞΕΘΗΚΕΔΗΛΑΔΗ		
	ΕΙΜΕΝΤΙΣΟΥΝΕΥΡΩΝΕΚΕΙΝΗΝΠΡΟΣΦΕΡΟΙ		
	ΤΟΥΤΟΝΣΑΦΕΣΑΝΔΕΙΚΝΥ[.]ΑΝΤΙΤΕΚΜΗΡΙΟΝ		
25	ΝΥΝΙΔ'ΥΠΟΝΟΙΑΝΚΑΙΤΑΡΑΧΗΝΕΧΕΙ: ΣΚΟΠΕΙ	(240)	240
	ΑΥΤΟΣΠΕΡΙΤΟΥΤΩΝ·ΕΙΔ'ΑΝΑΣΕΙΕΙΣΑΠΟΛΑΒΕΙΝ		
	[..]ΝΔΑΚΤΥΛΙΟΝΜΕΒΟΥΛΟΜΕΝΟΣΔΟΥΝΑΙΤΕΣΟΙ		
	[..]ΚΡΟΝΤΙΑΗΡΕΙΣΟΥΚΕΝΕΣΤΙΝΟΥΔΕΕ[.]C		
	[..]ΡΕΜΟΙΜΕΡΙΣΜΟΣ: ΟΥΔΕΔΕΘΟΜΑΙ: ΤΑΥΤΑΔΗ ..		
30	[..]ΩΔΙΑΔΡΑΜΩΝΕΙΣΠΟΛΙΝΓΑΡΕΡΧΟΜΑΙ	(245)	245
	[...][ΠΕΡΙΤΟΥΤΩΝΕΙΣΟΜΕΝΟCΤΙΔΕ[.]ΠΟΕΙΝ:		
	[..]ΠΑΙΔΑΡΙΟΝΟΝΥΝΤΙΘΗΝΕΙΘ'Η[.]ΥΝΗ		
	[..]ΗCΙΜ'ΕΝΔΟΝΟΥΤΟΣΕΥΡΕΝΑΝ[.]ΡΑΚΕΥC:		
	[...][ΦΗCΙΝ: ΩCΚΟΜΨΟΝΤΑΛΑΝΚΑΙΤΟΥΤΟΝΙ		
35	[..]ΝΔΑΚΤΥΛΙΟΝΕΠΟΝΤΑΤΟΥΜΟΥΔΕCΠΟΤΟΥ:	(250)	250

13. Dans ΕΛΘΕΙΝ, l oublié d'abord a été ensuite ajouté et N a été refait sur un Δ précédemment tracé. Les corrections de ce vers (y compris ΤΟΥΤΟΝΙ) sont toutes dues à la première main. — 29. Après ΔΗ, une lettre ronde, puis encore une ou deux lettres. — 30. Ω initial très douteux: ce qui reste de cette lettre (la branche de droite) paraît être surmonté d'un trait horizontal atteignant le sommet du Δ qui suit.

* Κορυτζ., *Μέν.* (p. 28-30), v. 216-250.

[Pap. B, 4.]

(Fr., p. 48.)

	ΑΙΔΥΣΜΟΡ'ΕΙΤ'ΕΙΤΡΟΦΙΜΟΣΟΝΤΩΣΕΣΤΙΣΟΥ		
	ΤΡΕΦΟΜΕΝΟΝΟΨΕΙΤΟΥΤΟΝΕΝΔΟΥΛΟΥΜΕΡΕΙ		
	ΚΟΥΚΑΝΔΙΚΑΙΩΣΑΠΟΘΑΝΟΙΣ:ΟΠΕΡΛΕΓΩ		
5	ΤΗΝΜΗΤΕΡ'ΟΥΔΕΙΣΟΙΔΕΝ:ΑΠΕΒΑΛΕΝΔΕΦΗΣ		
	ΤΑΥΡΟΠΟΛΙΟΙΣΑΥΤΟΝ:ΠΑΡΟΙΝΩΝΓ'ΩΣΕΜΟΙ	(255)	255
	ΤΟΠΑΙΔΑΡΙ[.]ΝΕΙΦ'ΑΚΟΛΟΥΘΟΣ:ΔΗΛΑΔΗ	ABP/	
	ΕΙΣΤΑΣ[.]ΥΝΑΙΚΑΣΠΑΝΝΥΧΙΖΟΥΣΑΣΜΟΝΟΣ		
	ΕΝΕ[.....]ΥΓΑΡΠΑΡΟΥΣΗΣΕΓΕΝΕΤΟ		
	ΤΟΥΟΥΤΟΝΕΤΕΡΟΝ:ΣΟΥΠΑΡΟΥΣΗΣ:ΠΕΡΥΣΙΝΑΙ		
10	ΤΑΥΡΟΠΟ[.....]ΑΙΣ.ΝΓΑΡΕΨΑΛΛΟΝΚΟΡΑΙΣ	(260)	260
	ΑΥΤΗΘ[.....]ΝΕΠΑΙΖΟΝ·ΟΥΔ'ΕΓΩΤΟΤΕ		
	ΟΥΠΩΓΑΡΑΝΔΡ'ΗΔΕΙΝΤΙΕΣΤΙ·ΚΑΙΜΑΛΑ		
	ΜΑΤΗΝΑΦΡΟΔΙΤΗΝ:ΤΗΝΔΕΠΑΙΔ'ΗΤΙΣΗΝ		
15	ΟΙΣΘΑΣ:ΠΥΘΟΙΜΗΝΑΝΠΑΡΑΙΣΓΑΡΗΝΕΓΩ		
	ΓΥΝΑΙΞΙΤΟΥΤΩΝΗΝΦΙΛΗ:ΠΑΤΡΟΣΤΙΝΟΣ	(265)	265
	ΗΚΟΥΣΑΣ:ΟΥΔΕΝΟΙΔΑΠΛΗΝΙΔΟΥΣΑΓΕ		
	ΓΝΟΙΗΝΑΝΑΥΤΗΝΕΥΠΡΕΠΗΣΤΙΣΩΘΕΟΙ		
	ΚΑΙΠΛΟΥΣΙΑΝΕΦΑΣΑΝΤΙΝ':ΑΥΤΗΣΤΙΝΤΥΧΟΝ:	ON/	
20	ΟΥΚΟΙΔ'ΕΠΛΑΝΗΘΗΓΑΡΜΕΘΗΜΩΝΟΥΣ'ΕΚΕΙ		
	ΕΙΤ'ΕΞΑΠΙΝΗΣΚΛΑΟΥΣΑΠΡΟΣΤΡΕΧΕΙΜΟΝΗ	(270)	270
	ΤΙΛΛΟΥΣ'ΕΑΥΤΗΣΤΑΣΤΡΙΧΑΣ·ΚΑΛΟΝΠΑΝΥ		
	ΚΑΙΛ[.]ΠΤΟΝΩΘΕΟΙΤΑΡΑΝΤΙΝΟΝΣΦΟΔΡΑ		
	ΑΠΟΛΩΛΕΚ[.]Ι'ΟΛΟΝΓΑΡΕΓΕΓΟΝΕΙΡΑΚΟΣ:		
25	ΚΑΙΤΟΥΤΟΝ[...].ΕΝ:ΕΙΧ'ΙΩΣΑΛΛ'ΟΥΚΕΜΟΙ		
	ΕΔΕΙΞΕΝΟΥΓΑΡΨΕΥΣΟΜΑΙ:ΤΙΧΡΗΠΟΕΙΝ	(275)	275
	ΕΜΕΝΥΝ:ΟΡΑΣΥΤΟΥΤΟΕΑΝΔΕΝΥΝΕΧΗΣ		
	ΕΜΟΙΤΕΠΕΙΘΗΤΟΥΤΟΠΡΟΣΤΟΝΔΕΣΠΟΤ[
	ΦΑΝΕΡΟΝΠΟΝΣΕΙΣΕΙΓΑΡΕΣΤ'ΕΛΕΥΘΕΡΑ[
	ΠΑΙΔΟΣΤΙΤΟΥΤΟΝΑΛΛΘΑΝΕΙΝΔΕΙΤΟΣΥΜ[
30	ΠΡΟΤΕΡΟΝΕΚΕΙΝΗΝΗΤΙΣΕΣΤ'ΑΒΡΟΤΟΝΟ[(280)	280
	ΕΥΡΩΜΕΝ·ΕΠΙΤΟΥΤΩΔ'ΕΜΟΙΣΥΝΥΝ[.]ΡΑ[
	ΟΥΚΑΝΔΥΝΑΙΜΗΝΤΟΝΑΔΙΚΟΥΝΤΑΠΡΙΝ[
	ΤΙΣΕΣΤΙΝΕΙΔΕΝΑΙΦΟΒΟΥΜΑΙΤΟΥΤΕΓΩ		
35	ΜΑΤΗΝΤΙΜΗΝΥΕΙΝΠΡΟΣΕΚΕΙΝΑΣΑΣΑ[
	ΤΙΣΟΙΔΕΝΕΙΚΑΙΤΟΥΤΟΝΕΝΕΧΥΡΟΝΑΒ[(285)	285

9. ΤΟΥΟΥΤΟΝ (*sic*). — 10. Entre ΑΙΣ et ΝΓΑΡ, une lettre dont il ne reste qu'un point: ce peut être un Ι. — 31. ΤΟΥΤΩΔ'ΕΜΟΙ; Ι paraît tout à fait sûr. La fin du vers est des plus incertaines. Après ΝΥΝ, une lacune, au bas de laquelle je crois parfois voir l'extrémité de la branche droite d'un Κ ou d'un Χ; ensuite, deux lettres que j'ai lues jadis ΕΛ, qu'on a lues depuis ΡΑ; cette dernière lecture est peut-être la moins douteuse.

* Κοκκατε, *Μέν.* (p. 30-34), v. 251-285.

[Pap. C, 3.]

(Fr., p. 52.)

	ΤΟΤΕΤΙΣΠΑΡΑΥΤΟΥΤΩΝΠΑΡΟΝΤΩΝΑΠΕΒΑΛΕΝ		
	ΕΤΕΡΟΣΚΥΒΕΥΩΝΤΥΧΟΝΙΣΩΣΕΙΣΣΥΜΒΟΛΑΣ		
	ΥΠΟΘΗΜ'ΕΔΩΚ'ΗΣΥΝΤΙΘΕΜΕΝΟΣΠΕΡΙΤΙΝΟΣ		
	ΠΕΡΙΕΙΧΕΤ'ΕΙΤ'ΕΔΩΚΕΝ·ΕΤΕΡΑΜΥΡΙΑ		
5	ΕΝΤΟΙΣΠΟΤΟΙΣΤΟΙΑΥΤΑΓΙΝΕΣΘΑΙΦΙΛΕΙ	(290)	290
	ΠΡΙΝΕΙΔΕΝΑΙΔΕΤΟΝΑΔΙΚΟΥΝΤ'ΟΥΒΟΥΛΟΜΑΙ		
	ΖΗΤΕΙΝΕΚΕΙΝΗΝ·ΟΥΔΕΜΗΝΥΕΙΝΕΓΩ·		
	ΤΟΙΟΥΤΟΝΟΥΔΕΝ·ΟΥΚΑΚΩ[.]ΜΕΝΤΟΙΛΕΓΕΙΣ	ON/	
	ΤΙΟΥΝΠΟΗΣΕΙΤΙΣ·ΘΕΑΣ'ΟΝΗΣΙΜΕ	ABP/	
10	ΑΝΣΥΝΑΡΕΣΗΣΟΙΤΟΥΜΟΝΕΝΘΥΜΗΜ'ΑΡΑ·	(295)	295
	ΕΜΟΝΠΟΗΣΟΜΑΙΤΟΠΡΑ[.]ΜΑΤ[.]ΥΤ'ΕΓΩ·		
	ΤΟΝΔΑΚΤΥΛΙΟΝΛΑΒΟΥ[.]ΑΤΕΙΣΩΤΟΥΤΟΝΙ		
	ΕΙΣΕΙΜΙΠΡΟΣΕΚΕΙΝΟΝ·ΛΕΓ'ΟΛΕΓΕΙΣΑΡΤΙΓΑΡ		
	ΝΩ·ΚΑΤΙΔΩΝΜ'ΕΧΟΥΣΑΝΑΝΑΚΡΙΝΕΙΠΟΘΕΝ		
15	ΕΙΛΗΦΛΗΨΩΤΑΥΡΟΠΩΛΙΟΙΣΠΑΡΘΕΝΟΣ	(300)	300
	ΕΤ'ΟΥΣΑΤΑΤ'ΕΚΕΙΝΗΓΕΝΟΜΕΝΑΠΑΝΤ'ΕΜΑ		
	ΠΟΟΥΜΕΝΗ·ΤΑΠΛΕΙΣΤΑΔ'ΑΥΤΩΝΟΙΔ'ΕΓΩ·		
	ΑΡΙΣΤΑΓ'ΑΝΘΡΩΠΩΝ·ΕΑΝΔ'ΟΙΚΕΙΟΝΗ		
	ΑΥΤΩΤΟΠΡΑΓΜ'ΕΥΘΥΣΗΞΕΙΦΕΡΟΜΕΝΟΣ		
20	ΕΠΙΤΟΝΕΛΕΓΧΟΝΚΑΙΜΕΘΥΩΝΓΕΝΥΝΕΡΕΙ	(305)	305
	ΠΡΟΤΕΡΟΣΑΠΑΝΤΑΚΑΙΠΡΟΠΕΤΩΣ·ΑΔ'ΑΝΛΕΓΗ		
	ΠΡΟΣΟΜΟΛΟΓΗΣΩΤΟΥΔΙΑΜΑΡΤΕΙΝΜΗΔΕΕΝ		
	ΠΡΟΤΕΡΑΛΕΓΟΥΣ·ΥΠΕΡΕΥΓΕΝΗΤΟΝΗΛΙΟΝ·		
	ΤΑΚΟΙΝΑΤΑΥΤΙΔ'ΑΚΚΙΟΥΜΑΙΤΩΛΟΓΩ		
25	ΤΟΥΜΗΔΙΑΜΑΡΤΕΙΝΩΣΘ'ΑΝΑΙΔΗΣΗΣΘΑΚΑΙ	(310)	310
	ΚΑΙΪΤΑΜΟΣΤΙΣ·ΕΥΓΕ·ΚΑΤΕΒΑΛΕΣΔΕΜ'ΩΣΣΦΟΔΡΑ Ν		
	[.]ΑΤΙΑΔ'ΟΙ'ΑΠΩΛΕΣ'ΗΤΑΛΑΙΝ'ΕΓΩ		
	[.]ΣΩ·ΠΡΟΤΟΥΤΟΥΔ'ΕΝΔΟΝΑΥΤΟΒΟΥΛΟΜΑΙ		
	[.]ΒΟΥΣΑΚΛΑΥΣΑΙΚΑΙΦΙΛΗΣΑΙΚΑΙΠΟΘΕΝ		
30	[...]ΒΕΝΕΡΩΤΑΝΤΗΝΕΧΟΥΣΑΝ·ΗΡΑΚΛΕΙΣ·	ON/ (315)	315
	[...]ΠΕΡΑΣΔΕΠΑΝΤΩΝΠΑΙΔΙΟΝΤΟΙΝΥΝΕΡΩ		
	[...]ΗΓΕΓΟΝΟССΟΙΚΑΙΤΟΝΥΝΕΥΡΗΜΕΝΟΝ		
	[...]ΙΞΩ·ΠΑΝΟΥΡΓΩΣΚΑΙΚΑΚΟΗΘΩΣΑΒΡΟΤΟΝΟ·		
	[.]ΝΔ'ΕΞΕΤΑΣΘΗΤΑΥΤΑ·ΚΑΙΦΑΝΗΠΑΤΗΡ		
35	[.]ΝΟΥΤΟΣΑΥΤΟΥ·ΤΗΝΚΟΡΗΝΖΗΤΗΣΟΜΕΝ	(320)	320
36	ΚΑΤΑΣΧΟΛΗΝ·ΕΚΕΙΝΟΔ'ΟΥΛΕΓΕΙCΟΤΙ		

8. Double point après ΟΥΔΕΝ. — 9. ΕΙ final de ΠΟΗΣΕΙ refait sur Η. — 16. Le point qu'on voit sous Γ (initiale de ΓΕΝΟΜΕΝΑ) appartient à un double point d'abord tracé par une erreur du scribe. — 21. Je ne suis pas sûr qu'il faille supprimer Ν qui suit ΣΦΟΔΡΑ; cet Ν semble d'ailleurs avoir été ajouté, Α de ΣΦΟΔΡΑ était certainement un Α final (Α avec queue). — 32.]Η initial paraît plus sûr que]ΤΙ, mais]ΤΙ est loin d'être impossible.

* Κορυτζ., Μέν. (p. 34-36), v. 286-321.

[Pap. C, 4.]

(Fr., p. 54.)

	ΕΛΕΥΘΕΡΑΓΙΝΗΣΥ·ΤΟΥΓΑΡΠΑΙΔΙΟΥ		
	ΜΗΤΕΡΑΣΕΝΟΜΙΣΑΣΛΥΣΕΤ'ΕΥΘΥΣΔΗΛΑΔΗ :		
	ΟΥΚΟΙΔΑΒΟΥΛΟΙΜΗΝΔ'ΑΝ : ΟΥΓΑΡΟΙΣΘΑΣΥ		
	ΑΛΛ' . . ΧΑΡΙΣΤΙΣΑΒΡΟΤΟΝΟΝΤΟΥΤΩΝΕΜΟΙ :	(325)	325
5	ΝΗΤΩΘΕΩΠ[.]ΝΤΩΝΓ'ΕΜΑΥΤΗΣΑΙΤΙΟΝ		
	ΗΓΗΣΟΜΑΙΤΟΥΤΩΝΣ'·ΕΑΝΔΕΜΗΚΕΤΙ		
	ΖΗΤΗΣΕΚΕΙΝΗΝΕΞΕΠΙΤΗΔΕΣΑΛΛ'ΕΛΙΣ		
	ΠΑΡΑΚΡΟΥΣΑΜΕΝΗΜΕΠΩΣΤΟΤΟΙΟΥΘ'ΕΞΕΙ : ΤΑΛΑΝ		
	ΤΙΝΟΣΕΝΕΚΕΝΠΑΙΔΩΝΕΠΙΘΥΜΕΙΝΣΟΙΔΟΚΩ	(330)	330
10	ΕΛΕΥΘΕΡΑΜΟΝΟΝΓΕΝΟΙΜΗΝΩΘΕΟΙ		
	ΤΟΥΤΟΝΑΛΒΟΙ[.]ΙΜΙΣΘΟΝΕΚΤΟΥΤΩΝ : ΛΑΒΟΙΣ :		
	ΟΥΚΟΥΝΣΥΝ[.]Ε[.]ΕΙΣΟΙ : ΣΥΝΑΡΕΣΚΕΙΔΙΑΦΟΡΩΣ		
	ΑΝΓΑΡΚΑΚΟΗΘΕΥΣΗΜΑΧΟΥΜΑΙΣΟΙΤΟΤΕ		
	ΔΥΝΗΣΟΜΑΙΓΑΡ·ΕΝΔΕΤΩΠΑΡΟΝΤΙΝΥΝ	(335)	335
15	ΙΔΩΜΕΝΕΙΤΟΥΤ'ΕΣΤΙΝ : ΟΥΚΟΥΝΣΥΝΔΟΚΕΙ :		
	ΜΑΛΙΣΤΑ : ΤΟΝΔΑΚΤΥΛΙΟΝΑΠΟΔΙΔΟΥΤΑΧΥ :		
	ΛΑΜΒΑΝΕ·ΦΙΛΗΠΕΙΘΟΙΠΑΡΟΥΣΑΣΥΜΜΑΧΟΣ		
	ΠΡΕΙΚΑΤΟΡΘΟΥΝΤΟΥΣΛΟΓΟΥΣΟΥΣΑΝΑΕΓΩ :		
	ΤΟΠΑΣΤΙΚΟΝΤΟΓΥΝΑΙΟΝΩΣΗΣΘΕΘ'ΟΤΙ	(340)	340
20	ΚΑΤΑΤΟΝΕΡΩΤ'ΟΥΚΕΣΤ'ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣΤΥΧΕΙΝ		
	ΑΛΛΩΣΔ'ΑΛΥΕΙΤΗΝΕΤΕΡΑΝΠΟΡΕΥΕΤΑΙ		
	ΟΔΟΝ·ΑΛΛ'ΕΓΩΤΟΝΠΑΝΤΑΔΟΥΛΕΥΣΩΧΡΟΝΟ		
	ΛΕΜΦΟΣΑΠΟΠΛΗΚΤΟΣΟΥΔΑΜΩΣΠΡΟΝΟΗΤΙΚΟΣ		
	ΤΑΤΟΙΑΥΤΑΠΑΡΑΤΑΥΤΗΣΔ'ΙΣΩΣΤΙΛΗΨΟΜΑΙ	(345)	345
25	ΑΝΕΠΙΤΥΧΗΚΑΙΓΑΡ·ΔΙΚΑΙΟΝΩΣΚΕΝΑ		
	ΚΑΙΔΙΑΛΛΟΓΙΖΟΜ'ΟΚΑΚΟΔΑΙΜΩΝΠΡΟΣΔΟΚΩ		
	ΧΑΡΙΝΚΟΜΙΕΙΣΘΑΙΠΑΡΑΓΥΝΑΙΚΟΣ·ΜΗΜΟΝ[
	ΚΑΚΟΝΤΙΠΡΟΣΛΑΒΟΙΜΙ·ΝΥΝΕΠΙΣΦΑΛΗ		
	ΤΑΠΡΑΓΜΑΤ'ΕΣΤΙΤΑΠΕΡΙΤΗΝΚΕΚΤΗΜΕ[(350)	350
30	ΤΑΧΕΩΣΕΑΝΓΑΡΕΥΡΕΘΗΠΑΤΡΟΣΚΟΡ[
	ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΜΗΤΗΡΤΕΤΟΥΝΥΝΠΑΙΔΙ[
	ΓΕΓΟΝΥ ΕΚΕΙΝΗΝΛΗΨΕΤΑΙΤΑΥΤΗΝ[
	ΟΙ·ΕΥ.....ΝΑ·ΝΑΠΟΛΕΙΠΕΙΝΤ[
	ΚΑΙΝΥΝΧΑΡΙΕΝΤΩΣΕΚΝΕΝΕΥΚΕΝΑΙΔΟ[(355)	355
35	ΤΟΜΗΔΙΕΜΟΥΤΑΥΤΙΚΥΚΑΣΘΑΙ·ΧΕΡΑΙ[
36	ΤΟΠΟΛΛΑΠΡΑΤΤΕΙΝΑΝΔΕΤΙΣΛΑΒΗΜ[

4. Une apostrophe après ΑΛΛ'. Je ne puis pas décider s'il faut lire ensuite Η ou ΟΥ. Entre Α et Χ l'intervalle est certainement suffisant pour deux lettres. — 6. Double point possible, au lieu du point en haut (mais noter que le point supérieur seul est visible). — 12. La lecture ΕΙΣΟΙ que j'admets, après Koerte, n'est cependant pas absolument évidente. — 18. ΠΩ de ΠΩΕΙ (Koerte), bien que peu net, paraît toutefois indiscutable. — 19. La conjecture de Nicole est vérifiée et c'est bien ΤΟΠΑΣΤΙΚΟΝ qu'il faut lire, mais la haste de droite de Π est si courte et si proche de Α qu'elle n'est guère visible qu'à la loupe. — 25. Il me semble voir un point en haut après ΓΑΡ et un petit espace blanc après ΔΙΚΑΙΟΝ. En tout cas ΔΙΚΑΙΟΝ est quelque peu isolé du mot qui précède et de celui qui suit.

* KOERTE, *Mém.* (p. 36-40), v. 322-357.

[Pap. N, 1.] ←
(Fr., p. 66.)

[Pap. T, 1.]
(Fr., p. 216.)

		ΠΕΡΙΕΡΓΑΣΑΜΕΝΟΝ ΗΛΛΗΝΣΑΝΤ' ΕΚΤΕΜΕΙΝ	
		ΔΙΔΩΜ' ΕΜΑΥΤΟΥΤΟΥΣ ΟΔ[.] ΝΤΑΣ· ΑΛΛ' ΟΥΤΟΣΙ	
		ΤΙΣ ΕΣΘ' ΟΠΡΟΣΙΩΝ· ΣΜ[.] ΚΡΙΝΗΣ ΑΝΑΣΤΡΕΦΕΙ	360
		ΕΞΑΣΤΕΩΣ ΠΑΛΙΝ ΤΑΡΑ[.] ΚΩΣΕΧΩΝ	
(5)	5	ΑΥΤΙΣ ΠΕΠ[.] ΤΑΙΤΑΣ ΑΛ[.] ΙC	(5)
		ΠΑΡΑΤΙΝΟΣ ΟΥΤΟΣ· ΕΚΠ[.] ΟΥΛΟΜΑΙ	
[Pap. M, 1.] ←		ΠΟΙΕΙΝΕ[.] ΔΟ[.] ΕΙΝ	
(Fr., p. 217.) (8)		ΠΡΕ[.] ΜΕΔΕΙ	365
		ΕΞΗ[.]	(9)
	10	ΑCΩΤ[.]	
(5)		ΟΛΗΓ[.]	
		ΕΥΘΥC[.]	
		CΑΦΩC[.]	370
		ΠΙΝΕΙΝ[.]	
	15	ΤΟΥΝΟ Μ[.]	
		ΖΗΝΑΥΤΟΝ[.]	
(10)		ΠΛΕΟΝΗΜ[.]	
		ΑΥΤΟΝ ΔΙΑΛ[.]	375
		ΟΙΜΟΙΤΑΛ[.]	
	20	ΚΟΙΝΩΝΟ[.]	
		ΠΡΟCΗΛΘ[.]	
(15)		ΟΤΕΤΗΝ[.]	
		ΠΥΝΘΑΝ[.]	380
		ΦΙΛΟΙ[.]	
(18)	25	ΕΝΑΠΤ[.]	
		(vacat)	

8. ΠΡΕ[ou ΠΡΟ[. — N¹ (8) se confond avec M¹ (1); en fait, le vers 366 de Koerte n'existe pas. Peut-être un Y ou un N devant ΜΕΔΕΙ (de ΜΕΔΕΙ, il ne reste plus, en février 1911, que ΜΕΔ. Les lettres ΕΙ ont complètement disparu). — 9. Après ΕΞΗ, une haste verticale. A la fin de la ligne (T¹, (9)), Y que j'avais lu, en 1907, a disparu. — 18. Peut être un autre Λ après ΔΙΑΛ.

* Koerte, *Mém.* (p. 40-42), v. 358-383.

[Pap. T, 2.] ↓
(Fr., p. 216.)

[Pap. N, 2.] ↓
(Fr., p. 66.)

		ΟΥΔΕΙΣΑΝ...[.]ΕΤΕΡΟΣΥΜΙΝ:ΠΟΙΚΙΛΩ	
		ΑΡΙΣΤΟΝΑΡΙΣΤΩΣΙΝΩΤΡΙΣΑΘΛΙΟΣ	
		ΕΓΩΚΑΤΑΠΟΛΛ[.]ΝΥΝΜΕΝΟΥΝΟΥΚΟΙΔ'ΟΠΩΣ	385
		Δ[.]ΣΚΕΔΑΝ...[.]ΥΚ.ΘΣΑΛΛ'ΕΛΗΠΑΛΙΝ	
(5)	5	Π[]ΜΑΓΕΙΡΟΥ[.]ΣΤΥΧΗ	(5)
(6)		[.]Ν.[]Ε[.]ΑΛΕΙΤ'[.]ΣΜΑΚΑΡΙΑΣ	
		[]ΣΤΙΝΟΣ CMI/	(7)
		[.]Ν	[Pap. M, 2.] ↓
		[.]ΚΗ	(Fr., p. 217.)
	10	[.]Ν...	
		[.]...	
]ΕΝΘ...Σ	(5)
]ΤΡΙΑΣ	395
]ΣΙΚΑΙ	
	15]ΑΡΑΓΕ	
]ΧΟΥΤΙΔΗ	
]ΜΠΕΙΝ·ΙΝΑ	(10)
]ΤΑΧΡΗΜΑΤΑ	400
]ΝΗΛΙΚΗ	
	20]ΛΟΜΑΙ	
]ΕΣΠΟΙΝ'ΟΙΚΙΑΣ·	
]ΙΜΜΙΑΣ	(15)
]ΟΝΗΛΙΟΝ	405
]ΤΑΥΤΗΝΕΓΩ	
	25]ΤΑΣΟΦΡΥΣ	(18)
		(vacat)	

1. Après ΟΥΔΕΙΣ, Α me paraît assez sûr, Ν ensuite est possible; au milieu de la lacune, peut-être un autre Ν (en tout cas une lettre avec haste verticale). La lecture de Jensen ΕΤΕΡΟΣ est indiscutable. — 3. La barre au-dessus de Ε initial est douteuse.

* Κορυττ, Μέν. (p. 42-44), v. 384-408.

[Pap. Y, 1.]

[Pap. R, 1.]
(Fr., p. 216.)

	ΜΙΨΕΙΤΟΝΗΔΥΝΛΕΓΟΜΕΝΟΝΤΟΥΤΟΝΒΙΟΝ	
	[...]ΗΝΕΜ[...]...ΕΙΝΟCΕCΧΕΝΕCΠΕΡΑC	
	ΕΝΔ'ΑΥΡΙΟ[...]ΕΙΝ:ΕΧΕΙ	410
]Η[(environ 10 l.)]ΟΥC	
5	ΑΥ[.....]ΕΚΕΝ	(5)
	ΑΛΛ'[.....]ΕΙ	
	ΑΠΑ[
	ΟΥΔ'ΑΛ[415
(5)	ΜΕΡΟCΤ[(vacat)	
10	ΗΜΗΜΕΙC[.....]Α	(10)
	ΗΜΙΝΚΕΚΗΔ[.....]ΧΑΙΡ/	
	ΥΨΗΛΟCΩΝΤΙC[.....]ΜΩΞΕΤΑΙ	
	ΚΑΤΑΦΘΑΡΕΙCΤ'Ε[.....]ΛΕΙΩΤΟΝΒΙΟΝ	420
(10)	ΜΕΤΑΤΗCΚΑΛΗC[.....]ΑΙΚΟCΗΝΕΠΕΙCΑΓΕΙ	
(11)	15 ΒΙΩCΕΘ'ΗΜΑCΔ[.....]ΔΕΓ'ΙΝΩCΚΩΝΔΟCΩΝ:	(15)
]ΗΞΕΙΛΑΒΩΝ	
]ΗΛΑΔΗ	
	(vacat)]ΕΜΟΙΔΟΚΕΙ·	425
]·Ν	
20]ΕCΤΙΜΟΙ	(20)
] (illisible)	(21)
	(vacat)	

Cf. pl. XL, pour R¹ seul. — Pap. Y¹, cf. *Introduction*. — 15. (R¹, 11) après ΗΜΑC, partie supérieure d'une lettre triangulaire (Δ)?

^(*) La planche C porte, par erreur, la légende Y¹ R¹, au lieu de Y¹ R². C'est par suite d'une autre erreur qu'il faut placer la planche C avant la planche B.

* Κορυτζ, *Μέν.* (p. 44-45), v. 421-431.

[Pap. Y¹.]†

		ΥΜΩΝΕΤΑΙΡΟΣΟΥΤΟΣ....[.]ΝC...ΝΕΤ[
		ΠΑΙΔΑΡΙ[...]	ΕΚΠΟΡΝΗΣ[430
		ΠΡΟΣΩ[.....][
(5)	5	ΕΙΛΗΦ[.....]	ΤΙC	
		ΠΑΡ...[.....]	ΘΩ	
		ΕΝ.[.....]	ΑΛΛΑ	
			ΤΕΤΑΙ	435
		(vacat)	ΥΒΙΟΥ	(5)
			ΥΔΥCΤΥ[...]	ΥC:
(10)	10	[.....]	ΝΔΥCΤΥΧΗ:	
		ΤΟΥΤΟ[.....]	Ν·ΑΛΛ'ΙCΩCΕΓΩ	
		ΠΟΛΥΠΡΑΓΜ[.....]	ΩΤΕΤΩΝΕΜΩΝΠΡΑΤΤΩ	440
		ΚΑΤΑΛΟΓΟΝΕΞΟΝ[.....]	ΝΤΗΝΘΥΓΑΤΕΡΑ	(10)
		ΛΑΒΟΝΤΑΤΟΥΤΕΜΕ[...]	ΕΙCΩΚΑΙCΧΕΔΟΝ	
(15)	15	ΔΕΔΟΓΜΕΝΟΝΝ[.....]	ΝΕΙ·ΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ	(12)
		ΥΜΑCΔ'ΟΜΦ[
		ΜΕΘΩΝΕ[
		ΘΥΓΑΤΕΡΑ[(vacat)	445
		ΔΕΙΞ·Υ[
(20)	20	Ç[] ΜΗΔΕ[
(21)		ΚΑΡΤΕΡ[
		(vacat)		

[Pap. R¹.]†
(Fr., p. 216.)

1. Cf. pl. XXXIX, pour R¹ seul, et pl. XLIII, pour Y¹ seul. — 5. (R¹, 2) peut-être]ΘAC final, au lieu de ΘΩ. — 15. (R¹, 12) je crois lire après ΝΕΙ· le mot ΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ. — Pour ces fragments, voyez d'ailleurs l'Introduction.

(*) La planche B porte, par erreur, la légende *Epitrepontes* Y¹ R¹, au lieu de Y² R². C'est par suite d'une autre erreur qu'il faut placer la planche B après la planche C (cf. (*) p. 16).

* Κοκκατζ, *Μém.* (p. 44), v. 409-420.

[Pap. V-X, 1.]

	(encat)	
]ΔΗ	450
]ΙΩΝ	
5]ΑΛΤΡΙΑΣ	
]ΗΣΕΦΗ	455
]NON	
]Η	
10]Η	
]ΙΩ	460
]ΥΤΟΥΤΟΓΕ	
]ΤΗΣΕΜΕ	
]Ω·ΤΡΟΠΩ	
15]ΤΟΤΗΝΑΠΛΟΥΝ	
]ΚΑΙΨΑΛΤΡΙΑ	465
]ΚΥΒΟΙΤΥΧΩ·	
]ΛΑΧΑΙΡΕΤΩ	
]ΠΟΛΛ.ΝΕΓΩ	
20]ΩΝΕΚΤΗΣΕΜΗ (?)	
]..ΙΝΕ..(?)	470
]ΗΜΟΙΜΟΝΗ	
23]ΕΙ.....	
].....	

[Pap. V-X, 2.]

	(encat)	
	ΤΕ[
	ΠΑ[
	ΚΑ[475
5	CM/ ΧΑΡ/ ΧΑ[
	ΝΟΥ[
	ΜΕ[
	[.]·[480
10	[
	Α[
	Ε·[
	ΕΙΝ[
	ΩΗΡ[485
15	ΑΠΙΩΜ[
	ΜΙΚΡΟΥ[
	ΠΡΩΗΝΑ·[
	ΕΠΑΝΩΘ[
	ΕΓΩΓ'ΑΠΟΛ[490
20	ΟΚΝΗΡΟ[
	CM/ ΕΠΕΙΤΑΔ[
	ΘΥΓΑΤΕΡΑ[
	ΤΕΤΟΚΕΚ[
	ΛΑΒΟΝΤ'Α[495
25	ΠΑΡΑΚΑΛ[
	ΔΙΑΚΟΝΕ[
27	ΧΑΡ[
	ΤΟΦ[

Pour ces deux fragments, voyez l'Introduction.

[Pap. H, 1.]

(Fr., p. 56.)

	ΕΞΕΙΜ'ΕΧΟΥΣΑΚΛΑΥΜΥΡΙΖΕΤΑΙΤΑΛΑΝ	500
	ΠΑΛΑΙΓΑΡ·ΟΥΚΟΙΔ'ΟΤΙΚΑΚΟΝΠΕΠΟΝΘΕΜΟΙ	
	ΤΙΣΑΝΘΕΩΝΤΑΛΛΑΙΝΑΝΕΛΕΝΣΕΙΕΜΕ:	(360)
[.]BP/	ΩΦΙΛΑΤΟΙ.Ε.....ΣΕΙΜΙ!..[.]ΡΑ	
5	ΚΑΙ[...].[...].[...].ΠΡΕ....ΠΟΡΕΥΣΟΜΑΙ	
	ΜΙΚΡΟΝΓΥΝΑΙΠΡΟΣΜΕΙΝΟΝ:ΕΜΕΚΑΛΕΙΣ:ΕΓΩ.	505
	ΟΥ.....ΕΓΙΝΩΣΚΕΙΣ[.]ΥΝΑΙ:	
	ΑΥΤΗCΤΙΝ.....ΚΑΧΑΙΡΕΦΙΛΑΤΗ	(365)
10	Γ[.....]ΕΥ[...].Δ...ΡΟΜΟΙΤΗΝCΗΝΔΙΔΟΥ	
	ΛΕΓΕΜΟΙΓΛΥΚΕΙΟΠΕΡΥCΙ..[.]ΕCΘ...ΕΜ..	
	ΤΟΙCΤΑΥΡΟΠΟΛΙΟΙCΕΠΙ[.....]	510
	ΓΥΝΑΙΠΟΘΕΝΕΧΕΙCΕΙΠΕΜΟΙΤΟΠΑΙΔΙ[
	[.]ΑΒΟΥC':ΟΡΑCΤΙΦΙΛΑΤΗCΟΙΓΝΩΡΙΜ..	(370)
15	[...]ΤΟΥΤ'ΕΧΕΙ·ΜΗΔΕΝΜΕΔΕΙCΗCΩΓΥΝΑΙ:	
	ΟΥΚ[...].ΕΚΕCΑΥΤΗΤΟΥΤΟ:ΠΡΟCΠΟΙΗCΑΜΗΝ	
	ΟΥΧΙΝ'ΑΔΙΚΗCΩΤΗΝΤΕΚΟΥCΑΝΑΛΛ'ΙΝΑ	515
	ΚΑΤΑCΧΟΛΗΝΕΥΡΟΙΜΙΝΥΝΔ:ΕΥΡΗΚΑCΕ	
	ΟΡΩΓΑΡΗΝΚΑΙΤΟΤΕ:ΤΙΝΟCΔ'ΕCΤΙΝΠΑΤΡΟC:	(375)
20	ΧΑΡΙCΙΟΥ:ΤΟΥΤ'ΟΙCΘ'ΑΚΡΙΒΩCΦΙΛΑΤΗ:	
	[...].Ε[.....].ΟΥCΕΤΗΝΝΥΜΦΗΝΟΡΩ	
	ΤΗΝΕΝΔΟΝΟΥCΑΝ:ΝΑΙΧΙ:ΜΑΚΑΡΙΑΓΥΝΑΙ	520
	ΘΕΩΝΤΙCΥΜΑCΗΛΕΝCΕΤΗΝΘΥΡΑΝ	
	ΤΩΝΓΕΙΤΟΝΩΝΤΙCΕΨΟΦΗΚΕΝΕΞΙΩΝ	(380)
	ΕΙCΩΛΑΒΟΥCΑΜ'ΩCCEΛΥΤΗΝΕΙCΑΓΕ	
25	ΙΝΑΚΑΙΤΑΛΟΙΠΑΠΑΝΤΑΜΟΥΠΥΘΗCΑΦΩC:	
[.]N/	ΥΠΟΜΑΙΝΕΘ'ΟΥΤΟCΝΗΤΟΝΑΠΟΛΛΩΜΑΙΝΕΤΑΙ	525
	ΜΕΜΑΝΗΤ'ΑΛΗΘΩC·ΜΑΙΝΕΤΑΙΝΗΤΟΥCΘΕΟΥC	
	ΤΟΝΔΕCΠΟΤΗΝΛΕΓΩΧΑΡΙCΙΟΝ·ΧΟΛΗ	(385)
30	ΜΕΛΛΙΝΑΠΡΟCΠΕΠΤΩΚΕΝΗΤΟΙΟΥΤΟ[
	ΤΙΓΑΡΑΝΤΙC.[...]CΕΙΕΝΑΛΛΟΓΕΓΟΝ[
	ΠΡΟCΤΑΙCΘΥΡΑΙCΓΑΡΕΝΔΟΝΑΡΤΙ[530
	ΧΡΟΝΟΝΔΙΑΚΥΠΤΩΝΕΝ[
	ΟΠΑΤΗΡΔΕΤΗCΝΥΜΦΗCΤΙΠΕΡΙ[(390)
35	ΕΛΑΛΕΙΠΡΟCΕΚΕΙΝΗΝΩCΕΟΙΚ'ΟΔ[

6-7. J'adopte, dans l'ensemble, les lectures de Jensen. — Après ΕΓΩ, l. 6, je vois un point, reste possible d'un double point. — 8. Après ΑΥΤΗCΤΙΝ, je n'arrive à vérifier aucune des lectures proposés; le Κ de ΚΑ même est douteux, mais il est plus sûr que Δ. — 10. Γλυκαί' δ (Jensen) paraît sûr. — 12. τὸ παῖδ[ον] final (Jensen) est certain. — 20. CΕ (Jensen); le scribe avait certainement écrit ΓΕ; il semble avoir ensuite corrigé Γεν C. — 27. L'ingénieuse lecture de Jensen ΜΕΜΑΝΗΤ' est à peu près sûre: T est certain; quant à M initial, il reste encore douteux pour moi, paléographiquement; mais le sens l'exige.

* Κοκκατε, Μέν. (p. 46-50). γ. 432-465.

[Pap. H, 2.][†]

(Fr., p. 58.)

	ΗΛΛΑΤΤΕΧΡΩΜΑΤ'ΑΝΔΡΕΣΟΥΔ'ΕΙΠΕΙΝΚΑΛΟΝ	
	ΩΓΛΥΚΥΤΑΤΗΔΕΤΩΝΛΟΓΩΝΟΙΟΥΣΑΕΓΕΙΣ	535
	ΑΝΕΚΡΑΓΕΤΗΝΚΕΦΑΛΗΝΤ'ΑΝΕΠΑΤΑΞΕΣΦΟΔΡΑ	
	ΑΥΤΟΥ·ΠΑΛΙΝΔΕΔΙΑΛΙΠΩΝΟΙΑΝΛΑΒΩΝ	(395)
5	ΓΥΝ[.]ΙΧ'ΟΜΕΛΕΟΧΗΤΥΧΗΚΑ·ΤΟΔΕΠΕΡΑΣ	
	ΩΣΠΑΝΤΑΔΙΑΚ[.]ΥΣΑΣΑΠΗΛΘ'ΕΙΣΩΠΟΤΕ	
	ΒΡΥΧΗΘΜΟΣΕΝΔΟΝΤΙΑΜΟΣ·ΕΚΣΤΑΙΣΣΥΧΗΝ·	540
	ΕΓΩΓΑΡΑΛΙΘΡΙΟΣΠΥΚΝΟΝΠΑΝΥ	
	ΕΛΕΓΕΝΤΟΙΟΥΤΟΝΕΡΓΟΝΕΞΕΙΡΓΑΣΜΕ[.]ΟΣ	(400)
10	ΑΥΤΟΣΓΕΓΟΝΩΣΤΕΠΑΙΔΙΟΥΝΟΘΟΥΠΑΤΗΡ	
	ΟΥΚΕΣΧΟΝΟΥΔ'ΕΔΩΚΑΣΥΓΓΗ[.]Η[.]Ρ[.]	
	ΟΥΘΕΝΑΤΥΧΟΥΣΗ·ΤΑΥΤ'ΕΚΕΙΝΗΒΑΡΒΑΡΟΣ	545
	ΑΝΗΛΕΝΣΤ'·ΕΛΟΙΔΟΡΕΙΤ'ΕΡΡΩΜΕΝΩΣ	
	[.]ΤΩΒΛΕΠΕΙΘ'ΥΦΑΙΜΟΝΗΡΕΘΙΣΜΕΝΟΣ	(405)
15	ΠΕΦΡΙΚ'ΕΓΩΜΕΝΑΥΟΣΕΙΜΙΤΩΔΕΕΙ	
	ΟΥΤΩΣΕΧΩΝΓΑΡΑΥΤΟΝΑΝΙΔΗΜΕΠΟΥ	
	ΤΟΝΔΙΑΒΑΛΟΝΤΑΤΥΧΟΝΑΠΟΚΤΕΙΝΕΙ[.]ΝΑΝ	550
	ΔΙΟΠΕΡΥΠΕΚΔΕΔΥΚΑΔΕΥΡ'ΕΞΩΛΛΘΡΑ	
	ΚΑΙΠΟΙΤΡΑΠΩΜΑΙΓ'ΕΣΤΙΒΟΥΛΗΣ·ΟΙΧΟΜΑΙ·	(410)
20	ΑΠΟΛΩΛΑΤΗΝΘΥΡΑΝΠΕΠΛΗΧΕΝΕΞΙΩΝ	
	ΖΕΥΣΩΤΕΡΕΙΠΕΡΕΣΤΙΔΥΝΑΤΟΝΣΩΖΕΜΕ :	
	ΧΑΡ/ ΕΓΩΤΙΣΑΝΑΜΑΡΤΗΤΟΣΕΙΣΔΟΞΑΝΒΛΕΠΩΝ	555
	ΚΑΙΤΟΚΑΛΟΝΟΤΙΠΟΤ'ΕΣΤΙΚΑΙΤΑΙΣΧΡΟΝΣΚΟΠΩ	
	ΑΚΕΡΑΙΟΣΑΝΕΠΙΠΛΗΚΤΟΣΑΥΤΟΣΤΩΒΙΩ	(415)
25	ΕΥΜΟΙΚΕΧΡΗΤΑΙΚΑΙΠΡΟΧΗΚΟΝΤΩΣΠΑΝΥ	
	ΤΟΔΑΙΜΟΝΙΟΝΕΝΤΑΥΘ'ΕΔΕΙΞ'ΑΝΘΡΩΠΟΣΩΝ	
	ΩΤΡΙΣΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝΚΑΙΜΕΓΑΛΛΟΥΣΑΚΑΙΛΑΛΕΙΣ	560
	ΑΚΟΥΣΙΟΝΓΥΝΑΙΚΟΣΑΤΥΧΗΜ'ΟΥΦΕΡΕΙΣ	
	ΑΥΤΟΝΔΕΔΕΙΞΩΣ'ΕΙΣΟΜΟΙ'ΕΠΤΑΙΚΟΤΑ	(420)
30	ΚΑΙΧΡΗΣΕΤ'ΑΥΤΗΣΟΙΤΟΤΗΠΙΩΣΣΥΔΕ	
	ΤΑΥΤΗΝΑΤΙΜΑΖΕΙΣΕΠΙΔΕΙΧΘΗΣΕΙΘ'ΑΜΑ	
	[.]ΤΥΧΗΣΓΕΓΟΝΩΣΚΑΙΣΚΑΙΟΣΑΓΝΩΜΩΝΤ'ΑΝΗΡ·	565
	[...]ΑΓ'ΕΙΠΕΝΟΙΣΣΥΔΙΕΝΟΟΥΤΟΤΕ	
	[...]ΤΟΝΠΑΤΕΡΑ·ΚΟΙΝΩΝΟΧΗΚΕΙΝΤΟΥΒΙΟΥ	(425)
35	[.....]ΟΥΔΕΙΝΤΑΤΥΧΗΜ'ΑΥΤΗΝΦΥΓΕΙΝ	
36	[.....]ΕΒΗΚΟΣ·ΣΥΔΕΤΙΣΥΨΗΛΟΣΦΟΔΡΑ	

11. Après H, traces infimes d'une lettre qui peut être aussi bien C que N; puis lacune de deux lettres; puis extrémité d'une haste verticale ayant pu appartenir à un P, ensuite traces d'une lettre ronde (Ω ou O?), et d'une autre dont la lecture C est aussi possible que la lecture N. — 12. *Idem* adscrit de ΑΤΥΧΟΥΣΗ de taille réduite. — 25. Le X de ΚΕΧΡΗΤΑΙ refait sur un K.

ΚΩΡΤΖ, *Mém.* (p. 50-52), v. 466-501.

[Pap. U, 1.]

(vacat)
ΕΠΑΡΧΟ.[570
ΟΝΤΩΣ.Β[
ΑΛΛ'ΕΞΑΠΑΤ[
ON/ ΑΠΕΣΩΣΕΣΥ.[
5 ΕΓΩΓΕΠΡΟΣ[
.[.]ΑΝ[575
(vacat)

[Pap. U, 2.]

(vacat)
]. ΓΩΜΕΝΟΥ:
]ΟΝΔΙΑ
]ΑΥΤΟΥΤΩΣΦΟΔΡΑ
]ΩΣΟΜΟΛΟΓΩ:
]ΣΕΜΕΒΛΕΠΕΙ 580
]...[...].ΑΙΕ...[?

Voir, pour ce fragment, l'Introduction.

ΕΠΙΤΡΕΠΟΝΤΕΣ, 19 [Fragments Q¹ et Q².]

Planches XXXVII et XXXVIII.

[Pap. Q, 2.]

(Fr., p. 60.)

(vacat)
]ΕΞΕΠΕΙΡΑΘΗ[
].ΣΕΝ[.]ΤΟΝΑΠΟΛΛΩ[.....]:
]ΕΠΕΡΙΣΠΑΙΣΙΕΡΟΣΥΛΕ:ΜΗΜΑΧΟΥ
]ΤΑΤΕ·ΤΗΣΓΑΜΕΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣΕΣΤΙΣΟΥ
5]Γ[.]ΡΟΥΚΑΛΛΟΤΡΙΟΝ:ΕΙΓΑΡΩΦΕΛΕΝ:
]ΦΙΛΗΝΔΗΜΗΤΡΑ:ΤΙΝΑΛΟΓΟΝΛΕΓΕΙΣ[.]
]ΑΛΗΘΗ:ΠΑΜΦΙΛΗΣΤΟΠΑΙΔΙΟΝ
]ΙΝ:ΚΑΙΣΟΝΓΟΜΟ[.]Σ:ΠΑΜΦΙΛΗΣ
9]ΝΟΝΙΚΕ[.]ΕΥΩΣΕΜ[.]Μ'ΑΝΑΠ[.]ΕΡΟΥ

(440) 585

(445) 590

6. Lacune pour un double point après ΛΕΓΕΙΣ.

[Pap. Q, 1.]

(Fr., p. 60.)

(vacat)
]ΛΩΚ[
Χ[.....]ΑΤ'ΗΔΕΤΟΜΕΤΑΤΑ[
ΟΠΩΣ[...].ΜΕΝΕΙΩΝΧΑΡΙΣΙΩ[
ΟΙΟΣΠΕΡΟΙΣΘΑΠΙΣΤΟΣ·ΟΥΓΑΡΕΣ[
5 ΕΤΑΙΡ[.]ΔΙΟΝΤΟΥΤ'ΟΥΔΕΤΟΥΤΥΧΟΝ[
ΣΠΟΥΔΗΔΕΚΑΙΠΑΙΔΑΡΙΟΝΗ..[
ΕΛΕΥΘΕΡΟΣΠΑΣ·ΜΗΒΛΕΠΩ..[
Κ[.]ΙΠΡΩΤΟΝΑΥΤΗΝΚΑΤΑΜΟΝΑ[
9 ΤΟΝΦΙΛΤΑ[...].ΝΚΑΙΤΟΝΓΛΥΚΥΤΑΤ[

(430) 596

(435)

6. Après ΠΑΙΔΑΡΙΟΝ, peut-être ΗΔΕ (Jensen).

* Κορυτζ., *Μέν.* (p. 52), v. 502-510 et (p. 54), v. 511-519.

[Pap. II, 3.]

(Fr., p. 62.)

	ΣΩΦΡΟΝΑΤΟΙΑΥΤΗΣΙΓΑΡΟΥΚΑΠΕΣΧΕΤ'ΑΝ	600
	ΕΚΕΙΝΟΣΕΥΤΟΥΤ'ΟΙΔ'ΕΓΩΔ'ΑΦΕΞΟΜΑΙ :	
	CMI/ ΑΝΜΗΚΑΤΑΞΩΤΗΝΚΕΦΑΛΗΝΣΟΥΣΩΦΡΟΝΗ	
5	ΚΑΚΙΣΤ'ΑΠΟΛΟΙΜΗΝΝΟΥΘΕΤΗΣΕΙΣΚΑΙΣΥΜΕ	(450)
	ΠΡΟΠΕΤΩΣΑΠΑΓΩΤΗΝΘΥΓΑΤΕΡ'ΙΕΡΟΣΥΛΕΓΡΑΥ	605
	ΑΛΛΑΠΕΡΙΜΕΝΩΚΑΤΑΦΑΓΕΙΝΤΗΝΠΡΟΙΚΑΜΟΥ	
	ΤΟΝΧΡΗΣΤΟΝΑΥΤΗΣΑΝΔΡΑ·ΚΑΙΛΟΓΟΥΣΛΕΓΩ	
	ΠΕΡΙΤΩΝΕΜΑΥΤΟΥΤΑΥΤΑΣΥΜΠΕΙΘΕΙΣΜΕΣΥ	
	ΟΥΚΟΞΥΛΑΒΗΣΑΙΚΡΕΙΤΤΟΝ ΟΙΜΩΞΕΙΜΑΚΡΑ	
10	ΑΝ[...]ΙΑΛΛΗΣΤΙΚΡΙΝΟΜΑΙΠΡΟΣΣΩΦΡΟΝΗΝ	(455)
	ΜΕΤΑΠΕΙΣΟΝΑΥΤΗΝΟΤΑΝΙΔΗΣ·ΟΥΤΩΤΙΜΟΙ	610
	ΑΓΑΘΟΝΓΕΝΟΙΤΟΣΩΦΡΟΝΗΓΑΡ·ΟΙΚΑΔΙ	
	ΑΠΙΩΝΤΟΤΕΛΜ'ΙΔΕΣΠΑΡΙΟΥΣ·ΕΝΤΑΥΘΑΣΕ	
	ΤΗΝΝΥΚΤΑΒΑΠΤΙΖΩΝΟΛΗΝΑΠΟΚΤΕΝΩ	
15	Κ[.]ΓΩΣΟΙΤΑΥΤ'ΕΜΟΙΦΡΟΝΕΙΝΑΝΑΓΚΑΣΩ	(460)
	ΚΑΙ[.]ΗΣΤΑΣΙΑΖΕΙΝΗΘΥΡΑΠΑΙΗΤΕΑ	615
	ΚΕΚΛΕΙΜΕΝΗΓΑΡΕΣΤΙ·ΠΑΙΔΕΣΠΑΙΔΙΟΝ·	
	ΑΝΟΙΞΑΤΩΤΙΣ·ΠΑΙΔΕΣΟΨΧΥΜΙΝΛΕΓΩ :	
	ΤΙΣΕΘ'ΟΚΟΠΤΩΝΤΗΝΘΥΡΑΝΩΣΜΙΚΡΙΝΗΣ	ON/
20	ΟΧΑΛΕΠΟΣΕΠΙΤΗΝΠΡΟΙΚΑΚΑΙΤΗΝΘΥΓΑΤΕΡΑ	(465)
	ΗΚΩΝ : ΕΓΩΓΕΤΡΙΣΚΑΤΑΡΑΤΕ : ΚΑΙΜΑΛΑ	620
	ΟΡΘΩΣΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥΓΑΡΑΝΔΡΟΣΚΑΙΣΦΟΔΡΑ	
	ΦΡΟΝΟΥΝΤΟΣΗΣΠΟΥΔΗ : ΤΟΘ'ΑΡΠΑΣΜ'ΗΡΑΚΛΕΙΣ	
	ΘΑΥΜΑΣΤΟΝΟΙΟΝΠΡΟΣΘΕΩΝΚΑΙΔΑΙΜΟΝΩΝ	
25	ΟΙΕΙΤΟΣΑΥΤΗΝΤΟΥΣΘΕΟΥΣΑΓΕΙΝΣΧΟΛΗΝ	(470)
	ΩΣΤΕΤΟΚΑΚΟΝΚΑΙΤΑΓΑΘΟΝΚΑΘΗΜΕΡΑΝ	625
	ΝΕΜΕΙΝΕΚΑΣΤΩΣΜΙΚΡΙΝΗ : ΛΕΓΕΙΣΔΕΤΙ :	
	ΣΑΦΩΣΔΙΔΑΞΩΣ'ΕΙΣΙΝΑΙΠΑΣΑΙΠΟΛΕΙΣ	
	ΟΜΟΙΟΝΕΙΠΕΙΝΧΙΛΙΑΙ·ΤΡΙΣΜΥΡΙΟΙ	
30	ΟΙΚΟΥΣ'ΕΚΑΣΤΗΝΚΑΘΕΝΑΤΟΥΤΩΝΟΙΘΕΟΙ	(475)
	ΕΚΑΣΤΟΝΕΠΙΤΡΙΒΟΥΣΙΝΗΣΩΖΟΥΣΙ : ΠΩΣ·	630
	ΛΕΓΕΙΣΓΑΡΕΠΙΠΟΝΟΝΤΙΝ'ΑΥΤΟΥΣΖΗΝ[
	ΟΥΚΑΡΑΦΡΟΝ[.]ΖΟΥΣΙΝΗΜΩΝ[.]Ι[
	ΦΗΣΕΙΣ·ΕΚΑΣΤΩΤΟΝΤΡΟΠΟΝΣΥΝ[
35	ΦΡΟΥΡΑΡΧΟΝΟΥΤΟΣΕΝΔΟ[.]Ε...[(480)
36	ΕΠΕΤΡΙΨΕΝΑΝΑΥΤΩΚΑΚΩΣΧΡΗ[635

2. Double point à la fin de la ligne. — 10. La lacune est de deux ou trois lettres; l correspond à la sixième lettre (Υ) de la ligne précédente, à la cinquième (Π) de la suivante. — 12. La dernière lettre paraît bien être un l (surmonté de deux points) refait sur un Ε. — 33. Υ de ΟΥΚ initial refait sur une autre lettre (Κ peut-être). Après ΗΜΩΝ, lacune d'une lettre, puis restes d'une haste verticale qui atteint presque le Ζ de ΖΗΝ (ligne 32). — 35. La restitution εἰθε[ν] ε[τερον] cadre mal avec les vestiges de lettres qui subsistent : après Ε. je vois les restes d'une haste transversale (—), puis d'une haste verticale (l), les deux assez rapprochées l'une de l'autre.

* Κορυβ, Μέν. (p. 54-56), v. 520-555.

[Pap. II, 4.]

(Fr., p. 64.)

	ΕΤΕΡΟΝΔ'ΕΣΩΣΕΝΟΥΤΟΣΕΘ'ΗΜΙΝΘΕΟΣ		
	ΟΤ'ΑΙΤΙΟΣΚΑΙΤΟΥΚΑΛΩΣΚΑΙΤΟΥΚΑΚΩΣ		
	ΠΡΑΤΤΕΙΝΕΚΑΣΤΩΤΟΥΤΟΝΙΛΑΣΚΟΥΠΩ		
	ΜΗΔΕΝΑΤΟΠΟΝΜΗΔ'ΑΜΑΘΕΣΙΝΑΠΡΑΤΤΗΣΚΑΛΩΣ :	(485)	
5	ΕΙΘ'ΟΥΜΟΣΙΕΡΟΣΥΛΕΝΥΝΤΡΟΠΟΣΠΟΙ		640
	ΑΜΑΘΕΣΤΙ : ΣΥΝΤΡΙΒΕΙΣ : ΤΗΣΠΑΡΡΗΣΙΑΣ		
	ΑΛΛ'ΑΠΑΓΑΓΕΙΝΠΑΡΑΝΔΡΟΣΣΑΥΤΟΥΘΥΓΑΤΕΡΑ		
	ΑΓΑΘΟΝΣΥΚΡΙΝΕΙΣΜΙΚΡΙΝΗ : ΛΕΓΕΙΔΕΤΙΣ		
	ΤΟΥΤ'ΑΓΑΘΟΝΑΛΛΑΝΥΝΑΝΑΓΚΑΙΟΝ : ΘΕΑ	(490)	
10	ΤΟΚΑΚΟΝΑΝΑΓΚΑΙΟΝΛΟΓΙΖΕΘ'ΟΥ[.]ΟΙ		645
	ΤΟΥΤΟΝΤΙΣΑΛΛΟΣΟΥΧΟΤΡΟΠΟΣΑΠΟΛΛΥΕΙ		
	ΚΑΙΝΥΝΜΕΝΟΡΜΩΝΤ'ΕΠΙΠΟΝΗΡΟΝΠΡΑΓΜΑΣΕ		
	ΤΑΥΤΟΜΑΤΟΝΑΠΟΣΕΣΩΚΕ·ΚΑΙΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΕΙΣ		
	ΔΙΑΛΛΑΓΑΣΛΥΣΕΙΣΤ'ΕΚΕΙΝΩΝΤΩΝΚΑΚ[.]Ν	(495)	
15	ΛΥΘΙΣΔ'ΟΠΩΣΜΗΛΗΝΟΜΑΙΣΕΣΜΙΚΡΙΝΗ		650
	ΠΡΟΠΕΤΗΛΕΓΩΣΟΙΝΥΝΔΕΤΩΝΕΓΚΑ[.]ΜΑΤΩ		
	ΑΦΕΙΣΟΤΟΥΤΩΝΤΟΝΔΕΘΥΓΑΤΡΙΔΟΥΝΛΑΒΩΝ		
	ΕΝΔΟΝΠΡΟΣΕΙΠΕ : ΘΥΓΑΤΡΙΔΟΥΝΜΑΣΤΙΓΙΑ		
	ΠΑΧΥΔΕΡΜΟΣΗΣΘΑΚΑΙΣΥΝΟΥΝΕΧΕΙΝΔΟΚΩΝ	(500)	
20	ΟΥΤΩΣΕΤΗΡΕΙΣΠΑΙΔ'ΕΠΙΓΑΜΟΝΤΟΙΓΑΡΟΥΝ		655
	ΤΕΡΑΣΙΝΟΜΟΙΑΠΕΝΤΑΜΗΝΑΠΑΙΔΙΑ		
	ΕΚΤΡΕΦΟΜΕΝ : ΟΥΚΟΙΔ'ΟΤΙΛΕΓΕΙΣ : ΗΓΡΑΥΣΔΕΓΕ		
	ΟΙΔ'ΩΣΕΓΩΜΑΙΤΟΤΕΓΑΡΟΥΜΟΣΔΕΣΠΟΤΗΣ		
	ΤΟΙΣΤΑΥΡΟΠΟΛΙΟΙΣ : ΣΩΦΡΟΝΗ : ΤΑΥΤΗΝΛΑΒΩ	(505)	
25	ΧΩΡΩΝΑΠΟΣΠΑΣΘΕΙΣΑΝ : ΑΙΣΘΑΝΕΙΓΕ : ΝΗ :		660
	ΝΥΝΔ'ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΟΣΑΥΤΟΙΣΓΕΓΟΝΕΚΑΙ		
	ΑΠΑΝΤΑΤΑΓΑΘΑ : ΤΙΦΗΣΙΝΙΕΡΟΣΥΛΕΓΡΑΥ :		
	ΗΦΥΣΙΣΕΒΟΥΛΕΘ'ΗΙΝΟΜΩΝΟΥΔΕΝΜΕΛΕΙ		
	ΓΥΝΗΔ'ΕΠΑΥΤΩΤΩΔ'ΕΦΥ : ΤΙΜΩΡΟΣΕΙ :	(510)	
30	ΤΡΑΓΙΚΗΝΕΡΩΣΟΙΡΗΣΙΝΕΞΑΥΓΗΣΟΛΗΝ		665
	ΑΝΜΗΠΟΤ'ΑΙΣΘΗΣΜΙΚΡΙΝΗ : ΣΥΜΟΙΧΟΛΗ		
	[.]ΙΝΕΙΣΠΑΘΑΙΝΟΜΕΝΗ·ΣΥΓΑΡΣΦΟΔΡ'ΟΙΣΘ'ΟΤΙ		
	[...]ΣΛΕΓΕΙΝΥΝ : ΟΙΔ'ΕΥΙΣΘ'ΟΤΙ		
	[...]ΣΠΡΟΤΕΡΑΣΥΝΗΚΕ : ΠΑΝΔΕΙΝΟΝΛΕΓΕΙΣ :	(515)	
35	[.....]ΝΕ[.]ΕΥΤΥΧΗΜΑΜΕΙΖΟΝΟΥΔΕΕΝ		670
36	[.....]Τ'ΑΛΗΘΕΣΕΘ'ΟΛΕΓΕΙΣΤΟΠΑΙΔΙΟΝ		671

9. Du double point, seul le point supérieur est encore visible. — 17. I de ΑΦΕΙΣΟ tracé sur un Ε. — 30. ΟΛΗΝ, non pas ΟΛΗ. — 33. La lacune centrale ne paraît pas équivaloir à plus de deux lettres, dont on voit les restes, d'ailleurs fort peut nets (la lecture de Jensen ΟΙΔΑ· est possible). — 34. Les quatre premières lettres, après la lacune, sont douteuses, mais non pas impossibles (cf. Sudhaus, puis Jensen) : la lacune initiale peut fort bien être de cinq lettres.

* Κορυτζ, Μέν. (p. 56-60), v. 556-591.

[Pap. E, 1.]

(Fr., p. 110.)

	[...]ΠΡΟΘΥΜΗΘΕΙΣΑΘΗΛΥΤΟΔ'ΕΤΕΡΟΝ		
	[.....]ΔΟΥΝΑΙΠΛΟΥΣΙΑΙΤΗΝΟΙΚΙΑΝ		
	[.....]ΚΑΤΟΙΚΟΥΣΗΔΕ[...]ΕΝΗΠΑΙΔΙΟΥ		
	[.....]ΕΔΕΤΑ[.....]...ΜΕΝΩΝΔ'ΕΤΩΝΤΙΝΩ		
5	[...]ΟΥΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΤΩΝΚΟΡΙΝΘΙΑΚΩΝΚΑΚΩΝ	(5)	5
	[...]ΑΝΟΜΕΝΩΝΗΓΡΑΥΣΑΠΟΡΟΥΜΕΝΗΣΦΟΔΡΑ		
	ΤΕΘΡΑΜΜΕΝΗΣΤΗΣΠΑΙΔΟΣΗΝΝΥΝΕΙΔΕΤΕ		
	ΥΜΕΙΣΕΡΑΣΤΟΥΓΕΝΟΜΕΝΟΥΤΕΤΟΥΣΦΟΔΡΟΥ		
	ΤΟΥΤΟΥΝΕΑΝΙΣΚΟΥΓΕΝΕΙΚΟΡΙΝΘΙΟΥ		
10	ΟΝΤΟΣΔΙΔΩΣΙΤΗΝΚΟΡΙΝΩΣΘΥΓΑΤΕΡΑ	(10)	10
	ΑΥΤΗΣΕΧΕΙΝ·ΗΔ[...]Δ'ΑΠΕΙΡΗΚΥΙΑ·ΚΑΙ		
	ΠΡΟΟΡΩΜΕΝΗΤΟΥΖΗΝΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΝΤΙΝΑ		
	ΑΥΤΗΠΑΡΟΥΣΑΝΟΥΚΕΚΡΥΨΕΤΗΝΤΥΧΗΝ·		
	ΛΕΓΕΙΔΕΠΡΟΣΤΗΝΜΕΙΡΑΧ'ΩΣΑΝΕΙΛΕΤΟ		
15	ΑΥΤΗΝ·ΕΝΟΙΣΤΕΣΠΑΡΓΑΝΟΙΣΔΙΔΩΣ'ΑΜΑ·	(15)	15
	ΤΟΝΑΓΝΟΟΥΜΕΝΟΝΤ'ΑΔΕΛΦΟΝΤΗΦΥΣΕΙ		
	ΦΡΑΖΕΙΠΡΟΝΟΟΥΜΕΝΗΤΙΤΩΝΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ		
	ΕΙΠΟΤΕΔΕΗΘΕΙΗΒΟΗΘΕΙΑΣΤΙΝΟΣ		
	ΟΡΩΣΑΤΟΥΤΟΝΟΝΤ'ΑΝΑΓΚΑΙΟΝΜΟΝΟΝ		
20	ΑΥΤΗ·ΦΥΛΑΚΗΝΤΕΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑΜΗΠΟΤΕ	(20)	20
	ΔΙΕΜΕΤΙΤΗΝΑΓΝΟΙΑΝΑΥΤΟΙΣΣΥΜΠΕΣΗ		
	ΑΚΟΥΣΙΟΝΠΛΟΥΤΟΥΝΤΑΚΑΙΜΕΘΥΟΝΤ'ΑΕΙ		
	ΟΡΩΣ'ΕΚΕΙΝΟΝ·ΕΥΠΡΕΠΗ[...]ΚΑ[...]ΝΕΑΝ		
	ΤΑΥΤΗΝ·ΒΕΒΑΙΟΝΘ'ΟΥΘΕΝΩΙΚ[...]ΕΛΕΙΠΕΤΟ·		
25	ΑΥΤΗΜΕΝΟΥΝΑΠΕΘΑΝΕΝΟΔΕΤΗΝΟΙΚΙΑΝ	(25)	25
	ΕΠΡΙΑΤΟΤΑΥΤΗΝΟΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣΟΥΠΑΛΛΙ		
	ΕΝΓΕΙΤΟΝΩΝΔ'ΟΙΚΟΥΣΑΤ[...]ΔΕΛΦΟΥΤΟΜΕΝ		
	ΠΡΑΓΜ'ΟΥΜΕΜΕΝΗΚΕΝΟΥΔΕΚΕΙΝΟΝΒΟΥΛΕΤΑΙ		
	ΕΙΝΑΙΔΟΚΟΥΝΤΑΛΑΜΠΡΟΝΕΙΣΜΕΤΑΛΛΑΓΗΝ		
30	ΑΓΑΓΕΙΝΟΝΑΣΘΛΙΔ'ΩΝΔΕΔΩΚΕΝΗΤΥΧΗ·	(30)	30
	ΑΠΟΤΑΥΤΟΜΑΤΟΥΔ'ΟΦΘΕΙΣ'ΥΠΟΤΟΥΘΡΑΣΥΤΕΡΟΥ		
	ΩΣΠΕΡΠΡΟΕΙΡΗΚ'ΟΝΤΟΣΕΠΙΜΕΛΩΣΤ'ΑΕΙ		
	ΦΟΙΤΩΝΤΟΣΕΠΙΤΗΝΟΙΚΙΑΝΕΤΥΧ'ΕΣΠΕΡΑΣ		
	Π[...]ΜΠΟΙΣΑΠΟΙΘΕΡΑΠΑΙΝΑΝ·ΩΣΔ'ΕΠΙΤΑΙΣΘΥΡΑΙΣ		
35	Α[...]ΤΗΝΓΕΝΟΜΕΝΗΝΕΙΔΕΝΕΥΘΥΠΡΟΣΔΡΑΜΩΝ	(35)	35

3. *Iota* adscrit de ΚΑΤΟΙΚΟΥΣΗ, de taille réduite. — 4. Début : [γέγον]e probablement (ωσει est impossible). — Je ne puis décider s'il faut lire [έγγενο]μένων ou bien [έμιστα]μένων (Jensen) tellement sont insignifiants les restes des deux lettres précédant ΜΕΝΩΝ. — 13. *Iota* adscrit de ΑΥΤΗ, de taille réduite et tombant au-dessous de la ligne. — 20. Au lieu de ΑΥΤΗ, il faut lire, je crois, ΑΥΤΗ : l'*iota* adscrit, semblable à celui du vers 13 est presque effacé, mais il me paraît bien qu'il existe.

* Κορυς, Μέν. (p. 98-100), v. 1-35.

[Pap. E, 2.]

(Fr., p. 112.)

	ΕΦΙΛΕΙ ΠΕΡΙΕΒ[.] ΑΛ' Η ΔΕ ΤΩ ΠΡΟΕΙΔΕ[
	ΑΔΕΛΦΟΝΟΝΤ' ΟΥΚ ΕΦΥΓΕ ΠΡΟΣΙΩΝ ΔΟ[
	ΟΡΑΙ· ΤΑΛΟΙ ΠΑΔ' ΑΥΤΟΣ Ε[.]... 'ΑΝΤΙ...[
	ΟΜΕΝΩ ΧΕΤ' ΕΙΠΩ[.] ΟΤΙ ΚΑΤΑΣΧΟΛΗΝΙ[
5	ΑΥΤΗΝ ΤΙ ΒΟΥΛΕΘ' [.] ΕΔΑΚΡΥ' ΕΣΤΩ ΣΑΚΑΙ	(40)	40
	Ω ΔΥΡΕΘ' ΟΤΙ ΤΑΥΤ' ΟΥΚ ΕΛΕΥΘΕΡΩ ΣΠΟΕΙΝ		
	ΕΞ ΕΣΤΙΝ ΑΥΤΗ ΠΑΝΤΑ Δ' ΕΞΕΚΛΕΤΟ		
	ΤΑΥΘ' ΕΝΕΚΑ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΕΙΣ ΟΡΓΗΝ Θ' ΊΝΑ		
	ΟΥΤΟΣ ΑΦΙΚΕΤ' ΕΓΩ ΓΑΡ ΗΓΟΝΟΥΦΥΣΕΙ		
10	ΤΟΙΟΥΤΟΝ ΟΝΤΑ ΤΟΥΤΟΝ· ΑΡΧΗΝ Δ' ΊΝΑ ΛΑΒΗ	(45)	45
	ΜΗΝΥΣΕΩ ΣΤΑΛΟΙ ΠΑ· ΤΟΥΣΘ' ΕΛΥΤΩΝ ΠΟΤΕ		
	ΕΥΡΟΙΕΝ· ΩΣΤ' ΕΙΤΟΥΤ' ΕΔΥΣΧΕΡΑΙΝΕΤΙΣ		
	ΑΤΙΜΙΑΝΤ' ΕΝΟΜΙΣΕ ΜΕΤΑΘΕΣΘΩ ΠΑΛΙΝ·		
15	ΔΙΑ ΓΑΡ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΚΟ ΝΕΙΣ ΑΓΑΘΟΝ ΡΕΠΕΙ		
	ΓΙΝΟΜΕΝΟΝ· ΕΡΡΩΣΘ' ΕΥΜΕΝΕΙΣ ΤΕ ΓΕΝΟΜΕΝΟΙ	(50)	50
	ΗΜΙΝ ΘΕΑΤΑΙ ΚΑΙ ΤΑΛΟΙ ΠΑΣΩ ΖΕΤΕ :		
	ὍΣΟ ΒΑΡΟΣ ΗΜΙΝ ΑΡΤΙΩΣ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΙΚΟΣ		
	ΟΤΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΟΥΚ ΕΩΝΕΧΕΙΝ ΤΡΙΧΑΣ		
	ΚΛΑΕΙ ΚΑΤΑΚΛΙΝΕΙΣ ΚΑΤΕΛΙΠΟΝ ΠΡΟΟΥΜΕΝΟΝ		
20	ΑΡΙΣΤΟΝ ΑΥΤΟΙΣ ΑΡΤΙ· ΚΑΙ ΣΥΝΗΓΜΕΝΟΙ	(55)	55
	ΕΙΣ ΤΑΥΤΟΝ ΕΙΣΙΝ ΟΙΣΥΝΗΘΕΙΣ· ΤΟΥΦΕΡΕΙΝ		
	ΑΥΤΟΝ ΤΟΠ[.] ΑΓΜΑΡΑΙΟΝ ΟΥΚ ΕΧΩΝ Δ' ΟΠΩΣ		
	ΤΑΝΤΑΥΘ' ΑΚΟ[.]... Η ΓΙΝΟΜΕΝ' ΕΚΠΕΠΟΜΦΕΜΕ		
	ΊΜΑΤΙΟΝ Ο[.]... ΟΝΤ' ΕΞΕΠΙΤΗΔΕΣ ΟΥΔΕ ΕΝ		
25	ΔΕΟΜΕΝΟΣ· ΑΛΛ' Η ΠΕΡΙΠΑΤΕΙΝ ΜΕ ΒΟΥΛΕΤΑΙ :	(60)	60
	ΕΓΩ ΠΡΟΣ[.]... ΣΤ[.]... ΟΥ ΟΜΑΙ ΚΕΚΤΗΜΕΝΗ :		
	Η ΔΩΡΙΣΟΙ ΑΓΕΓΟΝΕΝ ΩΣ Δ' ΕΡΡΩΜΕΝΗ		
	ΖΩΣΙΝ ΤΡΟΠΟΝ ΤΙΝ' ΩΣ ΕΜΟΙ ΚΑΤΑΦΑΙΝΕΤΑΙ		
	ΑΥΤΑΙ ΠΟΡΕΥΣΟΜΑΙ ΔΕ : ΚΟΥΩ ΤΗΝ ΘΥΡΑΝ·		
30	ΟΥΔΕΙΣ ΓΑΡ ΑΥΤΩΝ ΕΣΤΙΝ ΕΞΩ ΔΥΣΤΥΧΗΣ	(65)	65
	ΗΤΙΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΝ ΕΛΑΒΕΝ ΑΝΔΡΑ· ΠΑΡΑΝΟΜΟΙ		
	ΑΠΑΝΤΕΣ ΟΥΔΕΝ ΠΙΣΤΟΝ· ΩΚΕΚΤΗΜΕΝΗ		
	ΩΣ ΔΙΚΑ ΠΑΣΧΕΙΣ· ΠΑΙΔΕΣ : ΕΥΦΡΑΝΘΗΣΕΤΑΙ		
	ΚΛΑΟΥΣΑΝ ΑΥΤΗΝ ΠΥΘΟΜΕΝΟΣ ΝΥΝ ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ		
35	ΕΒΟΥΛΕΤ' ΑΥΤΟΣ : ΠΑΙΔΙΟΝ ΚΕΛΕΥΕΜΟΙ	(70)	70

4. À la fin, après ἴ, Δ est possible. — 7. Iota adscrit de ΑΥΤΗ, de taille réduite. — 9. Après ΑΦΙΚΕΤ une apostrophe et, au-dessous, un point.

* Κορυττ, Μέν. (p. 100-102), τ. 36-70.

[Pap. J, 1.]

(Fr., p. 166.)

	ΠΑΙΔΕΣΜΕΘΥΟΝΤΑΜΕΙΡΑΚΙΑΠΡΟΣΕΡΧΕΤΑΙ Π[.]ΜΠΟΛΛΑΕΠΑΙΝΩΔΙΑΦΟΡΩΣΚΕΚΤΗΜΕΝΗΝ ΕΙΣΩΠΡΟΣΥΜΑΞΕΙΣΑΓΕΙΤΗΝΜΕΙΡΑΚΑ ΤΟΥΤ'ΕΣΤΙΜΗΤΗΡΟ[.]ΟΦΙΜΟΣΖΗΤΗΤΕΟΣ 5 ΗΚΕΙ.ΓΑΡΑΥΤΟΝΤ[....]ΧΙΣΤΗΝΕΝΘΑΔΕ ΕΥΚΑΙΡΟΝΕΙΝΑΙΦΑΙΝΕΘ'ΩΣΕΜΟΙΔΟΚΕΙ	(345)	75
	<div style="display: flex; justify-content: space-around; margin: 10px 0;"> Χ Ο Ρ Ο Υ </div>		
10	ΔΑΕΠ[....]ΚΙΣΜΕΝΗΔΗΠΡΟΣΜ'ΑΠΗΓΓΕΛΚΑΣΛΟΓΟΥΣ [.]ΥΚΑΛΗΘΕΙΣΑΛΛ'ΑΛΑΖΩΝΚΑΙΘΕΟΙΣΙΝΕΧΘΡΟCΕΙ ΕΙΔΕΚΑ[.]ΝΙΠΛΑΝΑΣΜΕ:ΚΡΕΜΑΣΟΝΕΥΘΥCΕΙ[. [?]ΗΜΕΡΟΝ·ΛΕΓΕΙCΤΙ:ΧΡΗΣΑΙΠΟΛΕΜΙΟΥΤΟΙΝΥΝ.... [.]ΝΔ'ΑΛΗΘΕ[.]ΗΚ[....]ΛΑΒΗCΤ'ΕΝ[.]ΟΝΑ[.]ΗΝΕΝΘΑΔΕ ΑΔ'ΕΔΙΩΚΕ[....]..CΣΥΤΑΥΤΑΠ[.]ΝΤΑΜΟCΧΙΩΝ ΚΑΙΠΕΠΕΙΚ.ΤΗ[.]ΜΕΝΕΛΘΕΙ[.]ΔΕΥΡ'ΑΝΑΛΩCΑCΛΟΓΟΥC 15 ΜΥΡΙΟΥCΤΗΝCΗ...ΜΗΤΕΡ'Υ[....]Ε[.]ΕCΘΑΙΚΑΙΠΟΕΙΝ ΑΠΑΝΘ'ΑCΟΙΔΟΚΕΙΤΙCΕCΟΜ[....]ΒΙΟCΜΑΛΙCΘ' ΔΑΕΤΩΝΠΑΝΤΩΝΑΡΕCΚΕΙC[.]..ΕΠ.ΒΛΕΦΟ[. ΑΡΑΤΟΜΥΛΩΘΡΕΙΝΚΡΑΤ[.]CΤΟΝ:Κ.CΜΥΧΕ...[ΟΥΤΟC:ΦΕΡΟΜΕΝΟCΗ...:ΜΗΔΕΝ....ΕΧΝ.... 20 ΒΟΥΛΟΜΑΙΔΕΠΡΟCΤΑΤΗΝCΕΠΡΑΓΜΑΤΩΝΕ....[ΚΑΙΔΙΟΙΚΗΤ[.]ΝCΤΡΑΤΟΠΕΔΩΝ.....Ε.[Ο.....ΦΑ[.]ΤΟΥCΙΝΕΥΘΥCΑ...ΧΗ.ΔΡ...[ΑΛΛΑΜΑ[....]...ΕΚΔΟΙΗCΕΚΛ.C.....Α...[Ε...Α....C[.]ΥΤΑΛΑΝΤΑ:ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΝ...[25 ΜΟCΧΙΩΝ[....]ΟΠ[.]ΕΙΝC[.]ΓΟΡΑΚΑCΗΜ...[ΟΜΝΥΩΝ[.]...[.....]CΙΩΙΚΑΘΕC[..ΤΕΜΕΤΑΥΤ[.....]ΜΑΛΛΟΝ:ΑΝ[ΕΙΔΕΚ[.]ΙΝ[.]ΗΓΕΝ...ΜΕΛ[....]..ΛΙCΕΥ[ΓΡΑΥC:ΤΟΙΑCΤΡΙΖΕCΘΑΡΕCΚΕ[.]Ε[30 ..Μ'ΕΦΟΙCΕΙΡΗΚΑΤΟΥΤΟΙC:ΜΑ[ΗCΘΑCΑΛΛΑΤΥΡΟΠΩΛΕΙΚΑΙΤΑ...[..ΑΥΤΑΜΕΝ...ΗΦ[.]CΙΝΕΥΧΘΩ'Δ[[.]ΚΙΑΝΑΝΕ...ΝΤΡΟΦΙΜΕ:[...]ΕΙΝ[. 34 Ε[....]ΠΑΡΑΜΥΘΕ[.....]Ν[(350)	80
		(355)	85
		(360)	90
		(365)	95
		(370)	100

5. Les lectures de Jensen sont certaines. — 8. ΛΟΓΟΥC, de Jensen, est possible, mais est loin d'être sûr. On notera qu'au vers suivant Jensen a lu avec raison ΑΛΗΘΕΙC. — 11. La barre qui surmonte Η me paraît être une *paragraphos* plutôt que le reste d'un Τ. — 14. La lecture finale ΛΟΓΟΥC entrevue par Koerte, confirmée par Jensen, est sûre. — Pour toute cette fin de page, j'ai adopté tout ce qui, dans les lectures de Jensen, me paraissait indiscutable.

* Koerte, *Mén.* (p. 102-106), v. 71-103.

[Pap. J, 2.]

(Fr., p. 168.)

	ΕΠΙΘΕΟΙΣΕΧΘΡΩΠΤΕΡΟΦΟΡΑΧΙΛΙΑΡΧΩ : ΚΑΙΜΑΛΑ :	(375)	
	ΕΙΣΙΩΝΔΕΜΟΙΣΥΔΑΕΤΩΝΟΛΩΝΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ		105
	ΠΡΑΓΜΑΤΩΝΓΕΝΟΥ·ΤΙΠΟΙΕΙΠ[.]ΣΤΙΝΗΜΗΤΗΡΕΜΕ		
5	ΕΙΣΤΟΠΡΟΣΔΟΚΑΝΕΧΟΥΣΙΠΩΣΤΟΤΟΙΟΥΤΙΜΕΡΟΣ		
	ΟΥΚΑΚΡΙΒΩΣΔΕΙΦ[.]...[.]ΣΟΙΚΟΜΨΟΣΕΙ : ΠΟΡΕΥΣ[.]ΑΙ :		
	ΠΕΡΙΠΑΤΩΝΔΕΠΡΟΣΜ[.]...[.]ΩΣΕΠΡΟΣΘ[.]ΤΩΝΘΥΡΩΝ·	(380)	
	ΑΛΛ'ΕΔΕΙΞΕΝΜΕΝΤΙΤΟΙ[.]ΥΘ'ΩΣΠΡΟΣΗΛΘΟΝΕ[.]ΕΡΑΣ		110
	ΠΡΟΣΔΡΑΜΟΝΤ'ΟΥΚΕΦΥΓΕΝΑΛΛΑΠΕΡΙΒΑΛΟ[.]...[.]Ε[.]...[.]Ε		
	ΟΥΚΑΝΔΗΣΩΣΕΟΙ[.]...[.]ΝΕΙΜΙΔΕΙΝΟΥΔ'ΕΝΤ[.]...[.]		
10	ΟΙΟΜΑΙΜΑΤΗΝΑΘΗΝΑΝ·ΑΛΛ'ΕΤΑΙΡ[.]...[.]		
	ΤΗΝΔ'ΑΔΡΑΣΤΕΙΑΝΜΑΛΙΣΤΑΝΥΝΑΡ[.]...[.]...[.]Ν :	(385)	
	ΜΟΣΧΙΩΝΗΜΕΝΛΕΛΟΥΤΑΙΚΑΙΚΑΘΗΤΑΙ : ΦΙΛΑΤΗ :		115
	ΗΔΕΜΗΤΗΡΣΟΥΔΙΟΙΚΕΙΠΕΡΙΠΑ[.]...[.]...[.]ΟΥΚΟΙΔ'ΟΤΙ		
15	ΕΥΤΡΕΠΕΣΔ'ΑΡΙΣΤΟΝΕΣΤ'ΕΚΔΕΤΩΝΠΟ[.]ΥΜΕΝΩ[.]		
	ΠΕΡΙΜΕΝΕΙΝΔΟΚΟΥΣΙΜ'...Ε : ΚΑΠ.ΛΑΙ...Ε[.]		
	ΟΥΚΕΙΜ'ΑΗΔΗΣ[.]...[.]ΠΑΙΣΑΥ[.]...[.]ΑΙ[.]...[.]ΑΡ[.]...[.]ΝΤΑΜ'ΕΝΘΑΔΕ	(390)	
	...ΕΔΕΙΝΥΝΤΟΙ[.]...[.]ΥΤ[.]...[.]ΕΓ'ΕΛ[.]...[.]ΩΝ : ΩΣΟΡΑΣΑΝΑΣΤΡΕΦΩ		120
	ΗΜΕΝΑΙΣΧ[.]...[.]...[.]ΠΕΙΔΑΝΕΙΣΙΩΜΕΝΔΗΛΑΔΗ·		
20	ΠΑΡΑΚΑΛΥΨ[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]		
	ΕΙΣΙΟΝΤ'ΕΥΘΥΣΦΙΛΗΣΑΙΔΕΙΜ'ΑΝ[.]...[.]ΚΤΗΣΑΣΘ'ΟΛΩΣ		
	ΕΙΣΤΟΚΟΛΑΚΕΥΕΙΝΤΡΕΠΕΣΘΑΙΖΗΝΤΕΠΡΟΣΤΑΥΤΗΝΑΠΛΩΣ	(395)	
	ΩΣΓΑΡΟΙΚΕΙΩΣΚΕΧΡΗΤΑΙΤΩΠΑΡΟΝΤΙΠΡΑΓΜΑΤΙ		125
	ΑΛΛΑΤΗΝΘΥΡΑΝΥΟΦΕΙΤΙΣΕΞΙΩΝ·ΤΙΤΟΥΤΟΠΑΙ		
	ΩΣΟΚΝΗΡΩΣΜΟΙΠΡΟΣΕΡΧΕ[.]...[.]ΔΑΕ : ΝΑΙΜΑΤΟΝΔΙΑ		
25	ΠΑΝΥΓΑΡΑΤΟΠΩΣΩΣΓΑΡΕΛΘ[.]...[.]ΝΕΙΠΑΠΡΟΣΤΗΝΜΗΤΕΡΑ		
	ΟΤΙΠΑΡΕΪΜΗΚΕΤΙΤΟΥΤΩΝΦΗΣ[.]...[.]...[.]ΚΗΚΟΕΝ :	(400)	
	ΗΚΑΙΣΥΛΕΑΛΛΗΚΑΣΠΡΟΣΑΥΤ[.]...[.]ΟΤΙΦΟΒΗΘΕΙΣ'ΕΝΘΑΔΕ		130
	[...]ΤΑΠΕΦΕΥΓ'ΑΥ[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]		
	[...]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]		
30	[...]ΠΑΔΩΝ[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]		
	[...]ΦΩΔΡ'...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]	(405)	
	[...]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]		135
	[...]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]		
35	[...]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]		
	[...]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]	(410)	
37	[...]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]...[.]		140

1. J'ai conservé le double point après ΜΑΛΛΑ, bien que je n'en sois plus très sûr. — 11. La première lacune est de 5 ou 6 lettres; la seconde (après deux restes illisibles de lettres) de 3 ou 4. — 15. La lacune entre Μ' et Ε ne me paraît pas être de plus de deux lettres (l'apostrophe que j'ai cru voir derrière Μ a disparu du papyrus, mais est encore visible sur la planche). — 16. Après ΑΗΔΗΣ, lacune d'une lettre, puis une haste verticale (qui est peut-être Ι). — 18. εἰσείδων (Jensen) est sûr. — 19. C'est Koerte qui, m'écrivant, me suggère que le début doit être παρακλήσ[...]. Vérification faite, ΠΑΡΑΚΑΛΥΨ est fort probable. La lacune qui suit est de trois ou quatre lettres. — 21. Je ne suis pas sûr qu'il faille lire ΤΡΑΠΕΣΘΑΙ. — 26. J'ai adopté, avec quelque hésitation, les lectures de Koerte (surtout, je ne suis pas sûr du double point final). — 28. Apostrophe visible après ΦΕΥΓ; puis un Α très net et la partie gauche d'un Υ. — 29. Devant ΒΑ, haste verticale. — 30. ἐκποδών est très vraisemblable, mais le manuscrit me semble porter ΠΑΔΩΝ. — 32. [ὁ σ]φάδρ' [ἡκ]ουθεν (cf. Sudhaus). — 34. Les lectures proposées avec réserve par Jensen sont sûres. — 35. ΓΩΜΕΝΟΥ de Koerte est sûr.

* Κοέρτε, *Mém.* (p. 106-108), v. 104-140.

[Pap. J, 3.]

(Fr., p. 172.)

	ΑΡ[.]ΙΩΣΕΦΗΣΘΑΤΑΥΤΗΝΕΝΘΑΔ'ΥΠΟΔΕΞΑΣΘ'ΕΜΟΥ ΔΑ	
	ΕΝΕΚΑ:ΤΟΥΘ'ΟΡΑΣΕΦΗΝ·ΝΑΙΜΝΗΜΟΝΕΥΩ:ΚΑΙΔΟΚΕΙ	
	ΕΝΕΚ'ΕΜΟΥΣΟΙΤ[.]ΥΤΟΠΡΑΤΤΕΙΝ:ΟΥΚΕΧΩΤΟΥΤΙΦΡΑΣΑΙ .Ç	
	ΑΛΛ'ΕΓΩΓ'ΕΠΕΙΘΟΝ:ΕΙΕΝΔΕΥΡΟΔΗΒΑΔΙΖΕ:ΠΟΙ ΔΑ/ (415)	
5	Μ[.]ΜΑΚΡΑΝΕΙΣΕΙ:ΤΟΔΕΙΝΑΜΟΣΧΙΩΝΕΓΩΤΟΤΕ	145
	Μ[.]Ρ[.]ΝΕΤΙΜΕΙΝΟΝ:ΦΛΥΑΡΕΙΣΠΡΟΣΜΕ:ΜΑΤΟΝΑΣΚΛΗΠΙΟ	
	ΟΥ[...]ΩΓ'ΕΑΝΑΚΟΥΣΗΣΤΥΧΟΝΙΣΩΣΟΥΒΟΥΛΕΤΑΙ	
	Μ[...]Α[...]ΙΣΕΞ[.]ΠΙΔΡΟΜΗΣΤΑΥΘ'ΩΣΕΤΥΧΕΝ·ΑΛΛ'ΑΞΙΟΙ	
	Π[...]ΕΙΔΕΝΑΙΣ'ΑΚΟΥΣΑ[.]ΤΑΠΑΡΑΣΟΥΓ[.]ΝΗΔΙΑ (420)	
10	...]ΑΥ[.]ΗΤΡΙΣΟΥΔ'ΩΣΠΟΡΝΙΔΙΟΝΤΡΙΣΑΘΛΙΟΝ	150
	[...]ΕΙΣΛΕΓΕΙΝΜΟΙΔΑΕΤΙΠΑΛΙΝ:ΔΟ[.]	
	[...]ΟΙ[...]ΤΙΝΟΙΜΑΙΚΑΤΑΛΕΛΟΙΠΕΝΟΙΚΙΑΝ	
	ΟΥΦΛΥΑΡ[...]ΕΡΑΣΤΗΝΕΙΣΥΤΡΕΙΣΤΕΤΤΑΡΑΣ	
	[...]ΕΡΑΣΒΟ[.]ΛΕΙΠΡΟΣΕΞΕΙΣΟΙΤΙΣ·ΑΝΕΚΟΙΝΟΥΤΟΜΟΙ (425)	
15	[...]ΥΤ' [.]ΚΟΥΣΑΙΓΑΡΣ[...]ΕΙΝΥΝ:ΠΟΥΣΕΔΗΣΚΑΣΚΑΤΑΛΙΠ[155
	[...]ΑΕΠΕΡΙΠΑΤΕΙ[...]ΕΙΣΜΕΠΕΡΙΠ[...]ΟΝΠ[.]ΛΥΝΤΙΝΑ	
	ΑΡΤΙΩΣΜΕΝΟΥ[...]ΗΘΕΣ[...]ΝΔΕΛΕΛΑ[...]ΚΑΣΠΑΛΙΝ	
	ΟΥΚΕΑΙΣΦΡΟΝΕΙΝ[...]ΘΟΥ[...]ΛΟΥΤΡΟΠΟΝΤΙΝΑ	
	ΚΟΣΜΙΩΣΤ'ΕΙΣΩΠΑΡ[...]ΛΘΕ:[...]ΡΑΣΕΙ:ΚΑΙΜΑΛΑ (430)	
20	ΕΦΟΔΙ'ΟΥΧΟΡΑΣΜ'ΕΧΟΝΤΑ[...]ΚΑΙΕ[...]	160
	Δ'ΕΙΣΙΩΝΚΑ[...]ΤΙΤΟΥΤΩΝΣΥΝΔΙΟΡΘΩΣΩΣ':Ε[...]	
	ΟΜΟΛΟΓΩΝΙΚΑΝΣΕ:ΜΙΚΡΟΥΓ'ΗΡΑΚΛΕΙΣΚΑΙΝΥΝ·ΕΓ[...]	
	ΛΥΟΣΕΙΜ'ΟΥΚ[...]ΣΤΙΓΑΡΤΑΥΘ'ΩΣΤΟΤ'ΩΜΗΝΕΥΚΡΙΝΗ	
	ΠΑΛΙΝΠΕΠΟΜΦΕΤΗΝΧΛΑΜΥΔΑΦΕΡΟΝΤΑΜΕ (435)	
25	ΚΑΙΤΗΝΣΠΑΘΗΝΙΝΑΙΔΩΤΙΠΟΙΕΙΚΑΙΛΕΓΩ	165
	ΕΛΘΩΝ·ΑΚΑΡΕΣΔΕΩΔΕΦΑΣΚΕΙΝΚΑΤΑΛΑΒΕΙΝ	
	ΤΟΝΜΟΙΧΟΝ[...]ΝΔΟΝΙΝ'ΑΝΑΠΗΔΗΣΑΣΤΡΕΧΗ	
	ΕΙΜΗΓΕΠΑΝ[...]ΠΑΣΙΝΑΥΤΟΝΗΛΕΟΥΝ	
	ΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝ'ΟΥΤΩΔΕ[...]ΟΤΗΝΟΥΔ'ΕΝΥΠΝΙ[(440)	
30	ΤΔΩΝΓΑΡΟΙΔ'ΩΤΗΣΠ[...]ΣΕΠΙΔΗΜΙΑΣ	170
	ΟΞΕΝΟΣΑΦΙΚΤΑΙΧΑΛΕΠΑΤΑΥΤΑΠΑΝΤΕΛ[
	ΤΑΠΡΑΓΜΑΤ'ΕΣΤΙ·ΝΗΤΟΝΑΠΟΛΛΩΤΑΥΤΑ[
	ΚΑΙΤΟΚΕΦΑΛΛΙΟΝΟΥΔΕΠΩΛΟΓΙΖΟΜΑΙ	
	ΤΟΝΔΕΣΠΟΤΗΝ[...]ΝΕΞΑΓΡΟΥΘΑΤΤΟΝ[(445)	
35	ΕΛΘΗΤΑΡΑΧΗΝΟΙΑΝΠΟΝΣΕΙΠΑΡΑΦ[175
	.Ç [...]ΜΕΙΣΔ'ΑΦΗΚΑΘ'ΙΕΡΟΣΥΛΛΑΘΗΡΙΑ	
	[...]ΚΑΤ'ΕΞΩΤΗΣΘΥΡ[...]C[...]ΙΑΣ[...] ?	
38	Α[...]... ΤΙΟC·ΡΓ·Ζ·ΜΕ[...]ΟC[...]ΥΤΑ	

1, 3, 4. Les indications marginales semblent être d'une seconde main (celle de l. 3 indistincte). — 6. J'adopte, après quelque hésitation, les lectures de Jensen. — 10. Cf. Sudhaus. — 21. Je crois bien lire CYNΔΙΟΡΘΩCΩC', puis double point (moins sûr), puis Ε (διορθώσω·-έ[με]). L'ensemble de ma lecture est confirmé par Jensen. — 22. Après NYN (très lisible), restes d'une lettre aux jambages divergents, puis ΕΓ, puis lacune d'une lettre (λέγω?-δ'έγω?). — 26. ΑΚΑΡΕC (Jensen) plus sûr que ΑΚΑΡΗΣ. — 37. I final ne semble pas être encore la fin du vers; vague trace de lettre après lui; au lieu de I, on pourrait aussi voir un double point. — 38. Au début, Α ou peut-être Ο.

* Κορυατε, Μέν. (p. 110-111), v. 141-178.

[Pap. J, 4.]

(Fr., p. 174.)
(450)

	ΗΔ'ΟΙΧΕΘ'ΩΣΤΟΝΓΕΙΤΟΝ'ΕΥΘΥΣΔΗΛΑΔΗ	
	ΤΟΝΜΟΙΧΟΝ·ΟΙΜΩΖΕΙΝΦΡΑΣΑΣ'ΗΜΙΝΜΑΚΡΑ	180
	ΚΛΙΜΕΓΑΛΛΑ·ΜΑΝΤΙΝΟΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ·[
	ΤΟΥΤΟΝΕΠΙΤΥΓΧΑΝΕΙΤΙ·ΚΟΥ[.]ΤΗΝΘΥΡΑΝ· ΔΛ/	
5	ΑΝΘΡΩΠΕΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝΤΙΒΟΥΛΕΙΤ[.]...Ε[.]...	(455)
	ΕΝΤΕΥΘΕΝΕΙ·ΤΥΧΟΝΑΛΛΑΤΙ[.]ΙΟΥΠΡ[.]ΜΟΙ[185
	ΑΠΟΝΕΝΟΗΣΘΕΠΡΟΣΘΕΩΝ[.]...ΕΥΘΕΡΑΝ	
	ΕΧΕΙΝΓΥΝΑΙΚΑΠΡΟΣΘ[.]ΝΤ[.]ΚΥΡ...	
	ΤΟΛΜΑΤΕΚΑΤΑΚΛΕΙΣΑΝΤΕΣ·ΩΣΤ[.]	
10	ΕΤΙΣΥΚΟΦΑΝΤΕΙΣΟΣΤΙ[.]...C[.]	(460)
	ΠΟΤΕΡΑΝΟΜΙΖΕΤ'ΟΥΚΕΧΕΙΝΗ[190
	ΟΥΔ'ΑΝΔΡΑΣΕΙΝΑΙ·ΜΗΜΑΔΙΑΤΟ[.]...ΒΟ[
	ΟΤΑΝΔΕΤΕΤΡΑΔΡΑΧΜΟΥΣΤΟΙΟΥ[.]...ΛΛ[
	ΗΡΑΔΙΩΣΜΑΧΟΥΜΕΘ'ΥΜ[.]Ν[.]...Ε[
15	ΠΡΑΓΜΑΤΟΣ[.]ΣΕΛΓΟΥΣΙ[.]...ΟΝΤΟΥΤΟΔ'ΕΙΠΕ[(465)
	[.]...ΛΕΔ[.]...ΕΛΘ'ΑΝ...[.]...[.]ΑΡΙΩΝ·ΟΙΧΕΤ[195
	[.]...Ε[.]...ΑΡ[.]...ΛΟΓΕΙΤ'ΕΧΕΙΝ·	
	ΟΥΚ[.]...ΤΕΝ[.]...ΜΑΙΤΙΝΑΣ·	
	ΥΜΩΝ[.]...ΤΑΣΠΡΟΣΤΙΝΟΙΕΣΘ'ΕΙΠΕΜ[.]	
20	ΠΑΙΖΕΙΝ[.]...ΟΛΗΡΟΣΚΑΤΑΚΡΑΤΟΣΤΟΔΥΣΤΥΧ[.]C	(470)
	ΟΙΚΙΔΙΟΝΤ[.]ΥΤ'ΑΥΤΙΚ'ΕΞΑΙΡ[.]ΟΜΕΝ	200
	ΟΠΛΙΖΕΤΟΝΜΟΙΧΟΝ·ΠΟΝΗΡΑΝΑΘΛΙΕ·	
	ΩΣΠΕΡΠΑΡΗΜΙΝΟΥΣΑΝΕΠ[.]...ΝΕΙΣΠΑΛΛΙ	
	ΟΙΠΑΙΔΕΣΟΙΤΑΠΕΛΤΙ'ΕΧΟΥ[.]ΠΡΙΝΠΤΥΧΑΙ	
25	ΔΙΑΡΠΑΣΟΝΤΑΙΠΑΝΤΑΚΑ[.]...ΕΤΡΩΒΟΛΟΥC	(475)
	ΚΑΛΗΣ·ΕΠΛΙΖΟΝCΚΑΤΟΦΑΓΟΣΓΑΡΕΙ·ΠΟΛΙΝ	205
	ΟΙΚΟΥΝΤΕC·ΑΛΛ'ΟΥΚΕΧΟΜΕΝ[.]ΕΙCΟΙΛΗΨΟΜΑΙ	
	CΑΡΙCΑΝ·ΑΠΑΓΕCΚΟΡΑΚΑC[.]...CΕΙCΕΙΜ'ΕΓΩ	
	ΕΩCΕΟΙΚΑC[.]...CΟΥΤ[.]...C[.]...C[.]...C[.]	
30	[.]...ΜΕΝΕΙΠΡΟ[.]...ΜΟΙΔΩΡ[.]...ΜΕΓΑΤΙCΟΙΚΑΚΟΝ	(480)
	[.]...CΩC·CΥΤ[.]...ΤΩΝΓΕΓΟΝΑC[.]...ΤΙΩΤΑΤΗ·	210
	[.]...ΤΩCΟΝΑΙΟΛΕΓ'ΟΤΙΠΡΟCΓΥΝΑΙΚΑΠΟΙ	
	[.]...CΑCΑΚΑΤ[.]...ΠΕΦΕΥΓΕ·ΠΡΟCΓΥΝΑΙΚΑΠΟΙ	
	[.]...CΑCΑ·ΚΑΙΓΑΡΟΙΧΕΘ'ΩCΤΗΝΜΥΡΡΗΝ[.]Ν	
35	[.]...ΓΕΙΤΟΝ'ΟΥΤΩΜΟ[.]...ΓΕΝΟΙΘ'ΑΒΟΥΛΟΜΑΙ·	(485)
	[.]...Ι·ΟΙΧΕΘ'ΟΥΤΟΜΕΛΗΜ'ΕCΤΕΝΘΑ[.]Ε	215
	[.]...Ν[.]...ΟΙ[.]...ΥΝ[.]...ΝCΥΒΟΥΛΕΙΠ[
38	ΑΠ[.]...Ε[.]...ΝΑΙ[.]...ΕΥΔΗΛ[

3. Après CΤΡΑΤΙΩΤΗΣ, une lettre qui peut être Α, Λ, Δ. — 4. ΔΛ, en marge, de seconde main (cf. Koerte ΔΕ/) me paraît assez sûr. — 5-11. J'ai donné, d'après Koerte et surtout Jensen, tout ce qui me semblait à peu près sûr dans ces pénibles fins de vers. — 12. Le scribe, après le double point, avait par erreur écrit ΜΑ, qu'il a corrigé en ΜΗ (μη μδ). — 15. Les lectures de Jensen paraissent sûres, à l'exception de [εν]ερα, que je ne puis pas vérifier. — En marge, une croix grossièrement tracée. — 16. Après ΑΝ, restes d'une lettre ronde, et ensuite d'une longue haste verticale (ΘΡ?), puis plus rien de lisible. — 26. Η de ΚΑΛΗΣ paraît être refait sur un groupe de deux lettres dont la seconde était Ε. — 27. En combinant les lectures de Jensen, celle de Koerte (B. P. W., 1910, n° 47), et les miennes, on a ce vers : οἰκούντες : — ἀλλ'οὐκ ἔχομεν : — εἰ σοὶ λήψομαι. ΕΧΟΜΕΝ est sûr; il reste la moitié de Ν (ν); après Ν, une toute petite lacune qui a dû suffire pour un double point, marquant changement d'interlocuteur, puis, je crois, ΕΙ COI.

* Κορτε, Μέν. (p. 114-118), v. 179-216.

[Pap. E, 3.]

(Fr., p. 114.)

	[...]ΑΙΚΟΣΕΞΟΛΛΥCΙΝ: ΟΥΚΕΘ'ΗΓΕΜΩΝ:	
	[...]ΩΝΘΕΩΝΑΝΘΡΩΠ'ΑΠΕΛΘ': ΑΠΕΡΧΟΜΑΙ:	
	[...]ΣΕΠΟΙΗΣΕΙΝΤΙ ΚΑΙΓΑΡΑΒΡΟΤΟΝΟΝ	
	[...]ΤΙΠΡΟΣΠΟΛΙΟΡΚΙΑΝCΥΧΡΗCΙΜΟΝ	220
5	[...]ΑΙΤ'ΑΝΑΒΑΙΝΕΙΝΠΕΡΙΚΑΘΗCΘΑΙΠΟΙCΤΡΕΦΕΙ	(75)
	[...]ΚΑCΤΡΙ'ΗCΧΥΝΘΗC·ΜΕΛΕΙΤΟΥΤΩΝΤΙCΟΙ:	
	[...]ΕΝΤΙΤΟΙΟΥΤ'ΗΝΩΠΟΛΕΜΩΝΟΙΟΝΦΑΤΕ	
	ΥΜΕΙCΤΟΓΕΓΟΝΟCΚΑΙΓΑΜΕΤΗΝΓΥΝΑΙΚΑCΟΥ:	
	ΟΙΟΝΛΕΓΕΙCΠΑΤΑΙΚΕ: ΔΙΑΦΕΡΕΙΔΕΤΙ	225
10	ΕΓΩΓΑΜΕΤΗΝΝΕΝΟΜΙΚΑΤΑΥΤΗΝ: ΜΗΒΟΛ	(80)
	ΤΙCΕΘ'ΟΔΟΥCΕΜ...ΤΙCΑΥΤΗ: ΠΑΝΥΚΑΛΩC	
	ΗΡΕCΚΕCΑΥΤΗΤΥΧΟΝΙCΩCΝΥΝΔ'ΟΥΚΕΤΙ	
	ΑΠΕΛΗΛΥΘ'ΟΥΚΑΤΑΤΡΟΠΟΝCΟΥΧΡΩΜΕΝΟΥ	
	ΑΥΤΗ: ΤΙΦΗCΟΥΚΑΤΑΤΡΟΠΟΝΤΟΥΤΙΜΕΤΩ	230
15	ΠΑΝΤΩΝΛΕΛΥΠΗΚΑCΜΑΙCΤΕΙΠΩΝ: ΕΡΕΙC	(85)
	ΤΟΥΤ'ΟΙΔ'ΑΚΡΙΒΩCΩCΘ'ΟΜΕΝΝΥΝΙΠΟΕΙC	
	ΑΠΟΠΛΗΚΤΟΝΕCΤΙ: ΠΟΥΦΕΡΕΙΓΑΡ: ΗΤΙΝΑ	
	ΑΞΩΝΕΑΥΤΗCΕCΤ'ΕΚΕΙΝΗΚΥΡΙΑ	
	ΛΟΙΠΟΝΤΟΠΕΙΘΕΙΝΤΩΚΑΚΩCΔΙΑΚΕΙΜΕΝΩ	235
20	ΕΡΩΝΤΙΤ'ΕCΤΙΝ: ΟΔΕΔΙΕΦΘΑΡΚΩCΕΜΟΥ	(90)
	ΑΠΟΝΤΟCΑΥΤΗΝΟΥΚΑΔΙΚΕΙΜ': ΩCΤ'ΕΓΚΑΛΕΙΝ	
	ΑΔΙΚΕΙC'ΕΚΕΙΝΟCΑΝΠΟΤ'ΕΛΘΗCΕΙCΛΟΓΟΥC	
	ΕΙΔ'ΕΚΒΙΑCΕΙΔΙΚΗΝΟΦΛΗCΕΙC·ΟΥΚΕΧΕΙ	
	ΤΙΜΩΡΙΑΝΓΑΡΤΑΔΙΚΗΜ[...].ΜΑΔΕ:	240
25	ΟΥΔ'ΑΡΑΝΥΝ: ΟΥΔ'ΑΡΑΝΥΝ: ΟΥΚΟΙΔ'ΟΤΙ	(95)
	ΛΕΓΩΜΑΤΗΝΔΗΜΗΤΡΑΠΛΗΝΑΠΑΓΞΟΜΑΙ	
	ΓΛΥΚΕΡΑΜΕΚΑΤΑΛΕΛΟΙΠΕ·ΚΑΤΑΛΕΛΟΙΠΕΜΕ	
	ΓΛΥΚΕΡΑΠΑΤΑΙΚ'ΑΛΛ'ΕΙΠ[.]ΡΟΥΤΩCΟΙΔΟΚΕΙ	
	ΠΡΑΤΤΕΙΝCΥΝΗΘΗCΘΑΓΑΡΚΑΙΠΟΛΛΑΚΙC	245
30	ΛΕΛΑΛΗΚΑCΑΥΤΗ·ΠΡΟΤΕΡΟΝΕΛΘΩΝΔΙΑΛΕΓΟΥ	(100)
	ΠΡΕCΒΕΥCΟΝΙΚΕΤΕΥΩCΕ: ΤΟΥΤΟΜΟΙΔΟΚΕΙC	ΠΑΤ/ ΠΟΛ/
	ΟΡΑCΠΟΕΙΝ: ΔΥΝΑCΑΙΔΕΔΗΠΟΥΘΕΝΛΕΓΕΙΝ	
	ΠΑΤΑΙΚΕ: ΜΕΤΡΙΩC: ΑΛΛΑΜΗΝΠΑΤΑΙΚΕΔΕΙ	
	ΑΥΤΗCΤΙΝΗCΩΤΗΡΙΑΤΟΥΠΡΑΓΜΑΤΟC	250
35	ΕΓΩΓΑΡΕΙΤΙΠΩΠΟΤ'ΗΔΙΚΗΧ'ΟΛΩC	(105)

9. Le double point après ΠΑΤΑΙΚΕ n'est pas absolument sûr, mais très vraisemblable, et je crois devoir le maintenir: il explique d'ailleurs la *paragraphos* qui est au-dessous du vers. — 11. Après ΔΟΥC, on peut lire ΕΜ. Le double point, s'il existe, me semble devoir être placé après ΕΜ[ΟΙ], devant ΤΙC. — 17. Je maintiens le double point avant et après ΠΟΥΦΕΡΕΙΓΑΡ, bien que, dans les deux cas, il ne soit pas absolument sûr: la *paragraphos* du v. 18 est certaine. — 23. Point en haut après ΟΦΛΗCΕΙC (sur le bord de la lacune): cf. ms. de Leipzig. — 29-35. Tous les accents sont de seconde main (encre assez pâle). — 30. Iota adscript de ΤΗC, de taille réduite. — 31. C de ΔΟΚΕΙC semble, comme le dit Jensen, avoir été barré: est-ce par une seconde main? — 33. Peut-être y a-t-il un signe de ponctuation après ΔΕΙ.

* KOERTZ, *Mém.* (p. 118-122), v. 230-265.

[Pap. E, 4.] †

(Fr., p. 116.)

	ΕΙΜΗΔΙΑΤΕΛΩΠΑΝΤΑΦΙΛΟΤΙΜΟΥΜΕΝ[
	ΤΟΝΚΟΣΜΟΝΑΥΤΗΣΕΙΘΕΩΡΗΣΑΙΣ.Κ. .[
	ΕΧΕΙ : ΘΕΩΡΗΣΟΝΠΑΤΑΙΚΕΠΡΟ[
	ΜΑΛΛΟΝΜ'ΕΛΕΗΣΕΙΣ : ΩΠΟΣΙΔ[255
5	ΕΝΔΥΜΑΘ'ΟΙ'ΟΙΑΔΕΦΑΙΝΕΘΗΝΙΚ'Α[(110)
	ΛΑΒΗΤΙΤΟΥΤΩΝ·ΟΥΓΑΡΕΩΡΑΚΕΙΣΙΩ[
	ΠΑΤ/ ΕΓΩΓ : ΚΑΙΓΑΡΤΟΜΕΓΕΘΟΣΔΗΠΟΥΘΕΝΗ ^N	
	ΛΞΙΘΝΙΔΕΙΝΑΛΛΑΤΙΦΕΡΩΝΥΝΕΙΣΜΕΣΟΝ	
	ΤΟΜΕΓΕΘΟΣΕΜΒΡΟΝΤΗΤΟΣΥΠΕΡΑΛΛΩΝΑΛΛΩ :	260
10	ΜΑΤΟΝΔΙ'ΟΥΔ'ΕΝ : ΟΥΓ'ΑΡΑΛΛΑΔΕΙΠΑΤΑΙΚΕΣΕ	(115)
	ΙΔΕΙΝΒΑΔΙΖΕΔΕΥΡΟ : ΠΑΡΑΓ' : ΕΙΣΕΡΧΟΜΑΙ :	
	ΟΥΚΕΙΣΦΘΕΡΕΙΣΘΕΘΑΤΤΟΝΥΜΕΙΣΕΚΠΟΔΩ	
	ΛΟΓΧΑΣΕΧΟΝΤΕΣΕΚΠΕΠΗΔΗΚΑΣΙΜΟΙ	
15	ΟΥΚΑΝΔΥΝΑΙΝΤΟΔ'ΑΝΕΞΕΛΕΙΝΝΕΟΤΤΙΑΝ	265
	ΧΕΛΙΔΟΝΩΝΟΙΟΙΠΑΡΕΙΣ'ΟΙΒΑΣΚΑΝΟΙ	(120)
	ΑΛΛΑΞΕΝΟΥΣΦΗΣ'ΕΙΧΟΝ·ΕΙΣΙΔ'ΟΙΞΕΝΟΙ	
	ΟΙΠΕΡΙΒΟΗΤΟΙΣΩΣΙΑΣΕΙΣΟΥΤΟΙ·	
	ΠΟΛΛΩΝΓΕΓΟΝΟΤΩΝΑΘΛΙΩΝΚΑΤΑΤΟΝΧΡΟΝΟ	
20	ΤΟΝΝΥΝΦΟΡΑΓΑΡΓΕΓΟΝΕΤΟΥΤΟΥΝΥΝΚΑΛΗ	270
	ΕΝΑΠΑΣΙΤΟΙΣΕΛΛΗΣΙ·ΔΙΟΤΙΔΗΠΟΤΕ	(125)
	ΟΥΔΕΝΑΝΟΜΙΖΩΤΩΝΤΟΣΟΥΤΩΝΑΘΛΙΟΝ	
	ΑΝΘΡΩΠΟΝΟΥΤΩΣΩΣΕΜΑΥΤΟΝΖΗΝΕΓΩ	
	ΩΣΓΑΡΤΑΧ[.]ΣΤ'ΕΙΣΗΛΘΟΝΟΥΔΕΝΩΝΑΕΙ	
25	ΕΙΩΘ'ΕΠΡΟΙΟΥΝΟΥΔΕΠΡΟCΤΗΝΜΗΤΕΡΑ	275
	ΕΙΣΗΛΘ[.]ΝΟΥΤΩΝΕΝΔΟΝΕΚΑΛΕC'ΟΥΔΕΝΑ	(130)
	ΠΡΟCΕΜΑΥΤΟΝΑΛΛ'ΕΙCΟΙΚΟΝΤΙΝΕΛΘΩΝΕΚΠΟΔΩ	
	ΕΝΤΑΥΘΑΚ[.]ΤΕΚ[.]ΙΜΗΝCΥΝΕCΤΗΚΩCΠΑΝΥ	
	ΤΟΝΔΑΟΝΕΙCΠΕΜΠΩΔΕΔΗΛΩCΟΝΘ'ΟΤΙ	
30	ΗΚΩΤΟΣΟΥΤΟΝΑΥΤΟΠΡΟCΤΗΝΜΗΤΕΡΑ	280
	ΟΥΤΟCΜΕΝΟΥΝΜΙΚΡΟΝΤΙΦΡΟΝΤΙCΑCΕΜΟΥ	(135)
	ΑΡΙCΤΟΝΑΥΤΟΙCΚΑΤΑΛΑΒΩΝΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΝ	
	ΕΓΕΜΙΖΕΝΑΥΤΟΝΕΝΔΕΤΟΥΤΩΤΩΧΡΟΝΩ	
	ΚΑΤΑΚΕΙΜΕΝΟCΠΡΟCΕΜΑΥΤΟΝΕΛΕΓΟΝ·ΑΥΤΙΚΑ	
	ΠΡΟCΕΙCΙΝΗΜΗΤΗΡΑΓΓΕΛΟΥCΑΜΟΙ	285
35	ΠΑΡΑΤΗCΕΡΩΜΕΝΗCΕΦΟΙCΑΝΦΗCΙΜΟΙ	(140)
36	ΕΙCΤΑΥΤΟΝΕΛΘΕΙΝΑΥΤΟCΕΜΕΛΕΤΩΝΛΟΓΟΝ	

Les accents et esprits de cette page sont de seconde main. — 2. Après ΘΕΩΡΗCΑΙC, : ΚΑΛ[du fragment de Leipzig est possible, mais les lettres sont indistinctes. — 5. Après ΟΙΑΔ, une barre transversale, que j'avais prise autrefois pour un accent (c'est peut-être une simple tache). — 7. ΠΑΤ/, en marge, de seconde main. ΕΓΩC : corrigé en ΕΓΩΓ : — Ε initial paraît être surmonté d'un esprit (de seconde main). — A la fin du vers il me semble voir Η^N, N étant d'ailleurs réduit à sa haste de gauche. — 8. Paragraphos très effacée, mais sûre. — 18. ΑΘΛΙΩΝ (de Ricci), sûr. — 30. ΟΥΤΟC (Koerte), moins douteux que ΑΥΤΟC. — 36. Il me semble qu'une seconde main (ou la première, avec une encre plus pâle) a complété Γ en Τ, et qu'il faut lire ΕΜΕΛΕΤΩΝ (cf. Headlam).

* Κορυττ, Μέν. (p. 122-126), v. 265-300.

[Pap. K, 2.]†

(Fr., p. 120.)

	— — — — — (vacat) — — — — —	
	[.....]ΗΤΕΡ'ΑΥΤΟΥΦ[....]ΟÇ	
	[.....]ΤΑΦΥΓΟΥÇ'ΕΔΥΝΑΜΗΝ·ΟΥÇΚΟΠΕΙÇ	
	[..]ΑΜΕΛ[....]ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΤΕΜΕΓΑΡΠΑΝΥ	290
5	[..].ΟΝΟΥ[....]ΑΛΛ'ΟΥΤΟΥΤ'ΕΤΑΙΡΑΝΔ'ΙΝΑΜ'ΕΧΗ·	
	ΕΙΤ'ΟΥΛΛΑΘΕΙΝΤΟΥΤΟΥÇΑΝΕÇΠΕΥΔΟΝΤΑΑΛΑΝ·	(165)
	ΑΥΤΟÇ[.]ΕΚΕΙΝΟÇΑΛΛ'ΙΤΑΜΩÇΕΙÇΤΑΥΤΟΜΕ	
	ΤΩΠΑΤΡΙΚΑΤΕÇΤΗÇ'ΕΙΛΟΜΗΝΔ'ΟΥΤΩÇΕΓ[
	ΑΦΡΟΝΩÇΕΧΕΙΝΕΧΘΡΑΝΤΕΠΡΑΤ[295
	ΥΜΙΝΘ'ΥΠΟΝΟΙΑΝΚΑΤΑΛΙΠΕΙΝ[
10	ΗΝΕΞΑ[.]ΕΙΨΑΙÇ'ΟΥΚΕΤ'ΟΥΔ'ΑΙÇΧ[(170)
	ΠΑΤΑΙΚΕΚΑΙÇΥΤΑΥΤΑÇΥΜΠΕΠ[
	ΗΛΘΕÇΤ[.]ΙΑΥΤΗΝΘ'ΥΠΕΛΑΒΕÇ[
	ΜΗΔΗ[.]ΕΝΟΙΤ'ΩÇΕΥΠΟΛΥ[300
	ΔΕΙΞΑΙÇΑΛΛΗΘΩÇΟΝΤ'ΕΓΩ[
15	ΑΛΛ'ΑΠΙΘΙΜΗΔΕΝΗΤΤΟΝ[(175)
	ΥΒΡΙΖΕΤΩΤΟΛΟΙΠΟΝ·ΟΥ[
	ΓΕΓ[.]ΝΕΤΟΔΕΙΝΟΝ·ΑΝΟÇ[
18	Ο[.....]ΛΑ..ΘΕΡΑΠΑΙΝ[(178) 305
	(fin de la page)	

Dans la marge, au-dessus de la ligne 1, traces de deux ou trois lettres. — 1. Après Φ, restes de deux hastes verticales, je crois; entre Φ et Ο, quatre lettres environ. ΟÇ final douteux (Jensen ΚΗ, douteux). — 3. Un léger intervalle entre ΓΥΝΑΙΚΑ et ΚΑΤΕΜΕ. — 10. Il est possible qu'il faille lire ΕΞΑ[.]ΕΙΨΑΙΤ' (Jensen); ce qui reste de la dernière lettre se prête aux deux lectures. — 18. Devant Α initial, Ν est possible; on pourrait aussi lire Κ. De ΘΕΡΑΠΑΙΝΑΝ, que j'ai lu en 1907 (et qui est visible encore sur la planche), il ne reste que ΘΕΡΑΠΑΙΝ sur le papyrus. Devant ce mot, lire peut-être ΛΑΙÇ, comme le propose Jensen; douteux cependant.

* Κορυτε, *Μέμ.* (p. 126), v. 301-318.

[Pap. K, 1.]

(Fr., p. 118.)

— — — — — (vacat) — — — — —
 ..[.....]ΛΑ.[
 ΤΟΥΜΟΥΠΑΤΡΟΣΚΑΙΜΗΤΡΟΣΕ.[
 ΛΕΙΠΑΡΕΜΑΥΤΗΤΑΥΤΑΚΑΙΤΗΡ[...].ΤΙΟΥΝ
 5 ΒΟΥΛΕΙ: ΚΟΜΙΣΑΣΘΑΙΤΑΥΤ[.....].ΩΚΑΣΣ[(145) 310
 ΚΟΜΙΔΗΤΟΝΑΝΘΡΩΠΟΝΤΙΒΟΥΛΕ[...].ΦΙΛΑΤΗ
 ΔΙΑΣΟΥΓΕΝΕΣΘΩΤΟΥΤΟΜ[...].ΡΑΧΘ[...].ΣΕΤΑΙ
 ΤΟΥΤΟΓΕΛΟΙΟΝΑΛΛ'ΥΠΕΡΠΑΝΤΩΝ[...].ΧΡΗΝ
 [...].ΝΣ': ΕΓΩΔΑΤΑΜ'ΑΡΙΣΤ': ΟΥΤΩΣΕΧΕΙΣ ΠΑΤ/
 [...].ΕΡΑΠΑΙΝΩΝΟΙΔΕΤΑΥΤ'ΟΠΟΥΣΤΙΣΟΙ: (150)
 10 [...].ΣΟΙΔΕ: ΚΑΛΕΣΑΤΩΤΗΝΔΩΡΙΔΑ 315
 [...].Σ: ΑΛΛ'ΟΜΩΣΓΛΥΚΕΡΑΠΡΟΣΤΩΝΘΕΩ
 [...].ΡΕΣΤ' ΕΦΟΙΣΝΥΝΙΛΟΓΟΣΔΕΓΩΛΕΓΩ
 [...].ΔΩΝΩΚΕΚΤΗΜΕΝΗ: ΔΩΡ/
 [...].ΙΟΝΤΟΚΑΚΟΝ: ΕΞΕΝΕΓΚΕΜΟΙ (155)
 15 [...].ΕΞΩΔΩΡΙΤΗΝΤΑΠΟΙΚΙΛΑ 320
 [...].ΡΙΔΙ'·ΗΝΔΕΔΩΚΑΣΟΙ
 [...].ΛΑΙΒΙΣΑΘΛΙΑ: ΠΕΠΟΝΘΑΤΙ ΠΑΤ/
 [...].ΝΣΩΤΗΡ[.....].ΑΝΥ
 19 [...].ΓΜ'ΟΥΔΕΝΗΚΕ[(160) 324
 (fin de la page)

1. Au début, traces de deux lettres ΕΡ, ΕΥ? Après ΛΑ, peut-être un Δ (dont il resterait seulement la base). — 2. A la fin, après Ε, une haste verticale, je crois. — 4. Devant Ω, haste verticale. — 5. Le point en haut (?) que j'ai vu après ΑΝΘΡΩΠΟΝ est bien au-dessus de la ligne; ce peut être une tache. — Après ΒΟΥΛΕ, une lacune pouvant convenir à un Ι, puis un point, reste probable d'un double point. — 12. Devant ΕΓΩ, je crois voir un Δ (ou un Λ) mal fait (Jensen X). — 14. Ο que j'ai lu devant ΙΟΝ (οἶον) en 1907 a disparu du papyrus; visible sur la planche. — 15. Devant ΕΞΩ, je ne vois plus l'apostrophe que j'y ai vue autrefois. — 16.]ΡΙΔΙ' (Jensen) est la lecture la moins douteuse, mais le groupe ΡΙ n'est pas écrit comme d'habitude: Ρ est collé à Ι. — 17. Il me semble lire après la lacune]ΛΑΙΒΙC: cf. Headlam *κλαίεις*. — 19. ΠΡΑΓΜ que j'ai lu en 1907 a partiellement disparu du papyrus; il est visible sur la planche.

* KOERTZ, *Mém.* (p. 128-130), v. 319-337.

Il est fort douteux que ce fragment appartienne à la Πέρικειρομένε. On en trouvera ci-dessus copie à l'*Introduction*.

[Pap. G, 1.]

(Fr., p. 146.)

	— — — — — (tent) — — — — —	
	ΟCΤ[
	ΗΜΑΙΝ[
	ΛΑΒΩΝΕΠΑΓΛΘ[
5	ΩCΓΑΡΤΑΧΙCΤ'ΕΙCΗΛΘΟΥΠΕΡΕCΠΟΥΔΑΚΩC	(5) 5
	ΤΑΤΟΥΓΑΜΟΥΠΡΑΤΤΕΙΝΦΡΑCΑCΤΟΠΡΑΓΜ'ΑΠΛΩC	
	ΤΟΙCΕΝΔΟΝΕΚΕΛΕΥC'ΕΥΤΡΕΠΙΖΕΙΝΠΑΝΘ'ΑΔΕΙ	
	ΚΑΘΑΡΑΠΟΕΙΝΠΕΤΤΕΙΝΕΝΑΡΧΕCΘΑΙ·ΚΑΝΟΥΝ·	
	ΕΓΙΓΝΕΤ'ΑΜΕΛΕΙΠΑΝΘ'ΕΤΟΙΜΩCΤΟΔΕΤΑΧΟC	
	ΤΩΝΠΡΑΤΤΟΜΕΝΩΝΤΑΡΑΧΗΝΤΙΝ'ΑΥΤΟΙCΕΝΕΠΟΕΙ	
10	ΟΠΕΡΕΙΚΟCΕΠΙΚΛΙΝΗCΜΕΝΕΡΡΙΠΤ'ΕΥΘΥCΕΚΠΟΔΩΝ	(10) 10
	ΤΟΠΑΙΔΙΟΝΚΕΚΡΑΓΟC·ΑΙΔ'ΕΒΩΝΑΜΑ	
	ΑΛΕΥΡ'ΥΔΩΡΕΛΛΙΟΝΑΠΟΔΟCΑΝΘΡΑΚΑC	
	ΚΑΥΤΟCΔΙΔΟΥCΤΟΥΤΩΝΤΙΚΑΙCΥΛΛΑΜΒΑΝΩΝ	
	ΕΙ[.].ΤΑΜΙΕΙΟΝΕΤΥΧΟΝΕΙCΕΛΘΩΝ·ΟΘΕΝ	
15	ΠΛΕΙΩΠΡΟΑ[.]ΡΩΝΚΑΙCΚΟΠΟΥΜΕΝΟCΕ.[(15) 15
	ΟΥΚΕΥΘΥCΕΞΗΛΘΟΝΚΑΘΟΝΔ'ΗΝΧΡΟΝΟΝΕΓΩ	
	ΕΝΤΑΥΘΑΚΑΤΕΒΑΙΝ'ΑΦΥΠΕΡΩΟΥΤΙCΓΥΝΗ	
	ΑΝΩΘΕΝΕΙCΤΟΥΜΠΡΟCΘΕΤΟΥΤΑΜΕΙΪΟΥ	
	ΟΙΚΗΜΑ·ΤΥΓΧΑΝΕΙΓΑΡΙCΤΕΩΝΤΙCΩΝ	
20	ΩCΘ'ΗΤ'ΑΝΑΒΑCΙCΕCΤΙΔΙΑΤΟΥΤΟΥΤΟΤΕ	(20) 20
	ΤΑΜΙΕΙΟΝΗΜΙΝΤΟΥΔΕΜΟCΧΙΩΝΟCΗΝ	
	ΤΙΤΘΗΤΙCΑΥΤΗΠΡΕCΒΥΤΕΡΑΓΕΓΟΝΥΙ'ΕΜΗ	
	ΘΕΡΑΠΑΙΝ'ΕΛΕΥΘΕΡΑΔΕΝΥΝΪΔΟΥCΑΔΕ	
	ΤΟΠΑΙΔΙΟΝΚΕΚΡΑΓΟCΗΜΕΛΗΜΕΝΟΝ	
25	ΕΜΕΤ'ΟΥΔΕΝΕΙΔΥΙ'ΕΝΔΟΝΟΝΤ'ΕΝΑCΦΑΛΕΙ	(25) 25
	ΕΙΝΑΙΝΟΜΙCΑCΑΤΟΥΛΑΛΕΙΝΠΡΟCΕΡΧΕΤΑΙ	
	ΚΑΙΤΑΥΤΑΔΗΤΑΚΟΙΝΑΦΙΛΤΑΤΟΝΤΕΚΝΟΝ	
	ΕΙΠΟΥCΑΚΑΙΜΕΓΑΓΑΘΟΝΗΜΑΜΜΗΔΕΠΟΥ	
	ΕΦΙΛΗCΕΠΕΡΙΗΝΕΓΚΕΝΩCΔ'ΕΠΑΥCΑΤΟ	
30	ΚΛΑΟΝΠΡΟCΑΥΤΗΝΦΗC[.]ΝΩΤΑΛΑΙΝ'ΕΓΩ	(30) 30
	ΠΡΩΗΝΤΟΙΟΥΤΟΝΟΝΤΑΜΟCΧΙΩΝΕΓ[
	ΑΥΤΟΝΕΤΙΘΗΝΟΥΜΗΝΑΓΑΠΩCΑΝΥΝΔ'[
33	ΠΑΙΔΙΟΝΕΚΕΙΝΟΥΓΕΓΟΝ[.]ΝΑ[.]ΛΗΚΑΙΤΟ.[

7. Il me semble bien voir un point en haut avant et après ΚΑΝΟΥΝ. — 11. ΑΙΔ' (Koerte) est sûr. — 15. Après CΚΟΠΟΥΜΕΝΟC, je ne lis rien avec certitude (par moments j'ai cru lire ΕΚ[.]). — 19. Il y a un point-en-haut, très net, après ΟΙΚΗΜΑ; je ne l'avais pas vu en 1907. La phrase doit se terminer après ce mot qu'il faut vraisemblablement rattacher à τοῦμπροσθε τοῦ ταμείου. — 26. ΕΙΝΑΙ est en marge. — 33. Après ΤΟ, Δ (Koerte) est possible.

* KOERTE, *Mén.* (p. 66-68), v. 1-33.

[Pap. I, 3.]¹

(Fr., p. 150.)

	ΑΛΛ' ΕΙΣΚΑΛΟΝΓΑΡΤΟΥΤΟΝΕΙ[.]ΙΟΝΘ' ΟΡΩ	(65)	65
	ΤΟΝΠΑΡΜΕΝΟΝΤ ΕΚΤΗΣ[.....]ΤΕΟΝ		
	ΑΥΤΟΝΠΑΡΑΓΑΓΕΙΝΕΣΤΙΤΟΥ		
5	ΜΑΓΕΙΡ' ΕΓΩ[.]ΑΤΟ[.]ΣΘ[....]ΟΥΚΟΙΔΑΣΥ		
	ΕΦΟΤΙΜΑΧΑΙΡΑΣΠΕΡΙΦ[.....]ΙΚΑΝΟΣΓΑΡΕΙ-		
	ΑΛΛΩΝΚΑΤΑΚΟΥΑΙΠΑΝΤΑΠ[...][....]ΕΘ...	(70)	70
	ΙΔΙΩΤ' : ΕΓΩ : ΔΟΚΕΙΣΓΕΜ[....]ΤΟΥΣ[.]ΕΟΥΣ		
	ΕΙΠΥΝΘΑΝΟΜΑΙΠΟCΑ[.....]ΑΣΜΕΛΛΕΤ[.]		
	ΠΟ[.]ΙΝ·ΠΟCΑ[...][...]ΝΑΙΚΕCΕ[.]CΙ[.]ΠΗΝΙΚΑ		
10	ΕCΤΑΙΤΟΔΕΙΠΝΟΝ·ΕΙΔΕΗCΕΙΠΡΟCΛΑΒΕΙΝ		
	ΤΡΑΠΕΖΟΠΟΙΟΝ·ΕΙΚΕΡΑΜΟCΕCΤ' ΕΝΔΟΘΕΝ	(75)	75
	ΥΜΙΝΙ[.]ΑΝΟC·ΕΙΤΟΥΠΤΑΝΙΟΝΚΑΤΑCΤΕΓΟΝ		
	ΕΙΤΑΛΛ' ΥΠΑΡΧΕΙΠΑΝΤΑ : ΚΑΤΑΚΟΠΤΕΙCΓΕΜΕ		
	ΕΙΛΑΝΘΑΝΕΙCΕ[.]ΑΤΑΤ' ΕΙCΠΕΡΙΚΟΜΜΑΤΑ		
15	ΟΥΧΩCΕΤΥΧΕΝ : ΟΙΜΩΖΕ : ΚΑΙCΥΤΟΥΤΟΓΕ		
	ΠΑ[.]ΤΟCΕΝΕΚ' ΑΛΛΑΠΑΡΑΓΕΤ' ΕΙCΩ : ΠΑΡΜΕΝΩΝ :	(80)	80
	ΕΜΕΤΙCΚΑΛΕΙ : ΝΑΙΧΙ : ΧΑΙΡΕΔΕCΠΟΤΑ		
	ΤΗΝ[.....]ΔΑΚΑΤΑΘΕΙCΗΚΕΔΕΥΡ' : ΑΓΛΘΗΤΥΧΗ :		
	ΤΟΥ[.....]ΔΕΝΩCΕΓΩΜΑΙΛΑΝΘΑΝΕΙ :		
20	ΤΟ[....]CΤΑ[...][...]ΡΑΤΤΟΜΕΝΟΝΕΡΓΟΝ·ΕCΤΙΓΑΡ		
	ΠΕΡΙΕΡΓΟCΕΙΤΙCΑΛΛΟC·ΑΛΛΑ[...][...]ΝΘΥΡΑΝ	(85)	85
	ΠΡΟΪΩΝΠΕΠΑΗΧΕ : ΔΙΑΓΕΧΡΥCΙΠΑΝΘΟC' ΑΝ		
	ΟΜΑΓΕΙΡΟCΑΙΤΗΤΗΝΔΕΓΡΑΥΝΦΥΛΑΤΤΕΤΕ		
	ΑΠΟΤΩΝΚΕΡΑΜΙΩΝΠΡΟCΘΕΩΝΤΙΔΕΙΠΟΕΙΝ		
25	ΔΕCΠΟΤΑ : ΤΙΔΕΙΠΟΕΙΝΔΕΥΡ' ΑΠΟΤΗΣ[...][...]ΡΑC·		
	ΕΤΙΜΙΚΡΟΝ : ΗΝ : ΑΚΟΥΕΔΕΙΝΥΝΠ[...][...]Ρ[(90)	90
	ΕΓΩCΕΜΑCΤΙΓΟΥΝΜΑΤΟΥCΔΩΔΕΚΑΘ[
	ΟΥΒΟΥΛΟΜΑΙΔΙΑΠΟΛΛΑ : ΜΑCΤΙΓΟΥΝ[
	ΠΕΠΟΗΚΑ : CΥΓΚΡΥΠΤΕΙCΤΙΠΡΟC·Η[
30	ΕΓΩΜΑΤΟΝΔΙΟΝΥCΟΝΜΑΤΟΝΑΠ[...][...]ΑΛ[
	ΜΑΤΟΝΔΙΑΤΟΝCΩΤΗΡΑΜΑΤΟΝΑ[(95)	95
	ΠΑΥΜΗΔΕΝΟΜΝΥ' ΟΥΓΑΡΕΙΚΑΖ[...][...]C[
33	ΗΜΗΠΟΤ' ΑΡ : ΟΥΤΟCΒΛΕΠΕΔΕΥΡ' : ΙΔΟΥ		

4. Il ne reste que des vestiges des lettres que j'ai pointées. — 5. Point en haut, je crois, à la fin de la ligne. — 6. Peut-être un point devant Π qui précède la lacune, et un double point après la lacune devant ΕΘ (cf. Jensen). — 9. Ε[.]C[...]; les restes de Ι, très près de C, sont visibles; dans la lacune qui suit, il y avait probablement un point-en-haut (ε[ι]στ; πινίκα). — 20. Après ΤΟ initial, lacune de trois ou quatre lettres, puis une lettre ronde (C?), un Τ ou Γ, puis probablement Α. La lacune qui suit paraît être de deux lettres. — 22. Apostrophe après ΟC. — 25. Point en haut, à la fin du vers. — 29. Entre ΠΡΟC et Η[, Μ n'est pas impossible, sans être sûr. — 33. ΙΔΟΥ (Jensen), très vraisemblable.

* KOERTZ, *Mém.* (p. 70-72), v. 65-97.

[Pap. I, 4.]

(Fr., p. 152.)

	ΤΟΠΑΙΔΙΟΝΤΙΝΟΣΕΣΤΙΝ[.]ΗΝ·ΤΟΠΑΙΔΙΟΝ		
	ΤΙΝΟΣΕ[.....]Ω·ΧΡΥ[.]Δ[.]Σ·ΠΑΤΡΟΣΔΕΤΟΥ·		
	ΣΟ[.....]ΩΛΑΣΦΕΝΑΚΙΖΕΙΣΜ'·ΕΓΩ·	(100)	100
5	ΟΙΔΑΓΑΡΑΚΡΙΒΩ[.....]ΤΑΚΑΙΠΕ[.....]ΕΜ...		
	ΟΤΙΜΟΣΧΙΩΝΟΣ[.....]ΟΤΙΣΥΝΟΙΘΑΣΥ		
	ΣΤ[...].ΙΣΚ[...].Τ.ΙΝΥΝΑΥΤΗΤΡΕΦΕΙ·		
	ΤΙΦΗ[.....]ΑΛΛ'ΑΠΟΚΡΙΝΑΙΤΟΥΤΟΜΟΙ		
	ΤΙΦΕΣΤΙΝ·Ε[.....]ΕΤΑΛΛΑΛΑΝΘΑΝΕΙΝ	(105)	105
10	ΤΙΛΑΝΘΑΝΕΙΝΙΜΑΝΤΑΠΑΙΔΕ[...].ΙΣΟΤΩ		
	ΕΠΙΤΟΥΤΟΝΙΜΟΙΤΟΝΑΣΕΒΗ·ΜΗΠΡΟΣΘΕΩΝ·		
	ΣΤΙΣΩΣΕΝΗΤΟΝΗΛΙΟΝ·ΣΤΙΣΕΙΣΕΜΕ·		
	ΗΛΗΓ'·ΑΠΟΛΩΛΑ·ΠΟΙΣΥΠΟΙΜΑΣ[.]ΙΓ[.]Α		
	ΛΑΒ'ΑΥΤΟΝΩΠΟΛΙΣΜΑΚΕΚΡΟΠΙΑΣΧΡΟΝΟΣ	(110)	110
15	ΩΤΑΝΛΟCΑΙΘΗΡ·ΩΤΙΔΗΜΕΑΒΟΑΙC		
	ΤΙΒΟΛΑΝΟΗΤΕΚΑΤΕΧΕCΑΥΤΟΝΚΑΡΤΕΡΕΙ		
	ΟΥΔΕΝΓΑΡΑΔΙΚΕΙΜΟΣΧΙΩΝCΕ·ΠΑΡΑΒΟΛΟC		
	ΟΛΟΓΟCΙCΩCΕCΤ'ΑΝΔΡΕCΑΛΛ'ΑΛΗΘΙΝΟC		
	ΕΙΜΕΝΓΑΡΗΒΟΥΛΟΜΕΝΟCΗ[.....].ΟC	(115)	115
	ΕΡΩΤΙΤΟΥΤ'ΕΠΡΑΞΕΝΗΜΙCΩ[
20	ΗΝ[.]ΝΕΠΙΤΗCΑΥΤΗCΔΙΑΝΟ[
	ΕΜΟΙΤΕΠΑΡΑΤΕΤΑΓΜΕΝΟC·ΝΥΝΙΔΕΜΟΙ		
	ΑΠΟΛΕΛΟΓΗΤΑΙΤΟΝΦΑΝΕΝΤΑΔ'ΑΥΤΩΓΑΜΟΝ		
	ΑCΜΕΝΟCΑΚΟΥCΑCΟΥΚΕΡΩΝΓΑΡΩCΕΓΩ	(120)	120
25	ΤΟΤ'ΩΟΜΗΝΕC[.]ΕΥΔΕΝΑΛΛΑΤΗΝΕΜΗΝ		
	ΕΛΕΝΗΝΦΥΓΕΙΝΒΟΥΛΟΜΕΝΟCΕΝΔΟΘΕΝΠΟΤΕ·		
	ΑΥΤ[...].ΕCΤΙΝΑΙΤΙΑΤΟΥΓΕΓΟΝΟΤΟC		
	[.....]ΒΕΝΑΥΤΟΝΠΟΥΜΕΘΥΟΝΤΑΔΗΛΑΔΗ		
	[.....]Τ'ΕΝΕΑΥΤΟΥ·ΠΟΛΛΑΔ'ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ	(125)	125
	[.....]ΑΚΡΑΤΟCΚΑΙΝΕΟΤΗCΟΤΑΝΛΑΒΗ		
30	[.....].ΕΠΙΒΟΥΛΕΥCΑΝΤΑΤΟΙΤΟΙCΠΛΗCΙΟΝ		
	[.....].ΠΩΓΑΡΠΙΘΑΝΟΝΕΙΝΑΙΜΟΙΔΟΚΕΙ		
	[.....]ΠΑΝΤΑCΚΟCΜΙΟΝΚΑΙCΩΦΡΟΝΑ		
	[.....]ΛΟΤΡΙΟΥCΕΙCΕΜΕΤΟΙΟΥΤΟΝΓΕΓΟΝΕΝΑΙ·	(130)	130
34	[...].ΔΕΚΑΚΙCΠΟΗΤΟCΕCΤΙΜΗΓΩΝ		

2. Après la première lacune, Ω (Jensen) est sûr. — 4. Le début du vers d'après la lecture de Jensen. Au milieu du vers ΚΑΙΠΕ (Koerte; cf. Jensen) est sûr. A la fin, je crois voir ΕΜ, puis les vestiges de deux ou trois lettres qui ne paraissent pas cadrer avec *ἐμοί*. — 7. Au début, je vois un Τ, très net; une lettre précédait-elle ce Τ, je ne le crois pas, mais n'en suis pas absolument sûr. Au-dessus de Τ, *paragraphe* incertaine. Après Τ, une haste assez longue, épaisse en bas, qui est probablement un Ι. La lettre ronde qui suit serait alors C, non pas Ε (les deux lettres étant également possibles), et il faudrait lire ΤΙΦΗ[CΙΝ]. J'ai songé aussi à la lecture ΤΡΕΦΗ, mais Ι me paraît beaucoup plus sûr que Ρ (cf. Jensen). — 8. Je conserve, faute de mieux, la lecture ΤΙΦΕCΤΙΝ, qui n'est probablement pas exacte; ΤΙΝΟC de Koerte (cf. Jensen) présente autant de difficultés. Après : Ε, devant la lacune, vestiges d'une haste verticale. — 21. *Παρατεταγμένος* de Jensen est sûr.

* KOERTE, *Mém.* (p. 72-76), τ. 98-131.

[Pap. F, 4.]

(Fr., p. 154.)

	ΕΜΟΣΥΙΟΣΟΥΓΑΡΤΟΥΤΟΤΟΝΤΡΟΠΟΝΔ'ΟΡΩ		
	ΧΑΜΑΙΤΥΠΗΔ'ΑΝΘΡΩΠΟΣΟΛΕΘΡΟΣΑΛΛΑΤΙ		
	ΟΥΓΑΡΠΕΡΙΕΣΤΑΙ·ΔΗΜΕΛΥΝΑΝΔΡΑΧΡΗ		
5	ΕΙΝΑΙΣ'ΕΠΙΛΑΘΟΥΤΟΥΠΟΘΟΥΠΕΠΑΥΣ'ΕΡΩΝ	(135)	135
	ΚΑΙΤΑΤΥΜΗΜΕΝΤΟΓΕΓΟΝΟΣΚΡΥΦΘ'ΟΣΟΝ		
	ΕΝΕΣΤΙΔΙΑΤΟΝΥΙΟΝ·ΕΚΤΗΣΔ'ΟΙΚΙΑΣ		
	ΕΠΙΤΗΝΚΕΦΑΛΗΝΕΙΣΚΟΡΑΚΑΣΩΣΟΝΤΗΝΚΑΚΗΝ		
	ΣΑΜΙΑΝ·ΕΧΕΙΣΔΕΠΡΟΦΑΣΙΝΟΤΙΤΟΠΑΙΔΙΟΝ		
10	ΑΝΕΙΛΕΤ'ΕΜΦ[.]ΝΙΗΣΓΑΡΑΛΛΟΜΗΔΕΕΝ	(140)	140
	ΔΑΚΩΝΔ'ΑΝΑΣΧΟΥΚΑΡΤΕΡΗCΟΝΕΥΓΕΝΩC :		
	ΑΛΛ'ΑΡΑΠΡΟΣΘΕΝΤΩΝΘΥΡΩΝΕCΤ'ΕΝΘΑΔΕ		
	ΠΑΙΠΑΡΜΕΝΩΝΑΝΘΡΩΠΟCΑΠΟΔΕΔΡΑΚΕΜΕ		
	ΑΛΛ'ΟΥΔΕΜΙΚΡΟΝCΥΛΛΑΒΩΝ·ΕΚΤΟΥΜΕCΟΥ		
15	ΑΝΑΓΕCΕΑΥΤΟΝ·ΗΡΑΚΛΕΙCΤΙΤΟΥΤΟΠΑΙ	(145)	145
	ΜΑΙΝΟΜΕΝΟCΕΙCΔΕΔΡΑΜΗΚΕΝΕΙCΩΤΙCΓΕΡΩΝ		
	ΗΤΙΤΟΚΑΚΟΝΠΟΤ'ΕCΤΙΤΙΔΕΜΟΙΤΟΥΤΟΠΑΙ·		
	ΝΗΤΟΝΠΟCΙΔΩΜΑΙΝΕΘ'ΩCΕΜΟΙΔΟΚΕΙ		
	ΚΕΚΡΑΓΕΓΟΥΝΠΑΜΜΕΓΕΘΕCΑCΤΕΙΟΝΠΑΝΥ		
	ΕΙΤΑCΛΟΠΑΔΑCΕΝΤΩΜΕCΩΜΟΥΚΕΙΜΕΝΑC	(150)	150
20	ΟCΤΡΑΚΑΠΟΙΗCΑΙΠΑΝΤ'ΟΜΟΙΑ·ΤΗΝΘΥΡΑΝ		
	ΠΕΠΑΝΧΕΝΕΞΩΛΗCΑΠΟΛΟΙΟΠΑΡΜΕΝΩΝ		
	ΚΟΜΙCΑCΜΕΔΕΥΡΟΜΙΚΡΟΝΥΠΑΠΟCΤΗCΟΜΑΙ :		
	ΟΥΚΟΥΝΑΚΟΥΕΙCΑΠΙΘΙ·ΠΟΙΓΗCΩΤΑΛΑΝ		
	ΕCΚΟΡΑΚΑCΗΔΗ·ΔΥCΜΟΡΟC·ΝΑΙΔΥCΜΟΡΟC	(155)	155
25	ΕΛΘΕΙΝΟΝΑΜΕΛΕΙΤΟΔΑΚΡΥΟΝ·ΠΑΥCΩC'ΕΓΩ		
	ΩCΟΙΟΜΑΙ·ΤΙΠΟΙΟΥCΑΝ·ΟΥΔΕΝΑΛΛ'ΕΧΕΙC		
	ΤΟΠΑΙΔΙΟΝΤΗΝΓΡΑΥΝΑΠΟΦΘΕΙΡΟΥΤΑΧΥ :		
	ΟΤΙΤΟΥΤ'ΑΝΕΙΛΟΜΗΝΔΙΑΤΟΥΤΟΚΑΙ·ΤΙΚΑΙ :		
30	ΔΙΑΤΟΥΤΟ·ΤΟΙΟΥΤ'ΗΝΤΟΚΑΚΟΝΜΑΝΘΑΝΩ	(160)	160
	ΤΡΥΦΑΝΓΑΡΟΥΚΗΠΙCΤΑC'·ΟΥΚΗΠΙCΤΑΜΗΝ		
	ΤΙΔ'ΕCΘ'ΟΛΕΓΕΙC·ΚΑΙΤΟΙΠΡΟCΕΜ'ΗΛΘΕCΕΝΘΑΔΕ		
	ΕΝCΙΝΔΟΝΙΤΗΧΡΥCΙΜΑΝΘΑΝΕΙCΠΑΝΥ		
	ΛΙΤΩ·ΤΙΟΥΝ·ΤΟΤ'ΗΝΕΓΩCΟΙΠΑΝΘ'ΟΤΕ		
35	[.]ΑΥΛΩCΕΠΡΑΤΤΕC·ΝΥΝΔΕΤΙC[.]ΜΗΜΟΙΛΑΛΕΙ	(165)	165
	[.]ΕΙCΤΑCΑΥΤΗCΠΑΝΤΑΠΡΟCΤΙΘΗΜΙCΟΙ		
	[.....]ΕΡΑΠΑΙΝΑCΧΡΥCΙΕΚΤΗCΟΙΚΙΑC		

20. L'accent sur Η de ΠΟΙΗCΑΙ paraît être de première main. — 34. Dans la lacune précédant ΜΗ, place pour un double point. — 36. Ε initial correspond à l'intervalle qui sépare Τ et Α au vers précédent : la lacune peut donc être de cinq lettres. Comme le signale Jensen, on voit deux points sous C de [Θ]ΕΡΑΠΑΙΝΑC : plus exactement, l'un de ces points est sous Α, l'autre sous C. Je les crois purement accidentels.

* Κορυττε, Μέν. (p. 76-78), v. 132-167.

[Pap. F, 2.]

(Fr., p. 156.)

	ΑΠΙΘΙ : ΤΟ ΠΡΑΓΜ' ΟΡΓΗΤΙΣ ΕΣΤΙ ΠΡΟΣΙΤΕΟΝ :		
	ΒΕΛΤΙΣΘ' ΟΡΑ : ΤΙ ΜΟΙ ΔΙΑΛΕΓΕΙ : ΜΗ ΔΑΚΗΣ		
	ΕΤΕΡΑ ΓΑΡ ΑΓΑΠΗ ΣΕΙΤΑ ΠΑΡΕΜΟΙΧΡΥΣΙΝ	(170)	170
5	ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΘΕΟΙΣ ΘΥΣΕΙ : ΤΙ ΕΣΤΙΝ : ΑΛΛΑΣΥ		
	ΥΙΟΝ ΠΕΠΟΝΗΚΑΣ ΠΑΝΤ' ΕΧΕΙΣ : ΟΥ ΠΩ ΔΑΚΝΕΙ		
	ΟΜΩΣ : ΚΑΤΑΞΩ ΤΗΝ ΚΕΦΑΛΗΝ ΑΝΘΡΩΠΕΟΥ		
	ΑΝ ΜΟΙ ΔΙΑΛΕΓΗ : ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΣ ΑΛΛ' ΙΔΟΥ		
	ΕΙΣ ΕΡΧΟΜ' Η ΔΗ : ΤΟ ΜΕΓΑΛ[.] ΑΓΜ' ΕΝ ΤΗ ΠΟΛΕΙ	(175)	175
	ΟΥ ΕΙΣ ΕΛΥΤΗΝ ΝΥΝ ΑΚΡΙΒΩ ΣΗΤΙΣΕΙ :		
10	ΑΙΚΑΤΑΣ ΕΧΡΥΣΙ ΠΡΑΤΤΟΜΕΝΑΙ ΔΡΑΧΜΑΣ ΔΕΚΑ		
	ΜΟΝΑΣ ΕΤΑΙΡΑΙ ΤΡΕΧΟΥΣΙΝ ΕΠΙ ΤΑ ΔΕΙΠΝΑ ΚΑΙ		
	ΠΙΝΟΥΣ' ΑΚΡΑΤΟΝ ΑΧΡΙ ΣΑΝΑΠΟΘΑΝΩΣ ΚΑΙ		
	ΠΕΙΝΩΣΙΝ ΑΝ ΜΗ ΤΟΥΘ' ΕΤΟΙΜΩΣ ΚΑΙ ΤΑΧΥ	(180)	180
	ΠΩΣΙΝ : ΕΙΣ ΕΙΔ' ΟΥΔΕΝΟΣ ΤΟΥΤ' ΟΙΔ' ΟΤΙ		
15	ΗΤΤΟΝ ΣΥ· ΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΤΙΣ ΟΥΣ' ΗΜΑΡΤΑΝ ΕΣ		
	ΕΣΤΑΘΙ : ΤΑΛΛΙΝ' ΕΓΩ ΤΗΣ ΜΗ ΣΤΥΧΗΣ :		
	ΤΟΥΤΙ ΤΟ ΠΡΟΒΑΤΟΝ ΤΟΙΣ ΘΕΟΙΣ ΜΕΝ ΤΑΝΟΜΙΜΑ		
	ΑΠΑΝΤΑ ΠΟΙΗΣΕΙΘΥΘΕΝ· ΚΑΙ ΤΑΙΣ ΘΕΑΙΣ·	(185)	185
	ΑΙΜΑ ΓΑΡ ΕΧΕΙ· ΧΟΛΗΝ ΙΚΑΝΗΝ· ΟΣΤΑ ΚΑΛΑ·		
20	ΣΠΛΗΝΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΧΡΕΙΑΣ ΤΟΙΣ ΟΛΥΜΠΙΟΙΣ		
	ΠΕΜΨΩ ΔΕ ΓΕΥΣΑΣΘΑΙ ΚΑΤΑ ΚΟΥΑΣ ΤΟΙΣ ΦΙΛΟΙΣ		
	ΤΟ ΚΩΔΙΟΝ· ΛΟΙΠΟΝ ΓΑΡ ΕΣΤΙ ΤΟΥΤΟ ΜΟΙ		
	ΑΛΛ' ΗΡΑ ΚΛΕΙΣΤΙ ΤΟΥΤΟ ΠΡΟΣ ΤΩΝ ΘΥΡΩΝ	(190)	190
	ΕΣΤΗΚΕ ΧΡΥΣΙ Η ΔΕΚΛΑΙΟΥΣ' ΟΥ ΜΕΝΟΥΝ		
25	ΑΛΛΗΤΙ ΠΟΤ' ΕΣΤΙ ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ : ΕΚΒΕΒΛΗΚΕ ΜΕ		
	Ο ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ ΟΥΤΙ ΓΑΡ ΑΛΛ' Ω ΗΡΑ ΚΛΕΙΣ		
	ΤΙΣ ΔΗ ΜΕΛΕΙ : ΝΑΙ : ΔΙΑΤΙ : ΔΙΑ ΤΟ ΠΑΙΔΙΟΝ :		
	Η ΚΟΥΣΑ ΚΑΥΤΟΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΟΤΙ ΤΡΕΦΕΙΣ	(195)	195
	ΑΝΕΛΟΜΕΝΗ ΠΑΙΔΑΡΙΟΝ· ΕΜΒΡΟΝΤΗΣΙΑ·		
30	ΑΛΛ' ΕΣΤ' ΕΚΕΙΝΟΣ Η ΔΥΣ· ΟΥ ΚΩΡΓΙΖΕΤΟ		
	ΕΥΘΥΣ ΔΙΑΛΙΠΩΝ Δ' ΑΡΤ[.] ΩΣ : ΟΣ ΚΑΙ ΦΡΑΣΑΣ		
	ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΓΑΜΟΥΣ ΜΟΙ ΤΑΝ ΔΟΝΕΥ ΤΡΕΠΗ Π[.] Ε[
	ΜΕΤΑ ΞΥΜ' ΩΣ ΠΕΡ ΕΜΜΑΝΗΣ ΠΕΙΣ ΠΕΣ[(200)	200
34	ΕΞΩΘΕΝ ΕΚΚΕΚΛΕΙΚΕ : ΔΗ ΜΕΛΕΙΣ[

* Κορυακ. Μέν. (p. 78-82), v. 168-201.

[Pap. F. 3.] †

(Fr., p. 158.)

	ΑΛΛΑΠΑΛΙΝΕΛΘΩΝ : Τ[.] ΔΕΙΝΑ ΜΙΚΡΟΝ ΩΤΑΝ ΟΙΧΟ[
	ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΝΑΤΕΤΡ[.] ΠΤΑΙΤΕΛΟΣ ΕΧΕΙ : ΝΗΔΙΑ		
	ΟΥΤΟΣ ΙΤΟ ΠΡΑΓΜ' ΑΚΟΥΣΑΣ ΧΑΛΕΠΑΝ ΕΙΚΕΚΡΑΖΕΤΑΙ		
5	ΤΡΑΧΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΤΟΦΑΓΟΣ ΑΥΘΕΚΑΣ ΤΟΣΤΩ ΤΡΟΠΩ (205)	205	
	ΕΜΕΓΑΡΥΠΟΝ ΟΕΙΝΤΟ ΙΑΥΤΑ ΤΟΝ ΜΙΑΡΟΝ ΕΧΡΗΝΕΜΕ		
	ΝΗΤΟΝ ΗΦΑΙΣΤΟΝ ΔΙΚΑΙΩΣ ΑΠΟΘΑΝΟΙΜ' ΑΝΗΡΑ ΚΛΕΙΣ		
	ΗΛΙΚΟΝ ΚΕΚ[.]... ΤΟΥΤ' ΗΝ ΠΥΡΒΟΑΤΟ ΠΑΙΔΙΟΝ		
	ΦΗΣΙ[.]... ΕΙ[.]... ΕΜΠΡΗΣ ΕΙΝΥΙΩ ΔΟΥΝΟΠΤΩ ΜΕΝΩ		
10	ΟΥΟΜ[.]... Π[.]... ΕΠΛΗΧΕΤΗΝ ΘΥΡΑΝ ΣΤΡΟΒΙΛΟΣ (210)	210	
	ΣΚΗ[.]... ΝΘΡΩΠΟΣ ΕΣΤΙ : ΔΗΜΕΑΣ ΝΙΣΤΑΤΑΙ		
	ΕΠΕΜΕΚΑΙ ΠΑΝΔΕΙΝΑ ΠΟΙΕΙ ΠΡΑΓΜΑΘ' ΗΧΡΥΣΙΣ : ΤΙ ΦΗΣ		
	ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΟΥ ΠΕΠΕΙΚΕ ΜΗ ΔΕ ΝΟΜΟΛΟΓΕΙΝ ΟΛΩΣ		
	ΜΗ ΔΕ ΤΗΝ ΚΟΡΗΝ ΕΧΕΙ ΔΕ ΠΡΟΣΒΙΑΝ ΤΟ ΠΑΙΔΙΟΝ		
15	ΟΥ ΠΡΟΗΣΕΘΑΙΤΕ ΦΗΣΙΝ ΩΣ ΤΕ ΜΗΘΑΥΜΑΖ' ΕΑΝ (215)	215	
	ΑΥΤΟΧΕΙΡΑΥΤΗΣ ΓΕΝΩΜΑΙ : ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΑΥΤΟΧΕΙΡ :		
	ΠΑΝΤΑ ΓΑΡ ΣΥΝΟΙΔΕΝ ΑΥΤΗ : ΜΗΔΑ ΜΩΣ ΝΙΚΗΡΑΤΕ :		
	ΣΟΙΔ' ΕΒΟΥΛΟΜΗΝ ΠΡΟΕΙΠΕΙΝ : ΟΥΤΟΣ ΙΜΕΛΑΓΧΟΛΑΙ		
	ΕΙΣ ΠΕ ΠΗΔΗΚΕΝ ΤΙ ΤΟΥΤΟΙΣ ΤΟΙΣ ΚΑΚΟΙΣ ΤΙΣ ΧΡΗΣΕΤΑΙ		
20	ΟΥΔΕ ΠΩΠΟΤ' ΕΙΣ ΤΟ ΙΑΥΤΗΝ ΕΜΠΕΣΩΝ ΜΑΤΟΥΣ ΘΕΟΥΣ (220)	220	
	ΟΙΔΑΤΑΡ ΑΧΗΝΕΣ ΤΙ ΜΕΝ ΤΟΙΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΦΡΑΣΑΙΣ ΑΦΩΣ		
	ΠΟΛΥΚΡΑΤΙΣ ΤΟΝ ΑΛΛ' ΑΠΟΛΛΟΝΗ ΘΥΡΑ ΠΑΛΙΝ ΨΟΦ[.] :		
	ΩΤΑΛΛΑ ΙΝ' ΕΓΩ ΤΙ ΔΡΑΣΩ ΠΟΙΟΥΓΩ ΤΟ ΠΑΙΔΙΟΝ		
	ΛΗΨΕΤΑΙ ΜΟΥ : ΧΡΥΣΙΔΕΥΡΟ : ΤΙΣ ΚΑΛΕΙΜ' : ΕΙΣ ΩΤΡΕΧΕ :		
25	ΠΟΙΣΥ ΠΟΙΦΕΥΓΕΙΣ : ΑΠΟΛΛΟΝ ΜΟΝΟΜΑΧΗΣ ΩΤΗ ΜΕΡΩ (225)	225	
	ΩΣ ΕΟΙΚ' ΕΓΩ ΤΙ ΒΟΥΛΕΙ : ΤΙΝΑ ΔΙΩΚΕΙΣ : ΔΗΜΕΑ		
	ΕΚΠΟΔΩΝΑ ΠΕΛΘ' ΕΑ ΜΕ ΓΕΝΟΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ		
	ΕΓΚΡΑΤΗ ΤΟ ΠΡΑΓΜ' ΑΚΟΥΣΑΙ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΜΑΙΝΕΤΑΙ		
	ΑΛΛΑ ΤΥΠΤΗΣ ΕΙΣ Μ' : ΕΓΩ ΓΕ : ΘΑ ΤΤΟΝ ΕΙΣΦΘΑΡΗΘΙΣΥ		
	ΑΛΛΑ ΜΗΝ Κ[.]... Γ[.]... ΦΕΥΓΕΧΡΥΣΙΚΡΕΙΤΤΩΝ ΕΣΤΙ ΜΟΥ (230)	230	
30	ΠΡΟΤΕΡΟΣ ΑΠ[.]... Ε[.]... ΜΟΥΣΥΝΥΝΙ : ΤΟΥΤ' ΕΓΩ ΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ :		
	ΣΥΔ' Ε[.]... Ε[.]... Ρ[.]... ΓΥΝΑΙΚΑ ΛΑΜΒΑΝΕΙΣ ΒΑΚΤΗΡΙΟΝ		
	[.....] ΚΕΙΣ : ΣΥΚΟΦΑΝΤΕΙΣ : ΚΑΙ ΣΥΓΑΡ : ΤΟ ΠΑΙΔΙΟΝ		
	[.....] ΣΕΜΟΙ : ΓΕΛΟΙΟΝ ΤΟΥ ΜΟΝ : ΑΛΛ' ΟΥΚ ΕΣΤΙ ΜΟΝ :		
34	[.....] Μ' ΩΝ ΘΡΩΠΟΙ : ΚΕΚΡΑΧΘΙ : ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚ' ΑΠΟΚΤΕΝΩ (235)	235	

1. La lettre finale est ronde, Ε ou Ο. — 8. Devant ΕΙ (entre les deux lacunes), on voit les faibles traces d'une haste légèrement penchée à droite. — 9. La lettre dont il reste des traces entre les deux lacunes paraît être un Π, plutôt qu'un Ρ, comme l'a bien vu Jensen. — 10. Après ΣΚΗ, restes d'une haste verticale. — 25. Entre ΕΓΩ et ΤΙ il y a place pour un signe de ponctuation, qui a disparu (cf. Jensen, ΕΓΩ·ΤΙ). — 30. Le double point est sûr après ΝΥΝΙ comme après ΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ. — 31. Devant Ρ, on voit la partie inférieure de deux lettres rondes. Après la lacune qui suit Ρ, une haste verticale ayant pu appartenir à un Ν (ἐ[λευ]θέρ[α]ν). — 34. ΚΤΕΝΩ est au-dessous de la ligne.

* KOENIG, *Mén.* (p. 82-84), v. 202-235.

[Pap. F. 4.]

(Fr., p. 160.)

	ΕΙΣΙΩΝΤΙΓΑΡΠΟΗΣΩ[.]ΤΟΥΤΟΜΟΧΘΗΡΟΝΠΑΛΙΝ	
	ΟΥΚΕΑΣΩΠΟΙΣΥΜΕΝΕΔΗ: ΜΗΠΡΟΣΑΓΕΤΗΝΧΕΙΡΑΜΟΙ	
	ΚΑΤΕΧΕΔΗΣΑΥΤΟΝΑΔΙΚΕΙΣΔΗΜΕΑΜΕΔΗΛΟΣΕΙ	
	ΚΑΙΤΟΠΡΑΓΜΑΠΑΝΣΥΝΟΙΣΘΑ: ΤΟΙΓΑΡΟΥΝΕΜΟΥΠΥΘΟΥ	
5	ΤΗΓΥΝΑΙΚΙΜΗΝΟΧΛΗΣΑΣΜΗΔΕΝ: ΑΡ'ΟΣΟCΜΕΠΑΙC	(240)
	ΕΝΤΕΘΡΙΩΚΕΝ: ΦΛΥΑΡΕΙCΑΝΨΕΤΑΙΜΕΝΤΗΝΚΟΡΗ	
	ΕCΤΙΔΕΟΥΤΟΙΟΥΤΟΝΑΛΛΑΠΕΡΙΠΑΤΗ[...]ΕΝΘΑΔΙΜΙΚΡΟ	
	ΜΕΤ'ΕΜΟΥ: ΠΕΡΙΠΑΤΗΣΩ: ΚΑΙCΕΑ[.....]ΛΑΒΕ	
	ΟΥΚΑΚΗΚΟΑCΕΙΠΕΜΟΙΛΕΓΟΝ[.....]ΤΕ	
10	ΤΩΝΤΡΑΓΩΔΩΝΩCΓΕΝΟΜΕΝΟCΖ[.....]CΕΡΡΥΗ	(245)
	ΔΙΑΤΟΥΤΕΓΟΥCΚΑΤΕΙΡΓΜΕΝΗΝΔΕΠΑΙΔ'ΕΜΟΙΧΕΥCΕΝ[.]ΛΑ!	
	ΕΙΤΑΔΗΤΙΤΟΥΤ': ΙCΩCΔΕΙΠΑΝΤΑΠΡΟCΔΟΚΑΝ·CΚΟΠΕΙ	
	ΤΩ[.]ΤΕΓΟΥCΕΙCΟΙΜΕΡΟCΤΙΡΕΙ·ΤΟΠΛΕΙCΤΟΝ·ΑΛΛΑΤΙ	
	[.]ΟΥΤΟΠΡΟCΕΚΕΙΝ'ΕCΤΙ: ΤΟΤΕΜΕΝΓΙΝΕΘ'ΟΖΕΥCΧΡΥCΙΟ	
15	ΤΟΤΕΔ'ΥΔΩΡΟΡΑCΕΚΕΙΝΟΥΤΟΥΡΓΟΝΕCΤΙΝΩCΤΑΧΥ	(250)
	ΕΥΡΟΜΕΝ: ΚΑΙΒΟΥΚΟΛΕΙCΜΕΜΑΤΟΝΑΠΟΛΛΩΓΩΜΕΝΟΥ	
	ΑΛΛΑΧΕΙΡΩΝΟΥΔΕΜΙΚΡΟΝΑΚΡΙCΙΟΥΔΗΠΟΥΘΕΝΕΙ	
	ΕΙΔ'ΕΚΕΙΝΗΝΗΞΙΩCΕΤΗΝΓΕCΗΝ: ΟΙΜΟΙΤΑΛΑC	
	ΜΟCΧΙΩΝΕCΚΕΥΑΚΕΝΜΕ: ΑΝΨΕΤΑΙΜΕΝΜΗΦΟΒΟΥ	
20	ΤΟΥΤΟ·ΘΕΙΟΝΔ'ΕCΤΙΝΑΚΡΙΒΩCΤΟΓΕΓΕΝΗΜΕΝΟΝ	(255)
	ΜΥΡΙΟΥCΕΙΠΕΙΝΕΧΩCΟΙΠΕΡΙΠΑΤΟΥΝΤΑCΕΝΜΕCΩ	
	[.]ΝΤΑCΕΚΘΕΩΝ·CΥΔ'ΟΙΕΙΔΕΙΝΟΝΕΙΝΑΙΤΟΓΕΓΟΝΟC	
	ΧΑΙΡΕΦΩΝΠΡΩΤΙCΤΟCΟΥΤΟCΟΝΤΡΕΦΟΥC'ΑCΥΜΒΟΛΟ	
	ΟΥΘΕΟCΟΙΦΑΙΝΕΤ'ΕΙΝΑΙ: ΦΑΙΝΕΤΑΙΤΙΓΑΡΠΛΩ	
25	ΟΥΜΑΧΟΥΜΑΙCΟΙΔΙΑΚΕΝΗC: ΝΟΥΝΕΧΕΙCΝΙΚΗΡΑΤΕ	(260)
	ΑΝΔΡΟΚΛΗCΕΤΗΤΟCΑΥΤΑΖΗΤΡΕΧΕΙΠΗΔΑ·ΠΟΛΥ	
	ΠΡΑΤΤΕΤΑΙΜΕΛΑCΠΕΡΙΠΑΤΕΙΛΕΥΚΟCΟΥΚΑΝΑΠΟΘΑΝΟΙ·	
	ΟΥΔ'ΑΝΕΙCΦΑΤΤΟΙΤΙCΑΥΤΟΝΟΥΤΟCΕCΤΙΝΟΥΘΕΟC	
	ΑΛΛΑΤΑΥΤ'ΕΥΧΟΥΓΕΝΕCΘΑΙ[.]ΥΜΦΕΡΟΝΤΑΘΥΜΙΑ	
30	[.][...]ΙΑΚΟΡΗΝΜΕ[...]C[.]ΟΥΜΟCΥΙΟCΑΥΤΙΚΑ	(265)
	ΕΞΑΝΑΓΚΗCΕCΤΙΤΟΥ[.]ΕCΟΜ[...]Μ[.]Ν[.]ΥΝΕΧΕΙ	
	ΕΙΔ'ΕΛΗΦΘΗΤΟΤΕ.....Ο[.]ΠΑΡΟΞΥ[...].[
	ΤΑΝΔΟΝΕΥΤΡΕΠΗ: ΠΟΗΣΩ[.]ΤΑΠΑΡΕΜΟΙΔ[
	ΚΟΜΨΟCΕΙ: ΧΑΡΙΝΔΕΠΟΛΛΗΝΠΑCΙΤΟΙCΘ[
35	ΟΥΔΕΝΕΥΡΗΚΩCΑΛΗΘΕCΩΝΤΟΤΩΜΗ[(270)

1. Dans ΠΑΛΙΝ (Jensen), N se laisse plutôt deviner que lire; le reste est sûr. — 11. Après ΕΜΟΙΧΕΥCΕΝ, Π est sûr; ensuite je ne vois ni [.]ΤΕ, ni [.]Ν[.], mais plutôt [.]ΛΑ! (πάλα) — 13. Après ΡΕΙ, devant ΤΟΠΛΕΙCΤΟΝ, il y a un point-en-haut. Après ΤΟΠΛΕΙCΤΟΝ, ponctuation douteuse, mais le point-en-haut (Koerte) semble tout de même plus sûr que le double point. — 26. ΠΗΔΑ, après correction de ΠΑΙ en ΠΗ. — 30. Il y a des traces de lettres (illisibles) sous le premier Α du vers 29. — ΚΟΡΗΝ (Jensen) est probable, quoique Ρ soit douteux (il n'en reste que la boucle, à demi effacée). Devant ce mot je ne vois pas de lettre à haste verticale (N par exemple), mais plutôt un Α mal tracé précédé d'une haste verticale(?). Après la première lacune centrale (qui est de deux ou trois lettres), faibles traces de lettres: la première pourrait être un C (Jensen); je ne distingue pas la seconde (Jensen Ε). — 32. Après ΤΟΤΕ, le double point (Koerte) n'est pas impossible: le point inférieur est tout au moins visible. Je ne distingue pas la lettre qui fait suite; elle n'est certainement pas un Β. — 33. La lecture ΠΟΗΣΩ (Jensen) est sûre. Après ce mot, lacune pour un point ou un double point.

* KOERTE, *Mén.* (p. 84-88), v. 236-270.

[Psp. I, 1.]

(Fr., p. 162.)

	<u>ΧΟ</u>	<u>Ρ</u>	<u>ΟΥ</u>
	ΜΟΣ/	ΕΓΩΤΟΤΕΜΕΝΗ	ΣΕΙΧΟΝΑΙΤΙ
		ΕΛΕΥΘΕΡΟΣΓΕΝΟΜΕΝΟΣ	ΗΓΑΠΗ[...]
		ΤΟΥΘ'ΙΚΑΝΟΝΕΥΤΥΧΗΜΕ	ΜΑΥΤ[...]
		ΥΠΕΛΑΒΟΝ.ΣΔΕΜΑΛΛ[...]	ΝΕΝΝΟ[...]
5		ΚΑΙΛΑΜΒΑΝΩΛΟΓΙΣΜΟΝΕΞΕ[...]	ΝΥΝ
		ΤΕΛΕΩΣΕΜΑΥΤΟΥΚΑΙΠΑΡΩΞΥΜ[...]	ΟΔΡΑ
		ΕΦΟΙΣΜ'ΟΠΑΤΗΡΥΠΕΛΑΒΕΝ	ΗΜΑΡ[...]
		ΕΙΜΕΝΚΑΛΩΣΟΥΝΕΙΧΕΤΑΠΕΡΙ	ΤΗΝΚΟΡΗΝ
		ΚΑΙΜΗΤΟΣΑΥΤ'ΗΝΕΜΠΟΔΩΝ	ΟΡΚΟΣ·ΠΟΘΟΣ·
10		ΧΡΟΝΟΣ·ΣΥΝΗΘΕΙΟΙΣΕΔΟΥΛΟΥΜΗΝΕΓΩ	
		ΟΥΚΑΝΠΑΡΟΝΤΑΓ'ΑΥΤΙΣΤΗΙΑΣΑΤΟ	
		ΑΥΤΟΝΜΕΤΟΙΟΥΤ'ΟΥΔΕΝ·ΑΛΛ'ΑΠΟΦΘΑΡΕΙΣ	
		ΕΚΤΗΣ[...]	ΛΕΩΣΑΝΕΚΠΟΔΩΝΕΙΣΒΑΚΤΡΑΠΟΙ
		ΗΚ[...]	ΡΙΑΝΔΙΕΤΡΙΒΟΝΑΙΧΜΑΖΩΝΕΚΕΙ
15		ΝΥΝΔ'ΟΥΠΟΗΣΩΔΙΑΣΕΠΛΑΓΓΩΝΦΙΛΤΑΤΗ	
		ΑΝΔΡΕΙΟΝΟΥΔΕΝΟΥΓΑΡΕΞΕΣΤ'ΟΥΔ'ΕΑΙ	
		ΟΤΗΣ[...]	ΜΗΣΝΥΝΚΥΡΙΟΣΓΝΩΜΗΣΕΡΩΣ
		ΟΥΜΗΝΤΑΠ[...]	ΝΩΣΟΥΔ'ΑΓΕΝΝΩΣΠΑΝΤΕΛΩΣ
		ΠΟΡ[...]	ΤΟΥΤ'ΑΛΛΑΤΩΛΟΓΩΜΟΝΟΝ
20		ΕΙΜΗΔΕΝΑΛΛ'ΑΥΤΟΝΦΟΒΗΣΑΙΒΟΥΛΟΜΑΙ	
		ΦΑΣΚΩΝΑΠΑΙΡΕΙΝ·ΜΑΛΛΟΝΕΙΣΤΑΛΟΙΠΑΓΑΡ	
		ΦΥΛΑΞΕ[...]	ΑΥΤΙΣΜΗΔΕΝΕΙΣΜ'ΑΓΝΩΜΟΝΕΙΝ
		ΟΤΑΝΦΕΡΟΝΤΑΜΗΠΑΡΕΡΓΩΣΤΟΥΤ	ΙΔΗ
		ΑΛΛ'ΟΥΤΟΣΙΓΑΡΕΙΣΔΕΟΝΤΑΜ[...]	Υ
25		...ΡΟΝΠΑΡΕΣΤΙΝΟΝΜΑΛΙΣΤ'ΕΒΟΥΛΟ[...]	ΗΝ:
		ΝΗΤΟΝΔΙΑΤΟΝΜΕΓΙΣΤΟΝΑΝΟΗΤΟΝΤΕΚΑΙ	
		ΕΥΚΑΤΑΦΡΟΝΗΤΟΝΕΡΓΟΝΕΙΜ'ΕΙΡΓΑΣΜΕΝΟΣ	
		ΟΥΔΕΝΑΔΙΚΩΝΕΔΕΙΣΑΚΑΙΤΟΝΔΕΣΠΟΤΗΝ	
		ΕΦΥΓΟΝΤΙΔ'ΗΝΤΟΥΤΟΥΠΕΠΟΗΚΩΣΑΞΙΟΝ	
30		ΚΑΘΕΝΓΑΡΟΥΤΩΣΙΣΑΦΩΣΣΚΕΥΩΜΕΘ[...]	
		ΟΤΡΟΦΙΜΟΣΕΞΗΜΑΡΤΕΝΕΙΣΕΛΕΥΘΕΡΑ[...]	
		ΚΟΡΗΝΑΔΙΚΕΙΔΗΠΟΥΘΕΝΟΥΔΕΝΠΑΡ[...]	
		ΕΚΥΗΣΕΝΑΥΤΗΠΑΡΜΕΝΩΝΟΥΚΑ[...]	
		ΤΟΠΑΙΔΑΡΙΟΝΕΙΣΧΛΘΕΝΕΙΣΤΗΝΟΙΚ[...]	
35		ΤΗΝΗΜΕΤΕΡΑΝΗΝΕΓΚ'ΕΚΕΙΝΟΣΟΥΚ[...]	
36		ΤΩΝΕΝΔΟΝΩΜΟΛΟΓΗΚΕΤΟΥΤΟΤΙΣΤΟ[...]	

1-4. J'ai adopté toutes les lectures de Jensen, qui sont excellentes. — 7. Fin : [...]**ΚΕΝΑΙ**, et en 1907, **ΤΗΚΕΝΑΙ** : le papyrus a un peu souffert. — 19. Le début me paraît être ΠΟΡ plutôt que ΠΑΡ. Après une lacune de deux lettres, traces d'une lettre qui peut avoir été Α; plus loin, vestiges si insignifiants qu'il est difficile d'affirmer s'ils appartiennent à un Δ : en somme, l'ingénieuse restitution de Jensen παρ[ορ]ᾶ[ν] με[ν] δ[ε] τοῦτ' n'est pas impossible, mais est difficilement vérifiable. — 36. Fin, après ΤΙC, je garde ΤΩ, beaucoup plus sûr que ΠΑ de Koerte (ma lecture confirmée par Jensen).

* KOERTE, *Mén.* (p. 88-90), v. 271-306.

[Pap. I, 2.]

(Fr., p. 164.)

	ΤΙ[.]ΡΜΕΝΩΝΕΝΤΑΥΘΑΠΕΠΟΙΗΚΕΝΚΑΚΟΝ		
	ΟΥΔΕ[....]ΥΝΕΦΥΓΕΣΟΥΤΩΣΑΒΕΛΤΕΡΕ		
	ΚΑΙΔ[.....]ΕΓΕΛΟΙΟΝ·ΗΠΕΙΛΗΣΕΜΟΙ		
5	ΣΤΙΞΕΙΝ[.]ΜΑΘΗ[...ΔΙΑΦΕΡΕ[.]...ΕΓΡΥ	(310)	310
	ΑΔΙΚΩΣ[....]ΤΟΥΤ'ΗΔΙΚΑΙΩΣΕΣΤΙΔΕ		
	[.]ΑΝΤΑ[....]ΝΟΥΚΑΣΤΕΙΟΝ·ΟΥΤΟΣ·ΧΑΙΡΕΣΥ·		
	ΑΦΕΙΣΑΦΛΥΑΡΕΙΣΤΑΥΤΑΘΑΤΤΟΝΕΙΣΙΘΙ		
	ΕΙΣΩ·ΤΙΠΟΙΗΣΩΝ·ΧΛΑΜΥΔΑΚΑΙΣΠΑΘΗΝΤΙΝΑ		
10	ΕΝΕΓΚΕΜΟΙ·ΣΠΑΘΗΝΕΓΩΣΟΙ·ΚΑΙΤΑΧΥ·	(315)	315
	ΕΠΙΤΙ·ΒΑΔΙΖΕΚΑΙΣΙΩΠΗΤΟΥΘ'ΟΣΟΙ		
	ΕΙΡΗΚΑΠΟΕΙ·ΤΙΔΕΤΟΠΡΑΓΜ'·ΕΙΛΗΨΟΜΑΙ		
	ΤΙΜΑΝΤΑ·ΜΗΔΑΜΩΣΒΑΔΙΖΩΓ[.]Ρ[.]ΙΟΥΝ		
	ΜΕΛΛΕΙΣΠΡΟΣΕΙΣΙΝΥΝΟΠ[.]ΤΗΡΔΕΗΣΕ[
15	ΟΥΤΟΣΚΑΤΑΜΕΝΕΙΝΜΟΥ·ΣΕΔΗΔΕΗΣΕΤΑΙ	(320)	320
	ΑΛΛ'ΩΣΜΕΧΡΙΤΙΝΟΣΔΕΙΓΑΡΕΙΘ'ΟΤΑΝΔΟΚΗ,		
	ΠΕ[.]ΣΘΗΣΟΜ'ΑΥΤΩΠΙΘΑΝΟΝΕΙΝΑΙΔΕΙ[.]ΟΝΟΝ		
	ΟΜΑΤΟΝΔΙΟΝΥΣΟΝΟΥΔΥΝΑΜΑΙΠΟΕΙΝΕΓΩ		
	ΤΟΥΤ'ΕΣΤΙΝΕΨΟΦΗΚΕΠΡΟ[.....]ΘΥΡΑΝ·		
20	ΥΣΤΕΡΙΖΕΙΝΜΟΙΔΟΚΕΙΣΣΥΠΑΝΤΕΛΩΣΤΩΝΕ[...ΔΕ	(325)	325
	ΠΡ[.]ΓΜ[.]ΤΩΝΕΙΔΩΣΔ'ΑΚΡΙΒΩΣΟΥΔΕΝΟΥΔΑΚΗΚΩΣ		
	ΔΙΑΚΕΝΗΣΣΑΥΤΟΝΤΑΡΑΤΤΕΙΣΕΜΕ...ΕΤ'...ΟΙΣ·		
	ΟΥΦΕΡΕΙΣ·Π[.]ΟΥ[...ΓΑΡΣΟΙΤΟΥΣΓΑΜΟΥΣΟΙΝΟΣΚΕΡΑΝ		
	ΘΥΜΙΑΜΑΤΙ...ΜΑΤ'ΑΝΑΠΤΕΤΑΙΘΥΜΑΤ'ΗΦΑΙΣΤΟΥΒΙΑΙ·		
25	ΟΥΤΟΣΟΥΦΕΡΕΙΣ[.]ΕΓΑΡΠΕΡΙΜΕΝΟΥΣ'ΟΥΤΟΙΠΑΛΛΙ	(330)	330
	ΕΜΕΤΙΕΜΕ·ΤΗΝ[...ΔΑΜΕΛΛΕΙΣΕΥΤΥΧΕΙΣΟΥΔΕΝΚΑΚΟ		
	ΕΣΤ[.]ΣΟ[.]ΘΑΡΡΕΙΤΙΒΟΥΛΕΙ·ΝΟΥΘΕΤΗΣΕΙΣΜ'ΕΙΠΕΜΟΙ		
	ΙΕΡ[.]ΣΥΛΕ·ΠΑΙΤΙΠ[.]ΙΕΙΣΜΟΣΧΙΩΝ·ΟΥΚΕΙΣΔΡΑΜΩ		
	[...]ΟΝΕΞΟΙΣΕΙΣΑΦΗΜΙΔΙΑΚΕΚΟΜΜΑΙΤΟΣΤΟΜΑ		
30	[...]ΛΕΙΣΟΥΤΟΣ·ΒΑΔΙΖΩΝΗΔΙ'ΕΞΕΥΡΗΚΑΤΕ	(335)	335
	[...]ΑΚΟΝ·ΜΕΛΛΕΙΣ·ΑΓΟΥΣΙΤΟΥΣΓΑΜΟΥΣΟΝΤΩΣΙ		
	[...]ΣΟΝΕΞΑΓΓΕΛΛΕΜΟΙΤΙ·ΝΥΝΠΡΟΣΕΙΣΙΝΑΝΔΕΜΟΥ		
	[...]Τ'ΑΝΔΡΕΣΚΑΤΑΜΕΝΕΙΝΑΛΛ'ΑΠΟΡΓΙΣΘΕΙΣΕΑΙ		
	[...]ΤΟΥΤΙΓΑΡΑΡΤΙΠΑΡΕΛΙΠΟΝ·ΤΙΔΕΙΠΟΕΙΝ		
	[...]ΣΟΥΚΑΝΠΟΗΣΑΙΤΟΥΤ'ΕΑΝΔΕΠΑΝΤΑΓΑΡ	(340)	340
35	[...]ΤΑΙΓΕΛΟΙΟΣΕΣΟΜΑΙΝΗΔΙ'ΑΝΑΚΑΜΠΤΩΝΠΑΛΙ·		341

3. En tête ΚΑΙ (von Arnim) est sûr. Après Δ lacune de cinq ou six lettres (plutôt six que cinq). — 4. J'ai adopté, dans leur ensemble, les lectures de Koerte et de Jensen (on pourrait aussi bien lire *στιξεν* que *στιξεν* : comparez ce qui reste de la quatrième lettre et le Z de ΒΑΔΙΖΕ, l. 10). — 7. ΑΦΕΙΣ, comme l'a lu Jensen. — 8. Le second double point, d'abord oublié par le scribe, a été ajouté par lui au-dessus de la ligne. — 14. Je ne crois pas possibles les lectures *μοῦνθαδ* (Koerte) ou *μοῦνθαδ* (Jensen) : ΕΔΗ final est à peu près sûr; devant, une lettre ronde, précédée peut-être de ΑΕ ou ΔΕ : ΜΟΥΛΕΣΕΔΗ (??) lecture évidemment peu satisfaisante elle-même. — 15. ΔΟΚΗ, avec petit iota adserit. — 21. Pour la fin de la ligne j'ai gardé mes anciennes lectures, si insuffisantes qu'elles fussent, faute de mieux. — 23. J'ai adopté les lectures de Koerte et de Jensen. — 25. Entre ΕΜΕ et ΤΗΝ, je crois voir un point au-dessus de la ligne. — 32. Τ' au début, douteux. — 33. Peut-être Ι devant ΤΟΥΤΙ. — 34. Il est difficile de discerner, par le peu qu'il en reste, la lettre précédant C.

* KOERTE, *Mém.* (90-94), v. 307-341.

COMÉDIE INCONNUE [Page $L^1 - P^2 - S^1 - \alpha^1$].

Planche E.

[Pap. L 1, P 2, S 1, α 1.]

(Fr., p. 177.)

	(vacat)		
	ΕΠ[(488)	
	ΕΧ[
	ΕΚΩΣ[(490)	
5	ΜΑΡΤΥΡΑ[5
	ΕΠΑΛΛΑΣ[
	ΓΕΙΤΟΣΙΝΕΤΟΙΜ[
	ΤΟΝΕΓΚΕΚΛΕΙ[
	ΠΑΙΜΟΣΧΙΩΝ[(495)	
	ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΗΣΕ[
10	Ε. . ΤΑΙ . . Τ[.]Ρ[10
	ΑΔΙΚΕΙΜ' ΕΚΕΙΝΟΣΟΥΔΕ[.]ΞΕΜΟΥΠ[(Fr., p. 180.) (537)	
	ΗΡΑΜΕΝΑΕΙΤΗΣΚΟΡΗΣ . . . ΠΟΛΛΑΜΟΙ		
	ΠΡΑΓΜΑΤΑΠΑΡΕΙΧΕΝΩ[.]ΕΠΕΡΑΙΝΕΝΟΥΔΕΕ[(500)	
	ΑΥΤΩΠΑΡΑΔΟΥΝΑΙΤΟΝ[.]ΝΠΕΙΘΩΝ . ΪΔΟΥ	(590)	
15	ΕΞΕΙΡΓΑΣΑΤΟ : ΤΙΟΥΝΑΝΑΙΝΕΙΤΗΝΕΜΗΝ		15
	ΕΧΕΙΝΘΥΓΑΤΕΡΑ : ΤΟΙΣΔΕΔΟΥΣΙΤΙΝΑΛΟΓΟΝ		
	ΕΡΩΛΑΧΗΣ . ΓΕΝΟΥΓΑΡΙΚΕΤΕΥΩ . . [.] :		
	ΟΙΜΟΙΤΙΠΟΡΗΣΩ : ΤΙΣΟΒΩΝΕΣΤΙΝΠΟΤΕ	(500) (544)	
	ΠΡΟΣΤΑΙΣΘΥΡΑΙΣ : ΕΥΚΑΙΡΟΤ[.] . ΕΝΗΔΙΑ	(506) (Fr., p. 180.) (545)	
20	[—]ΕΜΕ : ΤΙΠΟΗΣΩΛΑΧΗΣ		[α^1 , 1.] 34
	ΠΕΙΘΩΜΕΝΑΥΤΟΝΕΛ . ΒΙΑΣΕΡΡΩΜΕΝΗΣ .		
	ΠΕΙΘΩΠΑΡΑΔΟΥΝΑΙΤΗΝΕΜΗΝΑΔΙΚΟΥΜΕΝΟΣ		
	[.]ΥΤΟΣ : ΎΠΟΜΕΙΝΟΝΔΙΕΜΕ : ΝΗΤΟΝΗΛΙΟΝ		
	[.]ΙΣΧΥΝΟΜΑΙΛΑΧΗΣΣΕ : ΤΙ[.] ΕΝ[(550)	[5]
25	[.]ΚΟΥΕΔΗΜΟΥ . ΜΟΣΧΙΩΝΤΗΝΠΑΡΘΕΝΟΝ		25
	[.]ΩΝΕΧΕΙΚΛΕΑΙΝΕΤ'Α . [.]ΙΚΗΜΕΘΑ :		
	ΜΗΘΕΝΒΟΗΣΗΣΓΝΗΣΙΩ[.]ΕΠΙΣΠΟΡΑ		
	[.]ΑΙΔΩΝΟΠΑΤΗΡΑΥΤΟΥ[.]ΤΟΝΛΑΧΗΣΟΔΙ		
	[!] . ΥΣΕΠΙΒΕΒΛΙΟΙΦΗCC[.] ΧΑΙΡΕΑ :	(555)	[10]
30	[!] . ΓΑΡΤΙΒΟΥΛ[.] Ε[[11] 30
	(vacat)		

Voyez pour α^1 (20-30), l'Introduction. — 1. Au-dessus de ΕΠ[. , on voit les restes d'une haste verticale, appartenant à la seconde lettre du vers précédent, disparu. — 5. ΕΠΑΛΛΑΣ[me paraît la lecture la moins incertaine. — 17. Après ΛΑΧΗΣ, point en haut, ou double point. Je ne puis pas déchiffrer la fin du vers. — 19. Il ne serait pas impossible de lire ΕΥΚΑΙΡΟΣ[, en supposant la partie supérieure de Ο réunie à la partie supérieure de C. Ensuite lacune d'une lettre: puis, semble-t-il, restes soit d'un Ν, soit d'un Π. [ἡλθ]e me paraît en tout cas une conjecture peu plausible. — 20 et 28. Les derniers mots sont d'un déchiffrement difficile et incertain: je donne ce qu'après bien des efforts j'ai cru lire. — 26. ΧΑΙΡΕΑ : plus probablement que ΧΑΙΡΕΑΣ.

Cf. pl. XL pour $L^1 P^1 S^1$ et pl. XLV pour α^1 .

* Cf. Κορυττ., *Mém.*, p. 144-146, v. 1-29.

	(<i>vacat</i>)		
	ΡΑΣ	(507)	
	...		30
	ΠΟΧΗΝ·		
5	ΕΙΣΩ : ΧΑΙΡ/	(510)	
	ΛΩΣΕΧΕΙ :		
	ΤΑΤΡΟΠΟΝ		
	ΓΑΡΜΟΙΔΙΑΦΕΡΕΙ		35
	ΑΓΕΓΟΝΟΤΑ :		
	ΑΠΡΑΟΣΓ'ΕΙΣΦΟΔΡΑ·	(515)	
10	ΕΝ : ΟΥΔΕΓΑΡC'Ο. [...]		
	[...]ΑΓΑΝΑΚΤ.....Ν		
	[...]Ε[.....]ΚΟΥΤΩΝΝΥΝΦΟΒΩΝ		40
	ΤΟΝΥΟΝΕΚ[....]ΜΕΝΟΣ : ΑΛΛΑΜΗΝΠΟΕ..	(Fr., p. 180.)	
	ΗΜΙΝΕΔΟΞ' [...]	(529)	
15	Τ'ΕΧΕΙΤΗΝΠΑΡΘΕΝΟΝ	(520)	
	ΟΜΟΣΧΙΩΝ[...]	(530)	
	Η·'ΕΘΕΛΟΝΤΗΣΟΥΒΙΑ·		
	ΩΜΕΘΑΧΑ[...]		
	ΠΑΝΕΙΝCΕΤΟΥΤΟΠΥΘΟΜΕΝΟΝ		
	ΑΣΤΕΙΟΣΑΠΟΒΕΒΗΚΑΣ·ΕΥΤΥΧΗΚΑΜΕΝ		45
	ΠΕΡΙΤΟΥΒΩΜΕΝ : ΠΩCΛΕΓΕΙC : ΩCΠΕΡΛΕΓΩ :		
	ΟΥΧΑΙΡΕΑΤΟΠΡΩΤΟΝΕΞΕΔΩΚΑΤΕ	(525)	(535)
20	ΤΗΝΠΑΙΔΑ : ΜΑΔΙΑ : ΤΙCΥΛΕΓΕΙCΟΥΧΑΙΡΕΑ		(536)
	ΑΛΛΑΤΙΝ[...]		(Fr., p. 180.)
	ΑΝΥΓΕΛΟΙΟΝΟΥΚΑΚΗΚΟΛC		(556)
	ΤΩCΩΝΕΑΝΙCΚΩΤΙCΡΙ[...]	(528)	
	C : ΝΗΤ[...]		[α ¹ . 1] 50
	ΥCΘΕΟ[...]		
	ΚΑΙΠΑΙΔΙΟΝΓΑΡΓΕΓΟΝΕΝΕΚΤΟΥΤΟΥ[...]		
	Φ[...]		
	ΕΚΜΟΣΧΙΩΝΟC·ΩΠΟΛΥΤΙΜΗΤΟ[...]		
25	ΕΟ[...]		
	ΕΡΡΩΜΕΝΟΥΠΡΑΓΜΑΤΟC : ΑΠΟΛΛΩ[...]	(560)	
	ΑΙ[...]		
	ΠΡΩΙΓΕC'ΩCΕΟΙΚ'ΕΠΗΝΗC : ΟΥΔ[...]		[5]
	ΟΧΑΙΡΕΑCΑΡ'ΗΔΙΚΗΤΑΙΦΙΛΑΤΟC·		55
	ΤΙΓΑΡΗΔΙΚΗΤΑΙΧΑΙΡΕΑC : ΟΥΘΕΝΤΙΟΥ[...]		
	ΕΒΟΛΠΟΡΕΥΘ[...]		
	ΔΕΥΡ' : ΙCΩCΕΒΟΥΛΕΤΟ		
30	ΕΒΟΥΛΕΤ'Ε[...]	(565)	
	ΕΤΑΥΤΑCΥΝΕΤΑΞΑCΘ'ΑΡΑ		
	ΩΓΗ : ΤΙΠΟ[...]		[10]
32	ΟΥΘΕΝΑΛΛ'ΟΜΩCΕΑ		
	ΔΙCΗΤΡ[.....]	(567)	[11] 60
	ΡΑΓΕΙΝCΕΠΡΟCΤΗCΕCΤΙ.[?]		
	(<i>vacat</i>)		

Voyez pour α¹ (22-32), l'Introduction. — 5. ΛΩC ou ΧΩC. — 10. Après O, une lettre ronde; au delà de la lacune, peut-être un N. ΟΘ[Ε]Ν (Koerte) est possible. — 14. L'apostrophe après ΕΔΟΞ n'est pas absolument sûre. — 29. Θ dans ΠΟΡΕΥΘ n'est pas sûr (Ε et C sont également possibles). — 32. La lacune après TP est de cinq, peut-être de six lettres.

Cf. pl. XXXIX pour L² P¹ S¹ et pl. XLV pour α¹.

* Cf. Κορυαί, Μέν., p. 146-148, v. 30-59.

Planche XLIV.

AUTRE COMÉDIE INCONNUE [*Fragment Z, 1 et 2.*]

Voyez la copie qui en est donnée à l'*Introduction*.

Planche XLVIII.

— ? — [*Fragments δ, ε, ζ; η; θ; ι, 1 et 2.*]

Voyez la copie qui en est donnée à l'*Introduction*.

Planches XLIX et L.

Quint. Smyth ARISTOPHANE (?) [*1er Fragment (recto et verso.)*]

Voyez la copie qui en est donnée à l'*Introduction*.

Planche LI.

ARISTOPHANE (?) [*2e Fragment (recto et verso.)*].

Voyez la copie qui en est donnée à l'*Introduction*.

Planches LII et LIII.

AUTRE FRAGMENT COMIQUE [*recto et verso*].

Voyez la copie qui en est donnée à l'*Introduction*.

Héros (O¹, γ¹).

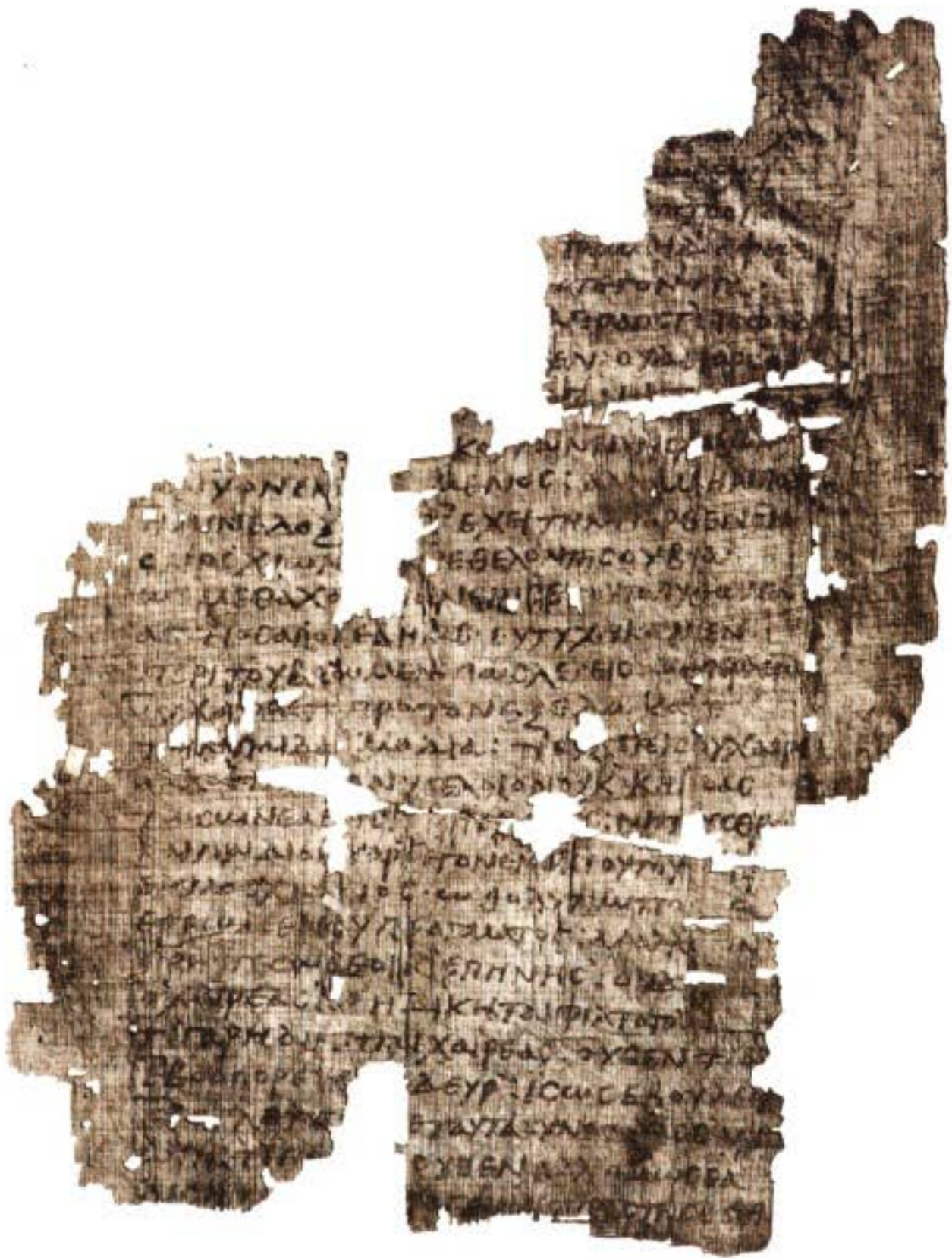

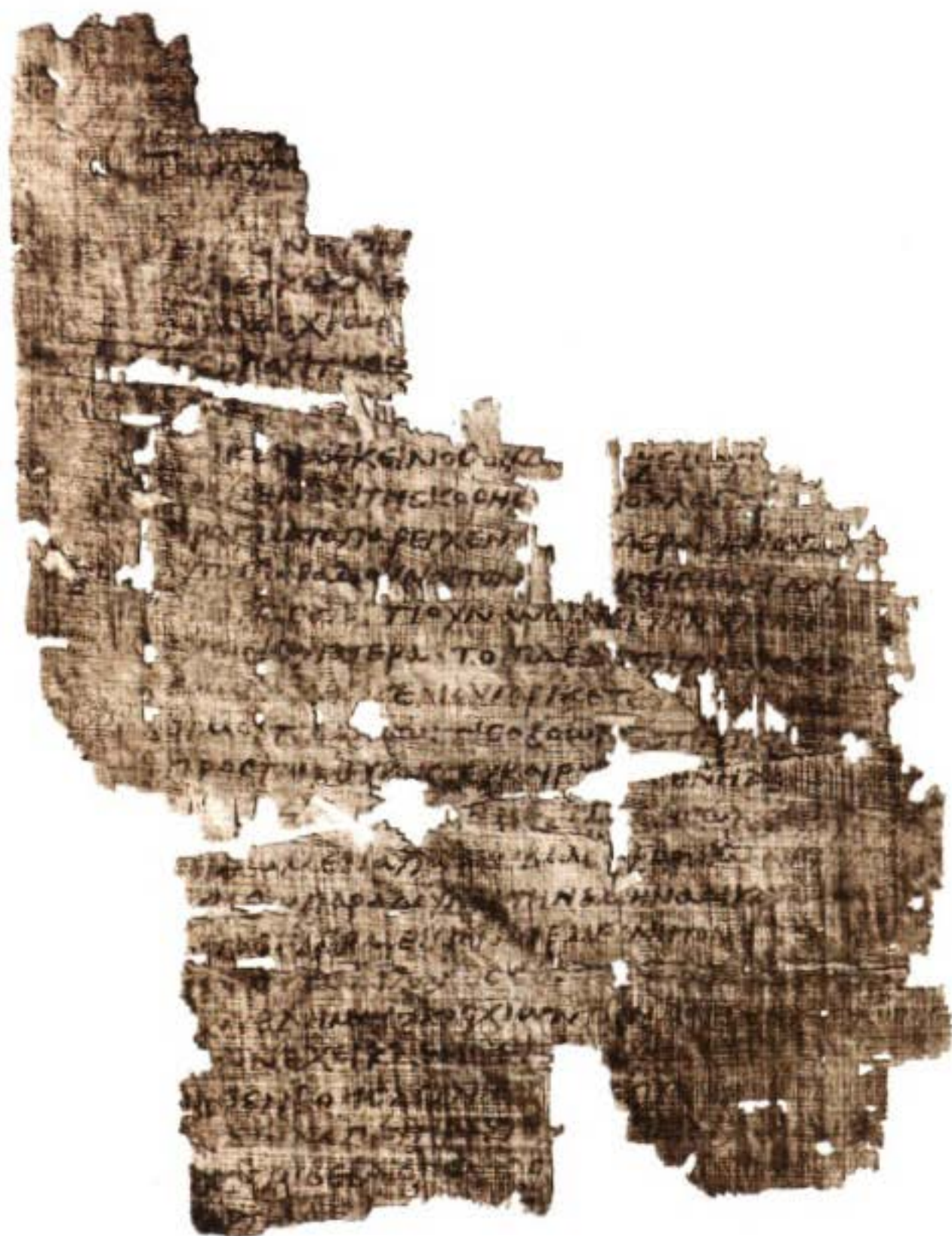
Héros (γ², O²).

Epitrepones (Y¹, R¹).

Epitreponces (Y², R²).

[Comédie inconnue ?] [Samia ?] (P¹, L², S², a²).

[Comédie inconnue ?] [Samia ?] (L¹, P², α¹, S¹).

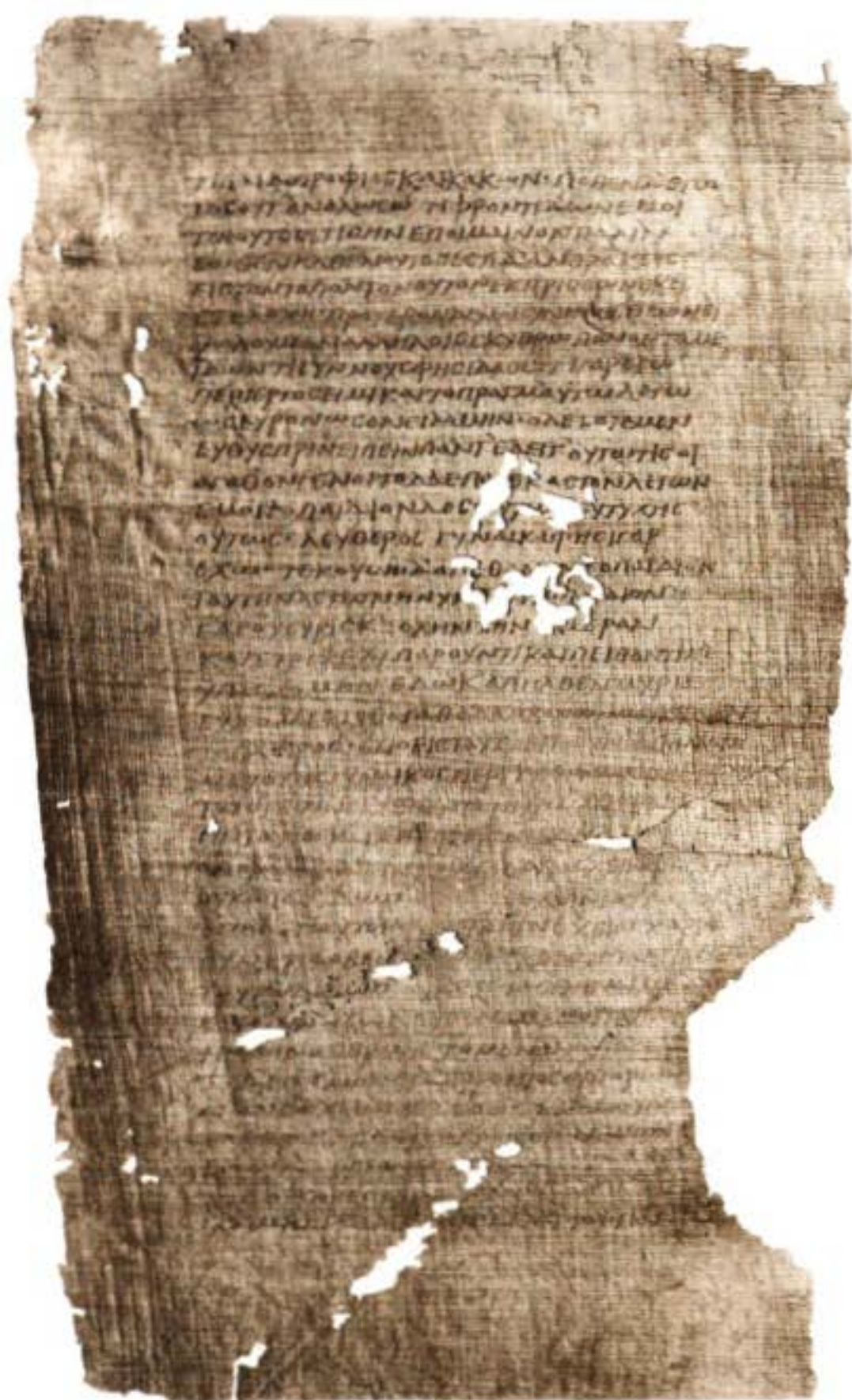
Héros (A¹).

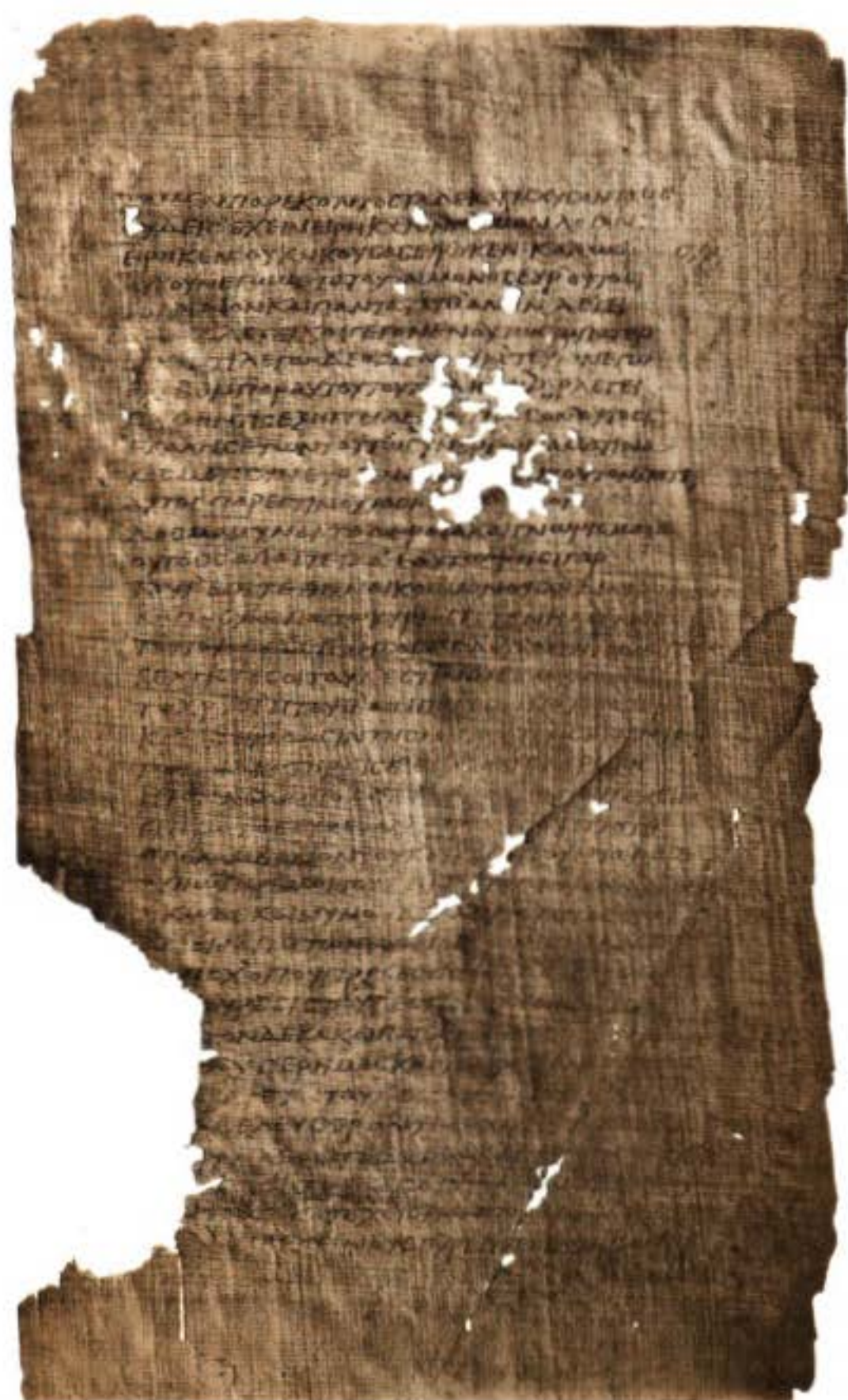

Héros (A²).

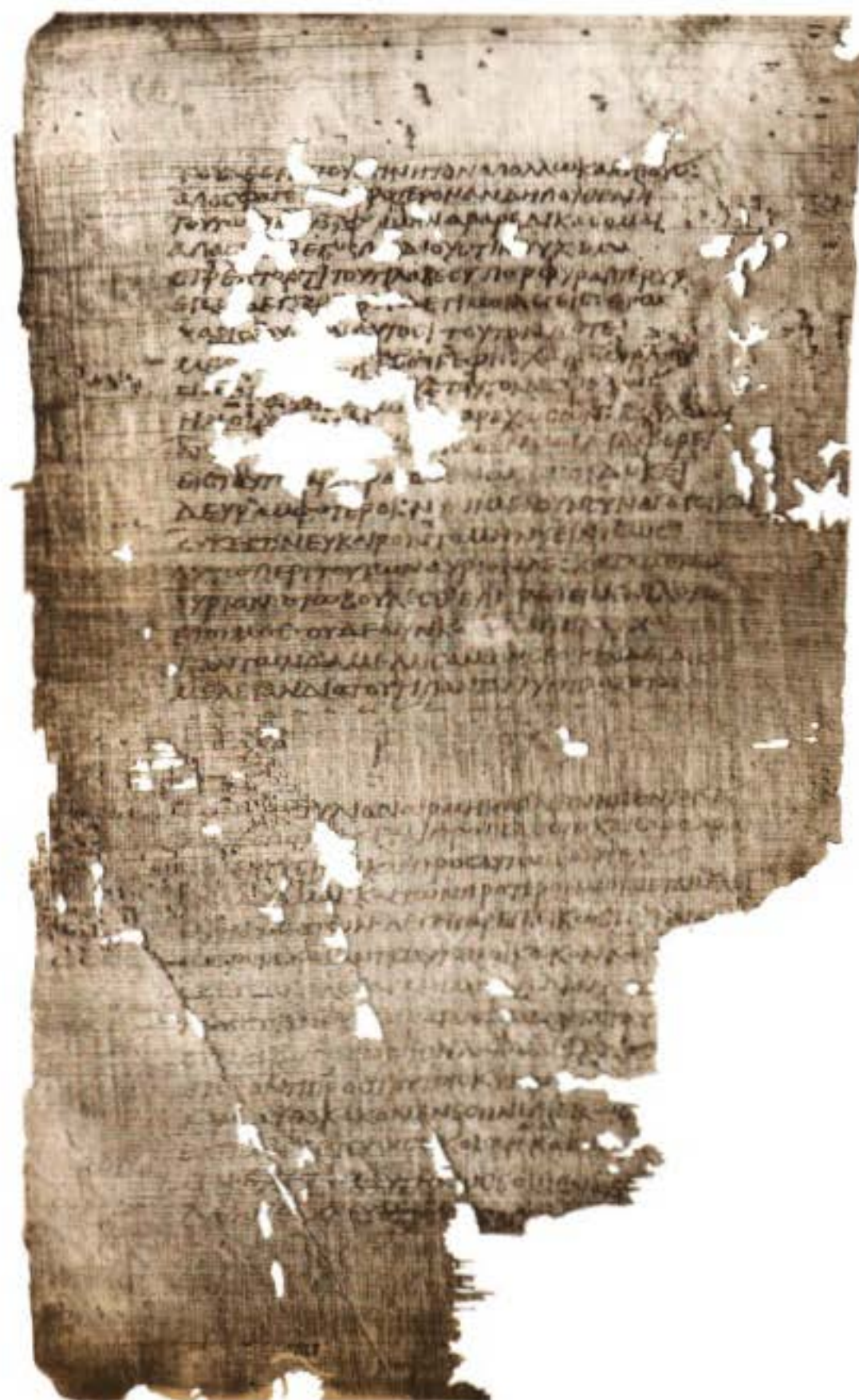
Epitrepones (D¹).

Epitreponces (D²).

Epitreponces (C¹).

Epitrepontes (C²).

Epitrepones (B¹).

Epitrepontes (B²).

Epitrepontes (B⁴).

Epitrepontes (C³).

Epitrepontes (C⁴).

Epitrepontes (H¹).

Epitrepontes (H²).

Epitrepontes (H⁴).

Pêrkeiroméné (E¹).

Périkeiroméné (E^2).

Périkiroméné (E²).

Périkairoméné (J').

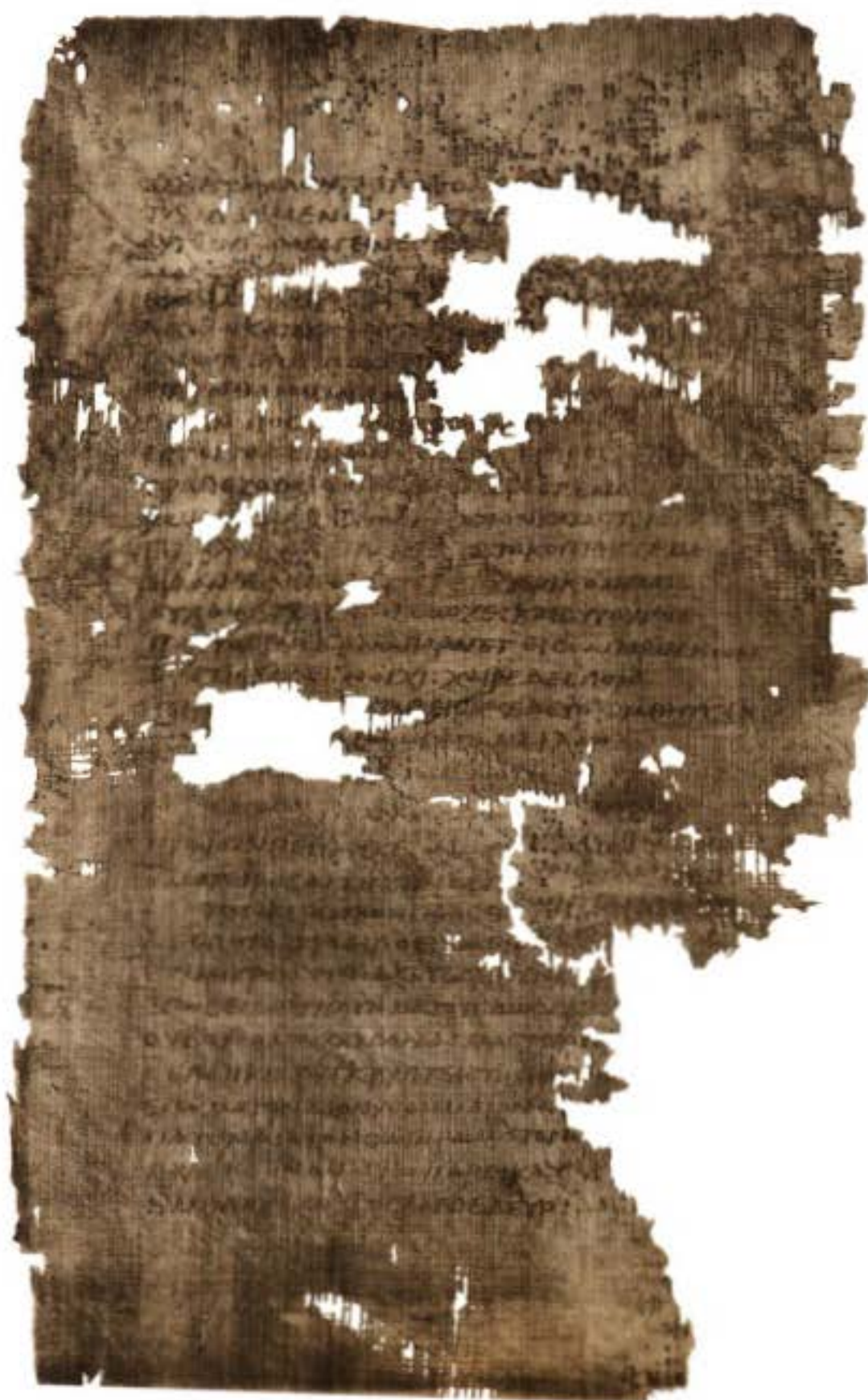

Périkiroméné (J²).

Périkeiroméné (J³).

Périkeiroméné (E⁴).

Samia (G¹).

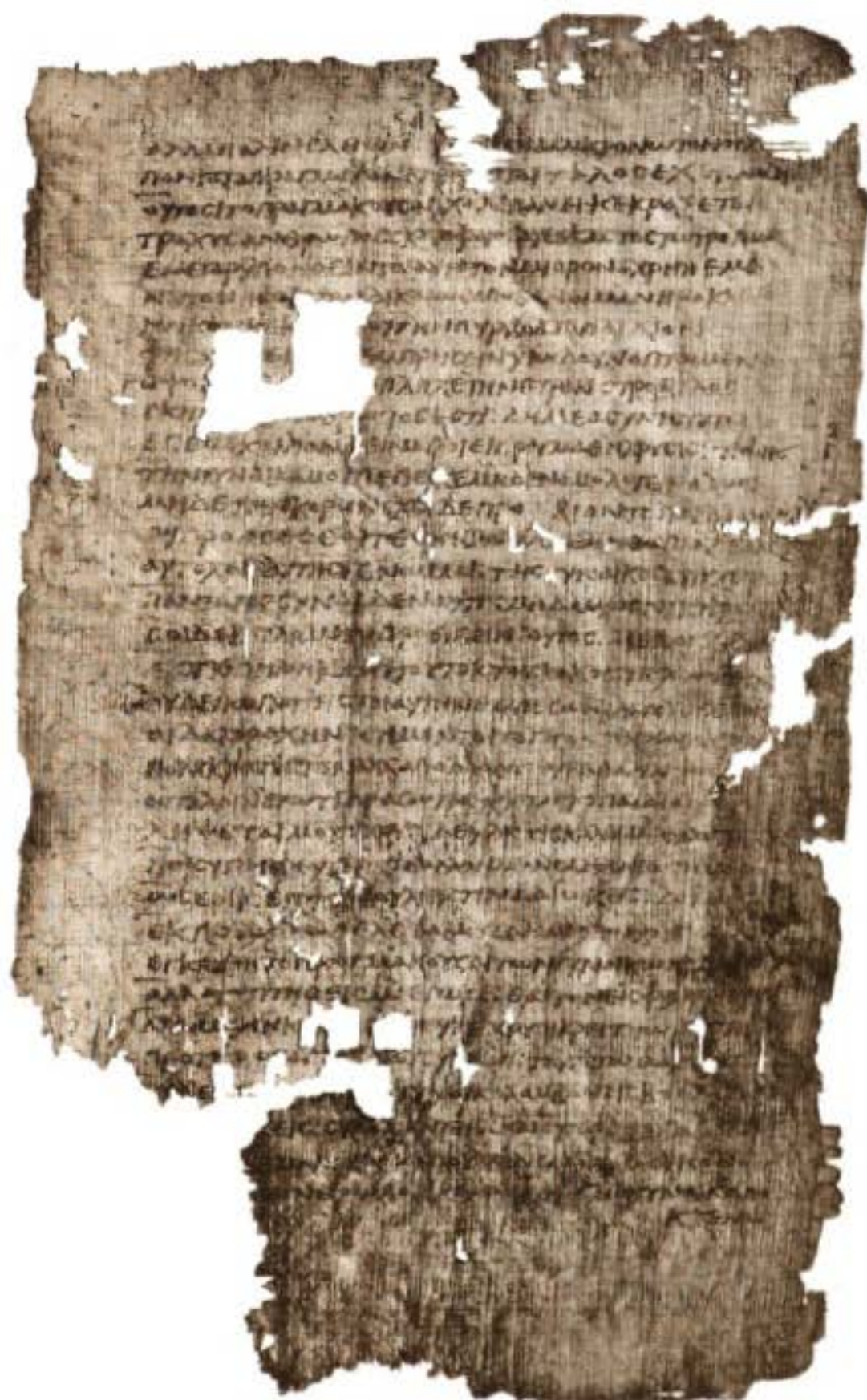

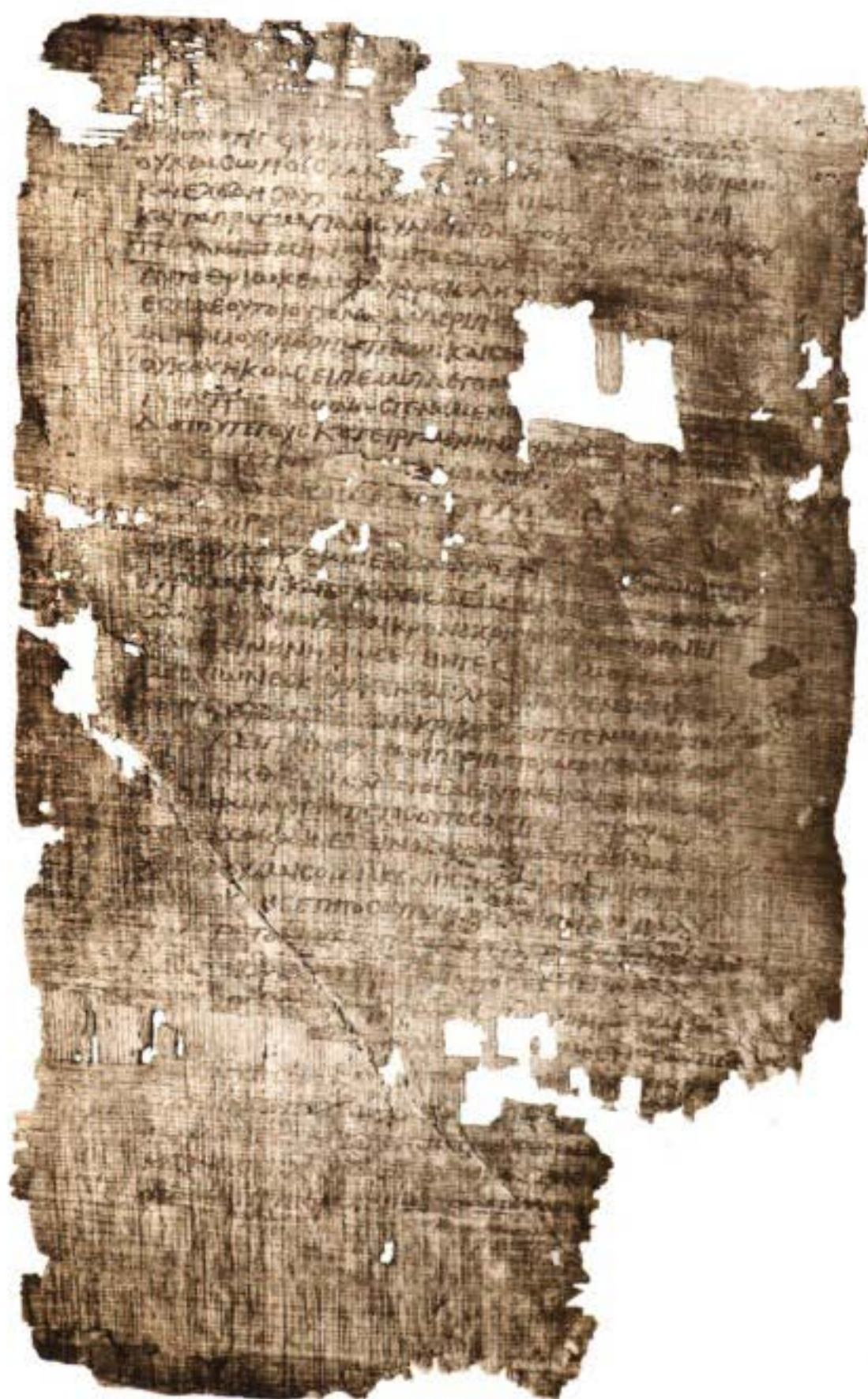
Samia (I³).

Samia (14).

Samia (F¹).

Samia (F³).

Samia (F4).

Samia (1²).

Héros (O¹). — Péricleiroméné (K²).

Heros (O²). — Péricleitroméné (K¹).

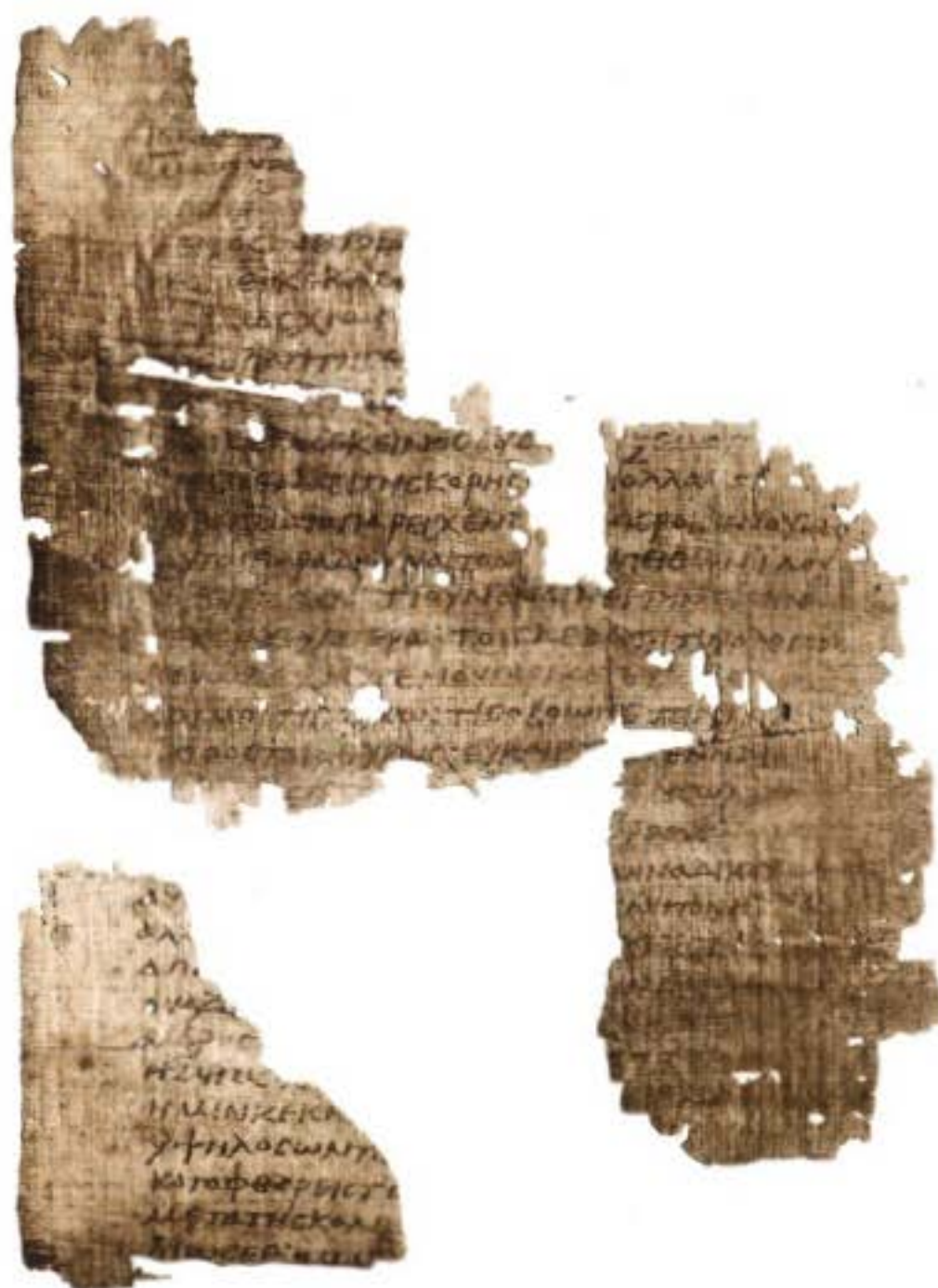
Epitrepontes (N¹ T¹ M¹) et (Q²).

Epitrepontes (T² N² M²) et (Q¹).

Epitrepontes (R²). — [Samia ?] (P¹, L², S²).

Epitrepontes (R¹). — [Samia ?] (L¹, P², S¹).

Épitrepontes U¹ et U²

Épitrepontes V¹ et V² ; X¹ et X²

La planche XLII a été supprimée
parce qu'elle était double emploi avec
la planche XLIII.

Epitrepontes (?), Y²

Manuscript of the Papyrus

Samia (?), Z¹

Samia (?), Z²

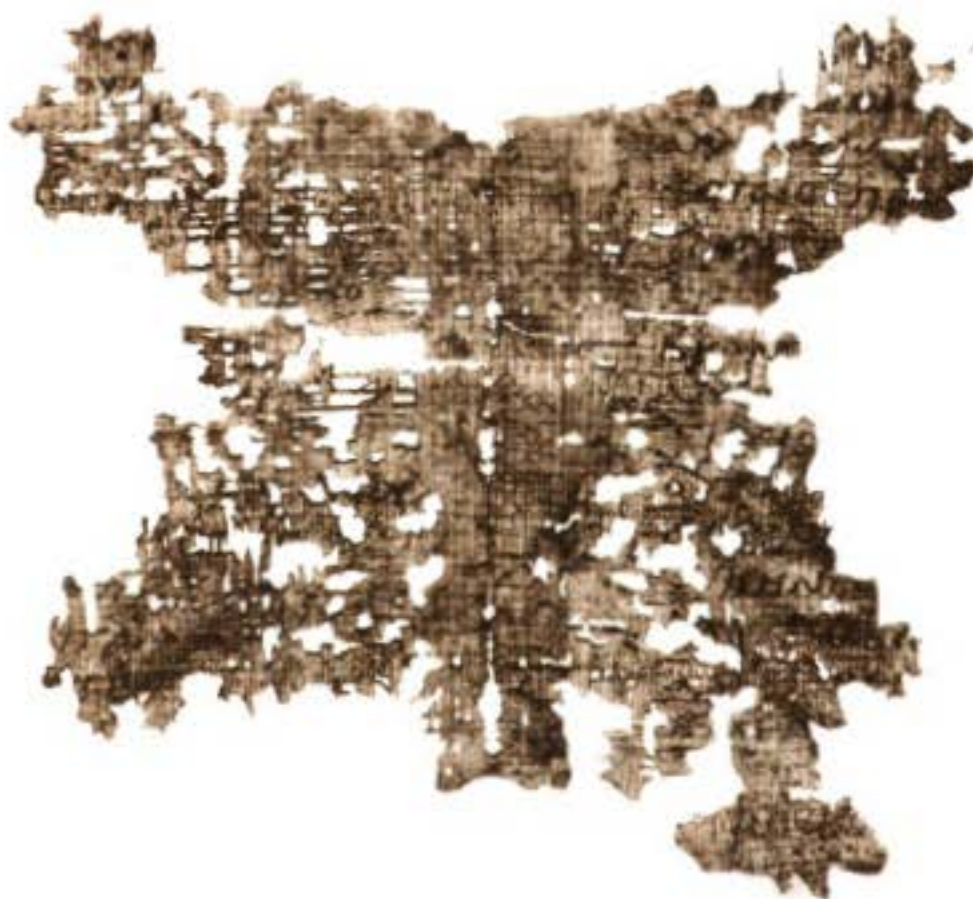
Comédie inconnue (?), 2¹

Comédie inconnue (?), 2²

— 7 — β¹

— 7 — β²

Épitrepontes U¹ et U²

Épitrepontes V¹ et V² ; X¹ et X²

Epitrepones (?), Y²

Photo: Dr. H. J. Thiele

Samia (?), Z¹

Samia (?), Z²

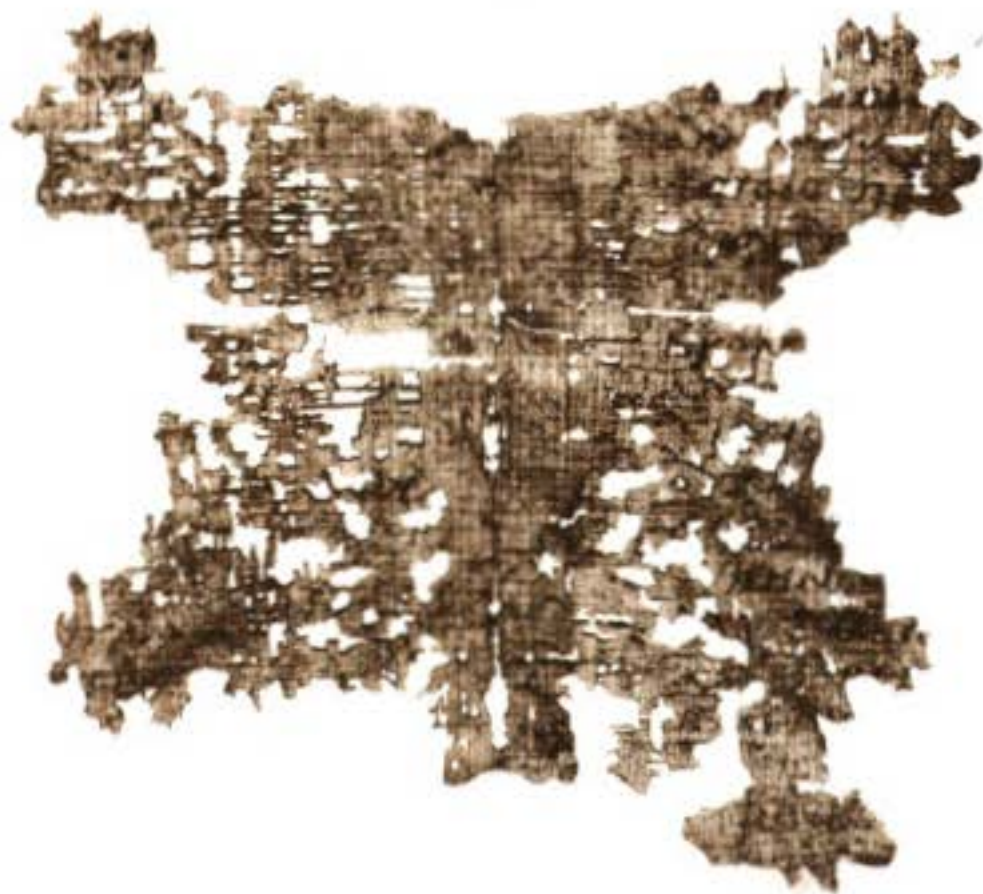
Comédie inconnue (?), 21

Comédie inconnue (?), 22

— 2 — p1

— 2 — p2

— ? — γ 1

— ? — γ 2

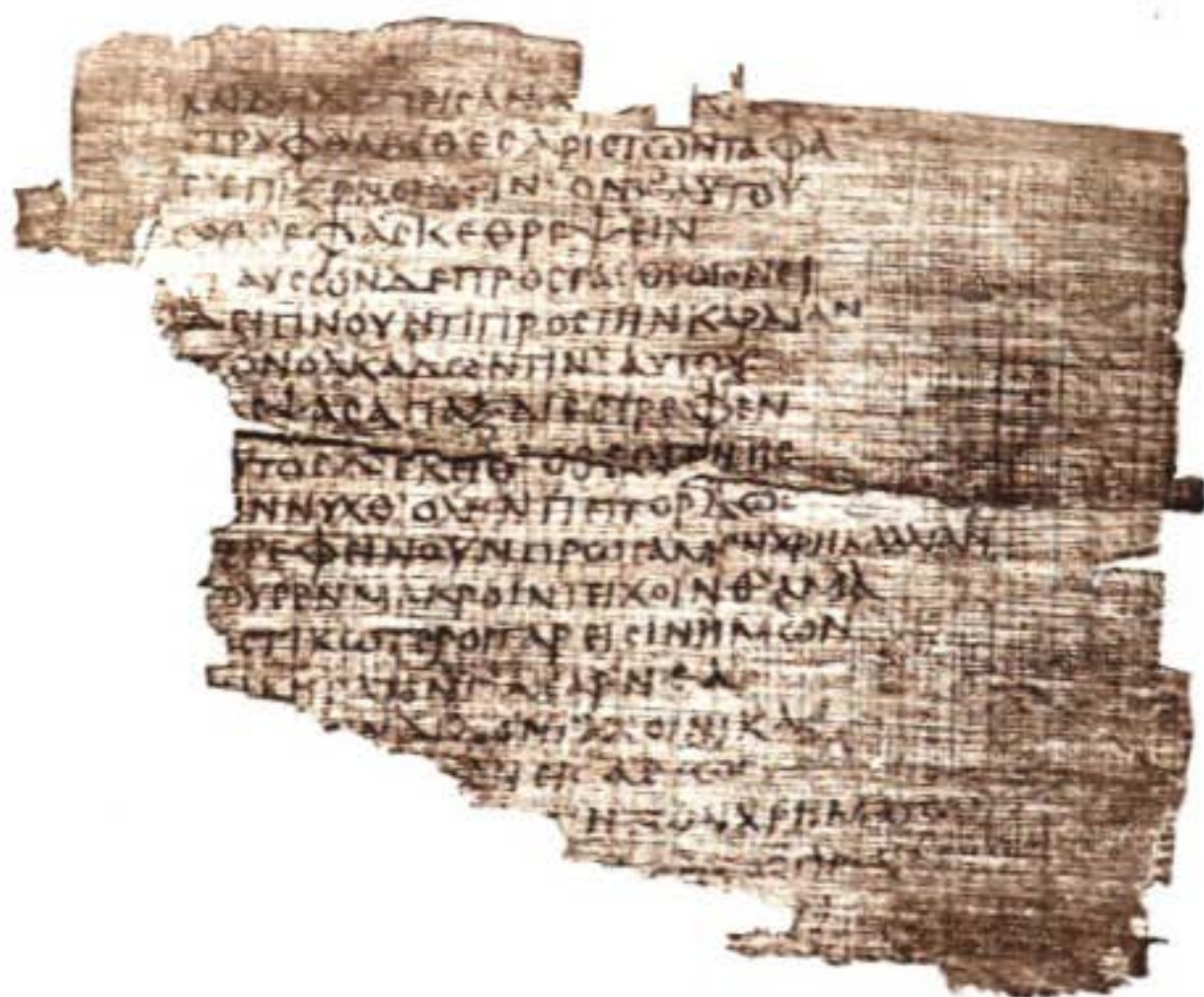
— 2 — 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12.

— 2 — 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12.

— 2 — 3

— 2 — 3

Aristophane (?) — 1st fragment 1

Aristophane (?) — 1'' fragment 2

Euphrates

Aristophane (?) — 2° fragment 1

Aristophane (?) — 2° fragment 2

Fragment comique. — *Recto*.

Fragment comique. — *Verso*.